

1 ശമുവേൽ

എൽക്കാനയും കുടുംബവും ശീലോവിൽ ആരാധന നടത്തുന്നു

1 എഫ്രയീമിലെ കുന്നിൻപ്രദേശത്ത് രാമയിൽനിന്നുള്ള എൽക്കാനാ എന്നൊരാൾ ജീവിച്ചിരുന്നു. സുഹൃദ് കുടുംബക്കാരനായിരുന്നു എൽക്കാനാ. യെരോഹാമിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു അവൻ. എലീഹൂവിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു യെരോഹാം. എലീഹൂ തോഹൂവിന്റെ പുത്രൻ. എഫ്രയീംഗോത്രത്തിലെ സുഹിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു തോഹൂ.

2 എൽക്കാനയ്ക്ക് രണ്ടു ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഭാര്യയുടെ പേര് ഹന്നാ എന്നും മറ്റേ ഭാര്യയുടെ പേര് ഹെനിന്നാ എന്നുമായിരുന്നു. ഹെനിന്നയ്ക്കു കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. ഹന്നയ്ക്കു കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നില്ല.

3 എല്ലാ വർഷവും എൽക്കാനാ തന്റെ പട്ടണമായ രാമയിൽനിന്നും ശീലോവിലേക്കു പോകും. അവിടെയായിരുന്നു എൽക്കാനാ സർവ്വശക്തനായ യഹോവയെ ആരാധിച്ചിരുന്നതും അവനു ബലികളർപ്പിച്ചിരുന്നതും. ശീലോവിലായിരുന്നു ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരായി സേവിച്ചിരുന്നത്. ഏലിയുടെ പുത്രന്മാരായിരുന്നു ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും. 4 എൽക്കാനാ ബലിയർപ്പിച്ചപ്പോഴൊക്കെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഒരു വീതം അവൻ തന്റെ പത്നിയായ ഹെനിനയ്ക്കും നൽകിയിരുന്നു. ഹെനിനയുടെ കുട്ടികൾക്കും അവൻ അതിന്റെ പങ്കു നൽകിയിരുന്നു. 5 ഹന്നയ്ക്കും ഒരു തുല്യപങ്ക് എൽക്കാനാ നൽകിയിരുന്നു. ഹന്നയ്ക്കു കുട്ടികളുണ്ടാകാൻ യഹോവ അനുഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിൽപ്പോലും എൽക്കാനാ അങ്ങനെ ചെയ്തു. താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്നേഹിച്ച ഭാര്യ ഹന്നാ ആയിരുന്നു എന്നതാണ് അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ കാരണം.

ഹെനിന്നാ ഹന്നയെ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്നു

6 ഹെനിന്നാ എല്ലായ്പ്പോഴും ഹന്നയെ വല്ലാതെ പ്രകോപിപ്പിക്കുകയും മുഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹന്നയ്ക്കു കുട്ടികളുണ്ടാകാത്തതു കൊണ്ടാണ് ഹെനിന്നാ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നത്. 7 എല്ലാ വർഷവും അങ്ങനെ തന്നെ സംഭവിച്ചു. അവർ ശീലോവിൽ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ പോകുമ്പോഴൊക്കെ ഹന്നാ മുഷിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ദിവസം എൽക്കാനാ ബലിയർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഹന്നാ വ്യസനിക്കുകയും കരയാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഹന്നാ ഒന്നും കഴിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. 8 അവളുടെ ഭർത്താവായ എൽക്കാനാ അവളോടു പറഞ്ഞു, “ഹന്നാ, നീയെന്തിനാണ് കരയുന്നത്? നീയെന്താണൊന്നും കഴിക്കാത്തത്? നീയെന്തിനാണിത്ര ദുഃഖിക്കുന്നത്? നിനക്കു നിന്റെ ഭർത്താവായ ഞാനുണ്ടല്ലോ. പത്തു മക്കളേക്കാൾ ദേദമാണു ഞാനെന്നു നീ കരുതുക.”

ഹന്നയുടെ പ്രാർത്ഥന

9 തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം ഹന്നാ എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോയി. യഹോവയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ കവാടത്തിനരികിലായി പുരോഹിതനായ ഏലി ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. 10 ഹന്നാ വളരെ ദുഃഖിതയായിരുന്നു. യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിക്കവേ അവൾ വല്ലാതെ കരഞ്ഞു. 11 അവൾ ദൈവത്തിന് ഒരു നേർച്ച നേർന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു, “സർവ്വശക്തനായ യഹോവേ, ഞാനെത്ര ദുഃഖിതയാണെന്നു കണ്ടാലും. എന്നെ മറക്കരുതേ. അങ്ങ് എന്നിക്കൊരു പുത്രനെ തന്നാൽ ഞാനവനെ നിനക്കു സമർപ്പിക്കാം. അവൻ ഒരു നാസീർ വ്രതക്കാരനായിരിക്കും. അവൻ വീഞ്ഞോ മദ്യമോ കഴിക്കില്ല. ആരും അവന്റെ തലമുടി ഒരിക്കലും വെട്ടുകയുമില്ല.”*

12 ഹന്നാ വളരെ നേരം യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഹന്നാ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ ഏലി അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. 13 ഹന്നാ അവളുടെ ഹൃദയം കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ചലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവൾ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചില്ല. അതിനാൽ ഹന്നാ കുടിച്ചിരിക്കാമെന്ന് ഏലി കരുതി. 14 ഏലി ഹന്നയോടു പറഞ്ഞു, “നീ ഒരുപാട് കുടിച്ചിരിക്കുന്നു! വീഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിക്കാൻ കാലമായി.”

15 ഹന്നാ മറുപടി പറഞ്ഞു, “പ്രഭോ ഞാൻ വീഞ്ഞോ മദ്യമോ കുടിച്ചിട്ടില്ല. മനസ്സാകെ കലങ്ങിയവളാണു ഞാൻ. യഹോവയോട് ഞാൻ എന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ പറയുകയായിരുന്നു. 16 ഞാൻ ഒരു ചീത്ത സ്ത്രീയാണെന്നു കരുതരുതേ. എന്നിങ്ക് വളരെ പ്രശ്നങ്ങളുള്ളതു കൊണ്ടും ഞാൻ ദുഃഖിതയായതുകൊണ്ടുമാണ് ഇത്രയും ദീർഘനേരം ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചത്.”

17 ഏലി മറുപടി പറഞ്ഞു, “സമാധാനത്തിൽ പോകുക. യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം നീ ആവശ്യപ്പെട്ടതൊക്കെ നിനക്കു നൽകട്ടെ.”

18 ഹന്നാ പറഞ്ഞു, “അങ്ങ് എന്നിൽ സന്തുഷ്ടനാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു.” അനന്തരം ഹന്നാ അവിടെനിന്നും പോയി ആഹാരം കഴിച്ചു. പിന്നീട് അവൾക്ക് ദുഃഖമുണ്ടായില്ല.

19 ഫിറേന് അതിരാവിലെ എൽക്കാനയുടെ കുടുംബം ഉണർന്നെന്നീറ്റു. അവർ യഹോവയെ ആരാധിക്കുകയും രാമയിലെ വസതിയിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ശമുവേലിന്റെ ജനനം

എൽക്കാനാ തന്റെ ഭാര്യയായ ഹന്നയുമായി ലൈംഗികബന്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും

ആരും ... വെട്ടുകയുമില്ല ദൈവത്തിനു വിശേഷവാഗ്ദാനങ്ങൾ നേർന്നിരുന്നവരായിരുന്നു നാസീർ വ്രതസ്ഥർ. അവർ അവരുടെ മുടി മുറിക്കുകയോ മുന്തിരിഭക്ഷിക്കുകയോ വീഞ്ഞുകുടിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. സംഖ്യാ. 6:5 കാണുക.

യഹോവ എന്നെ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. 20പിറ്റേ വർഷം ആ സമയത്തോടെ എന്നാ ഗർഭവതിയാവുകയും ഒരു പുത്രനെ പ്രസവി ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാ പുത്രന് ശമുവേൽ എന്നു പേരിട്ടു. അവൾ പറഞ്ഞു, “അവനെ ഞാൻ യഹോവയോടു ചോദിച്ചു വാങ്ങിയ തിനാൽ ശമുവേൽ എന്നാണവനു പേര്.”

21ആ വർഷം ബലിയും നേർച്ചയും ദൈവത്തിനർപ്പിക്കാൻ എൽക്കാനാ ശീലോവിലേക്കു പോയി. അവൻ തന്റെ കുടുംബത്തെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. 22പക്ഷേ എന്നാ പോയില്ല. അവൾ എൽക്കാനയോടു പറഞ്ഞു, “കുട്ടിയുടെ മൂലകുടി മാറുമ്പോൾ അവനെ ഞാൻ ശീലോവിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാം. അനന്തരം അവനെ ഞാൻ യഹോവയ്ക്കു സമർപ്പിക്കും. അവൻ ഒരു നാസീർ ആയിത്തീരും. അവൻ ശീലോവിൽ തന്നെ കഴിയും.” 23ഹന്നയുടെ ഭർത്താവായ എൽക്കാനാ അവളോടു പറഞ്ഞു, “നന്നെന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നതുപോലെ ചെയ്യുക. കുട്ടിക്കു മൂലകുടി മാറുംവരെ നീ വീട്ടിൽ താമസിക്കുക. യഹോവ അവന്റെ വാക്കു* പാലിക്കുമാറാകട്ടെ.” അതിനാൽ എന്നാ തന്റെ പുത്രന്റെ മൂലകുടി മാറുംവരെ അവനെ പരിചരിച്ചു കൊണ്ട് വീട്ടിൽ തങ്ങി.

ശമുവേലിനെ എന്നാ ശീലോവിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു

24കുട്ടിയുടെ മൂലകുടി മാറിയപ്പോൾ എന്നാ അവനെ ശീലോവിലെ യഹോവയുടെ ഭവനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. മൂന്നു വയസ്സായ ഒരു കാള, ഇരുപത് പയ്യണ്ട് മാവി, ഒരു കുറ്റി വീഞ്ഞ് എന്നിവയും അവൾ കൂടെ കൊണ്ടുപോയി.

25അവർ യഹോവയുടെ സവിധത്തിലേക്കു പോയി. എൽക്കാനാ പതിവുപോലെ കാളയെ കൊണ്ട് യഹോവയ്ക്ക് ബലിയർപ്പിച്ചു. അനന്തരം എന്നാ, കുട്ടിയെ ഏലിയുടെ കയ്യിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 26ഹന്നാ ഏലിയോടു പറഞ്ഞു, “എന്നോടു ക്ഷമിക്കു പ്രഭോ. അങ്ങയുടെ അടുത്തിരുന്ന് യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ച അതേ സ്ത്രീയാണ് ഞാൻ. ഞാൻ പറയുന്നതു നേരമെന്നെന്ന് ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു. 27ഞാൻ ഈ കുട്ടിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും യഹോവ എന്റെ പ്രാർത്ഥനയോടു പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹോവ എനിക്ക് ഈ കുട്ടിയെ നൽകി. 28ഞാനിപ്പോൾ ഈ കുട്ടിയെ യഹോവയ്ക്കു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ ജീവിത കാലം മുഴുവൻ യഹോവയെ ശുശ്രൂഷിക്കും.”

അനന്തരം എന്നാ കുട്ടിയെ അവിടെ വിട്ടിട്ടു പോവുകയും യഹോവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹന്നാ നന്ദി പറയുന്നു

2 ഹന്നാ പറഞ്ഞു, “എന്റെ ഹൃദയം യഹോവയിൽ സന്തുഷ്ടമായി! എന്റെ ശക്തി ദൈവത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു! ഞാനെന്റെ ശത്രുക്കളെ പരിഹസിക്കുന്നു.* നിന്റെ രക്ഷയിൽ ഞാനേറെ സന്തോഷിക്കുന്നു! 2യഹോവയെപ്പോലെ മറ്റൊരു വിശുദ്ധദൈവമില്ല. നീയെ

വാക്ക് ഏലി എന്നയ്ക്കു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ യായിരിക്കാം. എൽക്കാനാ ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത്. വചനം 17.

ഞാനെന്റെ ... പരിഹസിക്കുന്നു “എന്റെ വായ് എന്റെ ശത്രുക്കളുടെനേർക്കു തുറന്നു മലർത്തിയിരിക്കുന്നു” എന്നർത്ഥം.

ല്ലാതെ ദൈവമില്ല! നമ്മുടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ മറ്റൊരു പാരയില്ല. 3വീമ്പിളക്കൽ തുടരരുത്! അഹങ്കാര വാക്കുകൾ പറയരുത്! കാരണം, യഹോവയായ ദൈവം എല്ലാം അറിയുന്നു, ദൈവം ജനങ്ങളെ നയിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 4ശക്തരായ ഭക്തരുടെ വില്ലുകൾക്കൊടിയുന്നു! ദുർബ്ബലർ ശക്തരാവുകയും ചെയ്യുന്നു! 5സമൃദ്ധമായി ഭക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നവർ ഭക്ഷണത്തിനായി ഇപ്പോൾ പണിയെടുക്കണം. എന്നാൽ വിശന്നിരുന്നവർക്കിപ്പോൾ തിന്നു കൊഴുക്കാം! കുട്ടികളുണ്ടാകാത്തവർ ഏഴു പ്രസവിക്കുന്നു! എന്നാൽ ഒരുപാട് കുട്ടികളുള്ളവർക്കു ദുഃഖം. എന്തെന്നാൽ അവർക്ക് മക്കൾ നഷ്ടമാകുന്നു. 6യഹോവ മനുഷ്യരെ മരിക്കാനിടയാക്കുന്നു, അവൻ അവരെ ജീവിക്കാനുമാിടയാക്കുന്നു. മനുഷ്യരെ യഹോവ പാതാളത്തിലാക്കുകയും അവിടെനിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

7യഹോവ ചിലരെ ദരിദ്രരാക്കുന്നു, ചിലരെ ധനികരാക്കുന്നു. ചിലരെ യഹോവ താഴ്ത്തുന്നു. ചിലരെ അവൻ ഉയർത്തുന്നു. 8യഹോവ ദരിദ്രരെ പൊടിയിൽനിന്നുയർത്തുന്നു. അവരുടെ ദുഃഖങ്ങളവൻ ദുരീകരിക്കുന്നു. യഹോവ ദരിദ്രരെ പ്രധാനികളാക്കുന്നു. അവരെ അവൻ രാജകുമാരന്മാരോടൊപ്പം ഇരുത്തുന്നു. വിശിഷ്ടാതിഥികളുടെ സ്ഥലത്ത് അവരെ ഇരുത്തുന്നു. യഹോവ ലോകത്തെ മുഴുവൻ സൃഷ്ടിച്ചു! ലോകം മുഴുവൻ അവന്റേതാകുന്നു! 9തന്റെ വിശുദ്ധരെ യഹോവ സംരക്ഷിക്കുന്നു. അവർക്ക് വീഴ്ച വരാതെ അവൻ പാലിക്കുന്നു. പക്ഷേ ദുഷ്ടന്മാർ നശിപ്പിക്കപ്പെടും. അവർ ഇരുട്ടിലേക്കു പതിക്കും. അവരുടെ ശക്തി അവരെ വിജയിപ്പിക്കില്ല. 10അവന്റെ ശത്രുക്കളെ യഹോവ നശിപ്പിക്കുന്നു. അവർക്കെതിരെ അത്യന്തനായ ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇടിമുഴക്കും. വിദൂരദേശങ്ങളിൽപ്പോലും യഹോവ ന്യായവിധി നടത്തും. തന്റെ രാജാവിന് അവൻ ശക്തി നൽകും. തന്റെ വിശുദ്ധ രാജാവിനെ അവൻ ശക്തനാക്കും.”

11എൽക്കാനയും കുടുംബവും രാമയിലുള്ള തങ്ങളുടെ വസതിയിലേക്കു പോയി. കുട്ടി ശീലോവിൽ താമസിച്ച് പുരോഹിതനായ ഏലിയുടെ കീഴിൽ യഹോവയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.

ഏലിയുടെ ദുഷ്ടരായ പുത്രന്മാർ

12ഏലിയുടെ പുത്രന്മാർ ദുഷ്ടരായിരുന്നു. അവർ യഹോവയെ വകവെച്ചില്ല. 13പുരോഹിതന്മാർ ജനങ്ങളോടെങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്നെന്നും അവർ കാര്യമാക്കിയില്ല. പുരോഹിതർ ജനങ്ങളോടു ചെയ്യേണ്ടത് ഇതാണ്: ഓരോ തവണയും ഒരാൾ ഒരു ബലി അർപ്പിക്കുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ ആ മാംസം ഒരു കലത്തിലെ തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിലിടും. അനന്തരം പുരോഹിതന്റെ ഭൃത്യൻ മൂന്നു മൂന്നുള്ള ഒരു മുളെടുക്കണം. 14അനന്തരം പുരോഹിതന്റെ ഭൃത്യൻ ആ മുളെടുപയോഗിച്ച് കലത്തിൽനിന്നോ തൂക്കുപാത്രത്തിൽനിന്നോ കുറച്ചു മാംസം കുത്തിയെടുക്കണം. മുളെടുകൊണ്ടു ഭൃത്യൻ കുത്തിയെടുക്കുന്ന മാംസമേ പുരോഹിതന്മാർ മാതിരിട്ടുള്ളൂ. ശീലോവിൽ ബലിയർപ്പിക്കാൻ വരുന്ന സകല യിസ്രായേലുകാരോടും പുരോഹിതൻ അങ്ങനെയാണു ചെയ്യേണ്ടത്.

15എന്നാൽ ഏലിയുടെ പുത്രന്മാർ അങ്ങനെ യല്ല ചെയ്തത്. കൊഴുപ്പ് യാഗപീഠത്തിൽ

ഹോമിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പുരോഹിതന്റെ ഭൃത്യൻ വഴിപാട് അർപ്പിക്കാൻ വന്നവരുടെ അടുത്തേക്കു ചെല്ലും. പുരോഹിതന്റെ ദാസൻ പറയും, “പുരോഹിതനു പൊരിക്കാൻ കുറച്ചു മാംസം തരിക. പുഴുങ്ങിയ മാംസം നിങ്ങളിൽനിന്നും പുരോഹിതൻ സ്വീകരിക്കില്ല.” 16ബലിയർപ്പിക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ പറയാം, “ആദ്യം കൊഴുപ്പ് ദഹിപ്പിക്കുക. എന്നിട്ട് നിനക്കു വേണ്ടത്ര എടുക്കാം.” അങ്ങനെയുണ്ടായാൽ പുരോഹിതന്റെ ദാസൻ ഇങ്ങനെ പറയും, “വേണ്ട, എന്നിരിക്കിലും മാംസം തരിക. നീ തന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാനിതു പിടിച്ചു വാങ്ങും!” 17അങ്ങനെ തങ്ങൾ യഹോവയ്ക്കുള്ള വഴിപാടിനെ ആദരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും കാണിച്ചു. അത് യഹോവയ്ക്കെതിരെയുള്ള വളരെ കൊടിയ പാപമായിരുന്നു!

18എന്നാൽ ശമുവേൽ യഹോവയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. ഏഫോദു യരിച്ച ബാലനായ ശമുവേൽ ഒരു സഹായി ആയിരുന്നു. 19എല്ലാ വർഷവും ശമുവേലിന്റെ അമ്മ അവൻ ഒരു ചെറിയ അങ്കി തുന്നിക്കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ ഭർത്താവിനോടു നോക്കും ശീലോവിൽ ബലിയർപ്പിക്കാൻ വർഷംതോറും പോകുമ്പോൾ അവൾ അതു കൊണ്ടുവന്നു. 20ഏലി എൽക്കാനയെയും അവന്റെ ഭാര്യയെയും അനുഗ്രഹിക്കും. ഏലി പറയും, “യഹോവ നിനക്ക് ഹന്നയിലൂടെ കൂട്ടികളെ നൽകട്ടെ. ഹന്നാ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ യഹോവ അവൾക്കു നൽകിയ കൂട്ടിക്കു പകരമായിരിക്കും ഈ മക്കൾ.”

എൽക്കാനയും ഹന്നയും വീട്ടിലേക്കു പോകുകയും 21യഹോവ ഹന്നയോട് ദയ കാട്ടുകയും ചെയ്തു. അവർക്കു മൂന്നു പുത്രന്മാരും രണ്ടു പുത്രിമാരും പിറന്നു. ശമുവേൽ യഹോവയ്ക്കു സമീപം വളരുകയും ചെയ്തു.

പുത്രന്മാരെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഏലിക്കു കഴിയുന്നില്ല

22ഏലി വളരെ വൃദ്ധനായി. ശീലോവിലെ എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരോടും തന്റെ പുത്രന്മാർ ചെയ്യുന്നത് ഏലി കേട്ടു. സമ്മേളനക്കൂടാരത്തിന്റെ കവാടത്തിങ്കൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്ന സ്ത്രീകളോടൊത്ത് അവർ ശയിക്കുന്ന കാര്യവും ഏലി അറിഞ്ഞു. 23ഏലി തന്റെ പുത്രന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ ചെയ്ത തിന്മകളെപ്പറ്റി ഇവിടെയുള്ളവർ എന്നോടു പറഞ്ഞു, നിങ്ങളെതിനാണ് ഈ തിന്മകൾ ചെയ്യുന്നത്? 24മക്കളേ, ഇത്തരം ചീത്തക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യരുത്. യഹോവയുടെയാളുകൾ നിങ്ങളെപ്പറ്റി ദുഷിച്ചു പറയുന്നു. 25ഒരുവൻ മറ്റൊരുവനെതിരെ പാപം ചെയ്താൽ ദൈവം അവനെ സഹായിക്കും. പക്ഷേ യഹോവയ്ക്കെതിരെ പാപം ചെയ്താൽ ആർക്ക് അവനെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും?”

പക്ഷേ ഏലിയുടെ പുത്രന്മാർ ഏലിയെ വകവയ്ക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അതിനാൽ യഹോവ ഏലിയുടെ പുത്രന്മാരെ വധിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 26ശമുവേൽ വളർന്നു. അവൻ ദൈവത്തെയും ജനങ്ങളെയും സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

ഏലിയുടെ കുടുംബത്തെപ്പറ്റിയുള്ള യേക്കര പ്രവചനം

27ഒരു ദൈവപുരുഷൻ ഏലിയെ സമീപിച്ചു പറഞ്ഞു, “യഹോവ ഇക്കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നു,

‘നിന്റെ പൂർവ്വികന്മാർ ഹറവോന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അടിമകളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അപ്പോൾ നിന്റെ പൂർവ്വികന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. 28നിന്റെ ഗോത്രത്തെ ഞാൻ യിസ്രായേലിലെ മറ്റൊരു ഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്തു. നിന്റെ ഗോത്രത്തെ ഞാൻ എന്റെ പുരോഹിതന്മാരാകാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു. എന്റെ യാഗപീഠത്തിൽ ബലി നടത്താൻ ഞാനവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. ധൂപങ്ങൾ കത്തിക്കാനും ഏഫോദു യരിക്കാനും ഞാനവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. യിസ്രായേൽജനത എനിക്കർപ്പിക്കുന്ന ബലിയുടെ മാംസം നിന്റെ ഗോത്രക്കാർക്കു ഞാൻ അവകാശമായി നൽകുകയും ചെയ്തു. 29അതിനാൽ നീയെന്നുകൊണ്ട് ആ ബലികളെയും വഴിപാടുകളെയും ആദരിക്കുന്നില്ല? നീ നിന്റെ പുത്രന്മാരെ എന്നെക്കാളധികം മാനിച്ചു. യിസ്രായേൽജനത എനിക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന മാംസത്തിലെ നല്ല ഭാഗങ്ങൾ കൊണ്ട് നീ കൊഴുത്തു.’

30“നിന്റെ പിതാവിന്റെ കുടുംബക്കാർ എക്കാലത്തേക്കും പുരോഹിതന്മാരായി അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കണമെന്ന് യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാക്കുന്ന യഹോവ ഉറപ്പു പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാലിപ്പോൾ യഹോവ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു, ‘അതൊരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല! എന്നെ മാനിക്കുന്നവരെ ഞാനും മാനിക്കും. പക്ഷേ എന്നെ മാനിക്കാത്തവർക്കു നിന്ദ ലഭിക്കും. 31നിന്റെ പിൻഗാമികളെ മുഴുവൻ ഞാൻ നശിപ്പിക്കുന്ന സമയമടുത്തിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കുടുംബത്തിലെ ആരും വാർദ്ധക്യം വരെ ജീവിച്ചിരിക്കില്ല.

32യിസ്രായേലിൽ നന്മകളുണ്ടാകുമെങ്കിലും ഭവനത്തിൽ ദുരിതങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു നീ കാണും. നിന്റെ കുടുംബത്തിലെ ആരും വൃദ്ധന്മാരാകാൻ ജീവിച്ചിരിക്കില്ല. 33എന്റെ യാഗപീഠത്തിൽ ശുശ്രൂഷ നടത്താൻ ഞാൻ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരാളുണ്ടായിരിക്കും. അവൻ വളരെ വൃദ്ധനാകുംവരെ ജീവിക്കും. അവന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടുകയും ശക്തിയില്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവൻ ജീവിക്കും. നിന്റെ പിൻഗാമികളെല്ലാം വാളുകൊണ്ട് കൊല്ലപ്പെടും. 34ഇക്കാര്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥമാകുമെന്നതിന് ഞാൻ അടയാളങ്ങൾ കാണിക്കും. നിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായ ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും ഒരേ ദിവസം മരിക്കും. 35ഞാൻ എന്നിക്കു വിശ്വസ്തനായൊരു പുരോഹിതനെ തെരഞ്ഞെടുക്കും. ഈ പുരോഹിതൻ എന്നെ ചെവിക്കൊള്ളുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ പുരോഹിതന്റെ കുടുംബത്തെ ഞാൻ ശക്തമാക്കും. അവനെപ്പോഴും എന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവിന്റെ* മുമ്പിൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തും.

36അപ്പോൾ നിന്റെ കുടുംബത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്നവർ ഈ പുരോഹിതന്റെ മുമ്പിൽ നമസ്കരിക്കും. അവർ അല്പം പണത്തിനോ ഒരു കഷണം അപ്പത്തിനോ വേണ്ടി ഇരക്കും. അവർ പറയും, “എനിക്കു തിന്നാൻ ക്ഷേണം നേടുന്നതിനായി എനിക്കൊരു പുരോഹിതന്റെ പണി തന്നാലും

ദൈവം ശമുവേലിനെ വിളിക്കുന്നു
3 ബാലനായ ശമുവേൽ ഏലിയുടെ കീഴിൽ യഹോവയെ സേവിച്ചു. അക്കാലത്ത്

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവ് “അഭിഷിക്തൻ” എന്നർത്ഥം.

യഹോവ ജനങ്ങളോടു നേരിട്ടു സംസാരിക്കുന്ന വിരമമായിരുന്നു. ദർശനങ്ങളും അപൂർവ്വമായിരുന്നു.

2 ഏലിയുടെ കണ്ണുകൾ ദുർബ്ബലപ്പെട്ട ഏതാണ്ട് അന്ധമായി. ഒരു രാത്രിയിൽ അവൻ കിടക്കയിൽ കിടന്നു. 3 ശമുവേൽ യഹോവയുടെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലെ കിടക്കയിലാണ് കിടന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ആ കെട്ടിടത്തിലായിരുന്നു. യഹോവയുടെ വിളക്ക് അപ്പോഴും കത്തിയിരുന്നു. 4 യഹോവ ശമുവേലിനെ വിളിച്ചു. ശമുവേൽ വിളിക്കേട്ടു, “ഞാനിവിടെയുണ്ട്.” 5 ഏലി തന്നെ വിളിക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു ശമുവേൽ കരുതിയത്. അതിനാൽ ശമുവേൽ ഏലിയുടെ അടുത്ത് ഓടിയെത്തി. ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “ഞാനിതാ ഇവിടെയുണ്ട്, അങ്ങ് എന്നെ വിളിച്ചല്ലോ.” പക്ഷേ ഏലി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചില്ല. പോയി കിടക്ക്.” ശമുവേൽ കിടക്കയിലേക്കു മടങ്ങി. 6 യഹോവ വീണ്ടും വിളിച്ചു. “ശമുവേലേ!” ശമുവേൽ വീണ്ടും ഏലിയുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു. ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “ഞാനിവിടെയുണ്ട്, അങ്ങ് എന്നെ വിളിച്ചല്ലോ.” ഏലി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്നെ വിളിച്ചില്ല, പോയി കിടക്ക്.”

7 ശമുവേൽ അതുവരെയും യഹോവയെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു. യഹോവ അതുവരെ അവനോടു നേരിട്ട സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. * 8 യഹോവ ശമുവേലിനെ മൂന്നാം തവണയും വിളിച്ചു. ശമുവേൽ വീണ്ടും എഴുന്നേറ്റ് ഏലിയുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു. ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “ഞാനിവിടെയുണ്ട്, അങ്ങ് എന്നെ വിളിച്ചല്ലോ.”

യഹോവ ബാലനെ വിളിക്കുകയാണെന്ന് അപ്പോൾ ഏലിക്കു മനസ്സിലായി. 9 ഏലി അവനോടു പറഞ്ഞു, “പോയി കിടക്ക്. ഇനിയും അവൻ നിന്നെ വിളിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ‘യഹോവേ, അങ്ങയുടെ ദാസനായ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്’ എന്നു പറയുക.”

അതിനാൽ ശമുവേൽ കിടക്കാൻ പോയി. 10 യഹോവ അവിടെ വന്നു നിന്നു. മുമ്പത്തെപ്പോലെ തന്നെ അവൻ ചെയ്തു. അവൻ വിളിച്ചു, “ശമുവേലേ, ശമുവേലേ!” ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “പറയൂ, അങ്ങയുടെ ദാസനായ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.”

11 യഹോവ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിൽ ഞാൻ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പോവുകയാണ്. അതേപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നവർ നടുങ്ങും. 12 ഏലിയോടും അവന്റെ കുടുംബത്തോടും ചെയ്യുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്യും. എല്ലാം ഞാൻ ആദ്യമുതൽ അവസാനം വരെ ചെയ്യും. 13 ഏലിയുടെ കുടുംബത്തെ എന്നെന്നേക്കുമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് ഞാൻ അവനോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാരണം തന്റെ പുത്രന്മാർ പറയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ദൈവവിരുദ്ധമാണെന്ന് ഏലിക്കറിയാം. അവരെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ ഏലി പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 14 അതിനാലാണ് വഴിപാടോ ബലിമരം കൊണ്ട് ഏലിയുടെ കുടുംബത്തിന്റെ പാപങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഇല്ലാതാക്കപ്പെടാതെ ഞാൻ ശപഥം ചെയ്തത്.”

15 പ്രഭാതമാകും വരെ ശമുവേൽ കിടക്കയിൽ കിടന്നു. അവൻ നേരത്തെ എഴുന്നേറ്റ് യഹോവ

യുടെ ആലയത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു. ദർശനത്തെപ്പറ്റി ഏലിയോടു പറയാൻ ശമുവേലിനു യോഗ്യമായിരുന്നു.

16 എന്നാൽ ഏലി ശമുവേലിനെ വിളിച്ചു, “ശമുവേലേ, എന്റെ മകനേ!” ശമുവേൽ വിളിക്കേട്ടു “എന്താ പ്രഭോ.” 17 ഏലി ചോദിച്ചു, “യഹോവ നിന്നോട് എന്താണു പറഞ്ഞത്? എന്നിൽ നിന്നതു മറച്ചു വയ്ക്കരുത്. ദൈവം നിനക്കു തന്ന സന്ദേശത്തിൽനിന്ന് നീ എന്തെങ്കിലും മറച്ചു വച്ചാൽ ദൈവം നിന്നെ ശിക്ഷിക്കും.”

18 അതിനാൽ ശമുവേൽ ഏലിയോട് എല്ലാം പറഞ്ഞു. അവൻ ഏലിയിൽനിന്ന് ഒന്നും മറച്ചു വെച്ചില്ല. ഏലി പറഞ്ഞു, “അവൻ യഹോവയാകുന്നു. ശരിയെന്ന് അവനു തോന്നുന്നത് അവൻ ചെയ്യട്ടെ.” 19 ശമുവേലിന്റെ വളർച്ചയിൽ യഹോവ അവനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ശമുവേലിന്റെ ഒരു സന്ദേശവും തെറ്റാണെന്നു വരാൻ യഹോവ ഇടയാക്കിയില്ല. 20 അപ്പോൾ ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബ വരെയുള്ള എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരും ശമുവേൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ യഹോവയുടെ പ്രവാചകനാണെന്നറിഞ്ഞു. 21 യഹോവ തുടർന്നും ശീലോവിൽ ശമുവേലിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. യഹോവയുടെ വചനമായി യഹോവ ശമുവേലിനു തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.

4 ശമുവേലിനെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ യിസ്രായേലിലെമ്പാടും പരന്നു. ഏലി വയോവൃദ്ധനായി. അവന്റെ പുത്രന്മാർ യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ തിന്മകൾ ചെയ്യുന്നതു തുടർന്നു.

ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലുകാരെ തോല്പിക്കുന്നു

അക്കാലത്ത് ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലുമായി യുദ്ധത്തിനു സംഘടിച്ച്, യിസ്രായേലുകാർ ഫെലിസ്ത്യരോട് യുദ്ധത്തിനിറങ്ങി. യിസ്രായേലുകാർ ഏബ്രേനേസരിൽ തങ്ങളുടെ പാളയം സ്ഥാപിച്ചു. അഫേക്കിലായിരുന്നു ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയം. 2 ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനെ ആക്രമിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. യുദ്ധം തുടങ്ങി.

ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലുകാരെ തോല്പിച്ചു. യിസ്രായേൽസേനയിലെ നാലായിരത്തോളം ഭക്തന്മാരെ വധിച്ചു. 3 യിസ്രായേൽഭക്തന്മാർ തങ്ങളുടെ പാളയത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തി. യിസ്രായേലിലെ മുപ്പന്മാർ ചോദിച്ചു, “നമ്മളെ തോല്പിക്കാൻ യഹോവ എന്തിനാണ് ഫെലിസ്ത്യരെ അനുവദിച്ചത്? നമുക്ക് യഹോവയുടെ കരാറിന്റെ പെട്ടകം ശീലോവിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവരാം. അങ്ങനെ യുദ്ധത്തിൽ ദൈവം നമ്മോടൊപ്പമാകും. അവൻ നമ്മെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കും.” 4 അതിനാൽ അവർ ചിലരെ ശീലോവിലേക്കയച്ചു. സർവ്വശക്തനായ യഹോവയുടെ കരാറിന്റെ പെട്ടകം അവർ മടക്കിക്കൊണ്ടു വന്നു. പെട്ടകത്തിന്റെ മുകളിൽ കെരുമ്പുമാലാഖമാരുണ്ട്. യഹോവയിരിക്കുന്ന സിംഹാസനം പോലെയായിരുന്നു അവർ. ഏലിയുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരായ ഹൊഫ്നിയും ഫീനെഹാസും പെട്ടകത്തോടൊപ്പം വന്നു.

5 യഹോവയുടെ കരാറിന്റെ പെട്ടകം പാളയത്തിലേക്കു വന്നപ്പോൾ യിസ്രായേലുകാർ ഉച്ചത്തിൽ അട്ടഹസിച്ചു. ആ അട്ടഹസത്തിൽ

യഹോവ ... സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല “യഹോവയുടെ വചനം ഇതുവരെ അവനു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല” എന്നർത്ഥം.

ഭൂമി വിറച്ചു. യിസ്രായേലിന്റെ അട്ടഹാസം ഫെലിസ്ത്യർ കേട്ടു. അവർ ചോദിച്ചു. “എബ്രായപാളയത്തിൽ ജനങ്ങൾ ഇത്രമാത്രം ഉത്സാഹഭരിതരാകാൻ കാരണമെന്താണ്?”

യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം യിസ്രായേലിന്റെ പാളയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടുവെന്ന് ഫെലിസ്ത്യർ മനസ്സിലാക്കി. 7ഫെലിസ്ത്യർ യേന്നു. ഫെലിസ്ത്യർ പറഞ്ഞു, “ദൈവം അവരുടെ പാളയത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു! നമ്മൾ കൃഷ്ണത്തിലായിരിക്കുന്നു. മുമ്പൊരിക്കലും ഇങ്ങനെയുണ്ടായിട്ടില്ല! നമ്മളിപ്പോൾ വ്യാകുലരാണ്. ഈ ശക്തനായ ദൈവത്തിൽനിന്ന് നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും? ഈജിപ്തുകാർക്കു മഹാമാരിയും പകർച്ചവ്യാധികളും നൽകിയ അതേ ദൈവം തന്നെയാണിവനും. 8ഫെലിസ്ത്യരേ, ധൈര്യശാലികളായിരിക്കുക! മനുഷ്യരെപ്പോലെ പോരാടുക! മുമ്പ് എബ്രായർ നമ്മുടെ അടിമകളായിരുന്നു. അതിനാൽ ആണുങ്ങളെപ്പോലെ യുദ്ധം ചെയ്യുക. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവരുടെ അടിമകളാകും!”

10അതിനാൽ ഫെലിസ്ത്യർ കഠിനമായി യുദ്ധം ചെയ്ത് യിസ്രായേലിനെ തോല്പിച്ചു. ഓരോ യിസ്രായേൽഭടനും തന്റെ കൂടാരത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. യിസ്രായേലുകാർക്കു അതൊരു കനത്ത പരാജയമായിരുന്നു. മുപ്പതിനായിരം യിസ്രായേൽഭടന്മാർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 11ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം എടുക്കുകയും ഏലിയുടെ രണ്ട് പുത്രന്മാരായ ഹൊഫ്നിയെയും ഫീനെഹാസിനെയും വധിക്കുകയും ചെയ്തു.

12അന്ന് യുദ്ധരംഗത്തുനിന്നും ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരനായ ദരാൾ ഓടിപ്പോയി. തന്റെ ദുഃഖം കാണിക്കാൻ അവൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വലിച്ചു കീറുകയും തലയിൽ മണ്ണു വാരിയിടുകയും ചെയ്തു. 13അയാൾ ശീലോവിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ഏലി നഗരകവാടത്തിനടുത്ത് ഒരു കസേരയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകത്തെപ്പറ്റി വ്യാകുലനായിരുന്നതിനാലാണ് ഏലി അവിടീരുന്ന് നിരീക്ഷണം നടത്തിയത്. അപ്പോൾ ബെന്യാമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ ശീലോവിലേക്കു വന്ന് ദുഃഖവാർത്ത അറിയിച്ചു. നഗരവാസികളാകെ ഉച്ചത്തിൽ കരയാൻ തുടങ്ങി. 14-15ഏലിക്കു തൊണ്ണൂറ്റെട്ടു വയസ്സായി. അന്ധനായിത്തീർന്നതിനാൽ സംഭവിക്കുന്നതൊന്നും കാണാൻ ഏലിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ ജനങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ കരയുന്നതു കേൾക്കാമായിരുന്നു. ഏലി ചോദിച്ചു, “എന്തിനാണ് ആളുകൾ ഈ വലിയ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നത്?”

ബെന്യാമീൻകാരൻ ഏലിയുടെ അടുത്തേക്കോടിയെത്തി ഉണ്ടായതു മുഴുവൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 16ബെന്യാമീൻകാരൻ ഏലിയോടു പറഞ്ഞു, “യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് ഇപ്പോൾ വന്നയാളാണു ഞാൻ. ഞാനിന്നു യുദ്ധരംഗത്തുനിന്ന് ഓടിപ്പോയി!” ഏലി ചോദിച്ചു, “എന്തുണ്ടായി മകനേ?” 17ബെന്യാമീൻകാരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേൽ ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നും ഓടിപ്പോയി. യിസ്രായേൽസേനയ്ക്ക് അനേകം ഭടന്മാരെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. നിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി.”

18ബെന്യാമീൻകാരൻ ദൈവത്തിന്റെ

വിശുദ്ധപെട്ടകത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഏലി കവാടത്തിനടുത്തു കസേരയിൽനിന്നും മറിഞ്ഞു വീഴുകയും അയാളുടെ കഴുത്ത് ഒടിയുകയും ചെയ്തു. വൃദ്ധനും തടിച്ചു കൊഴുത്തവനുമായിരുന്നതിനാൽ അയാൾ മരിച്ചു. ഏലി ഇരുപതു വർഷം യിസ്രായേലിനെ നയിച്ചു.

തേജസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ടു

19ഏലിയുടെ മരുമകളും ഫീനെഹാസിന്റെ ഭാര്യയുമായിരുന്നവൾ ഗർഭിണിയായിരുന്നു. അവൾക്ക് പ്രസവസമയമടുത്തിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം എടുത്തുകൊണ്ടു പോയ കാര്യം അവൾ അറിഞ്ഞു. തന്റെ അമ്മായിയപ്പനായ ഏലിയും ഭർത്താവ് ഫീനെഹാസും മരണമടഞ്ഞ വാർത്തയും അവൾ കേട്ടു. ആ വാർത്ത കേട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ അവൾക്കു വേദന തുടങ്ങുകയും അവൾ പ്രസവിക്കാനാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. 20അവൾ മരിക്കാനായപ്പോൾ അവളെ പരിചരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സ്ത്രീകൾ അവളോടു, “വ്യസനിക്കേണ്ട! നീ യൊരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

ഏലിയുടെ പുത്രഭാര്യ മറുപടി പറയുകയോ അതു ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. 21അതിനാൽ അവൾ കുട്ടിക്ക് ഈഖാബോദ് എന്ന പേരിട്ടു. “യിസ്രായേലിന്റെ തേജസ്സ് പോയിരിക്കുന്നു!” എന്നാണതിനർത്ഥം. അനന്തരം അവൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം അപഹരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടും അവളുടെ ഭർത്താവും ഭർത്തുപിതാവും മരണമടഞ്ഞതു കൊണ്ടുമാണ് അവൾ കുട്ടിക്ക് ആ പേരിട്ടത്. 22അവൾ പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ തേജസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ടു.” ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം എടുത്തുകൊണ്ടു പോയതിനാലാണ് അവളിങ്ങനെ പറഞ്ഞത്.

വിശുദ്ധപെട്ടകം ഫെലിസ്ത്യരെ കൂട്ടിക്കുന്നു

5 ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ഏബെൻ-ഏസെരിൽനിന്നും അസ്തോദിലേക്കു കൊണ്ടുപോയതിനുശേഷം 2അവർ അതിനെ ദാഗോന്റെ ദേവാലയത്തിൽ അവന്റെ വിഗ്രഹത്തിനടുത്തു വച്ചു. 3പിറ്റേന്നു പ്രഭാതത്തിൽ അസ്തോദുകാർ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദാഗോൻ മുഖം നിലത്തടിച്ചു വീണു കിടക്കുന്നതായി കണ്ടു. യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിനു മുന്നിലാണ് ദാഗോൻ വീണു കിടന്നിരുന്നത്.

അസ്തോദുകാർ ദാഗോന്റെ വിഗ്രഹത്തെ യഥാസ്ഥാനത്ത് വീണ്ടും ഉറപ്പിച്ചു. 4പക്ഷേ പിറ്റേന്ന് അസ്തോദുകാർ ഉണർന്നപ്പോൾ ദാഗോൻ വീണ്ടും നിലത്തു വീണു കിടക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്! യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകത്തിനു മുന്നിലായിരുന്നു ദാഗോൻ വീണു കിടന്നത്. ഇപ്പോൾ ദാഗോന്റെ തലയും കയ്യും പൊട്ടി മെതിക്കളത്തിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ദാഗോന്റെ ഉടൽ മാത്രമേ ഒറ്റ കഷണമായിരുന്നുള്ളൂ.

5അതിനാലാണ് ഇന്നും ദാഗോന്റെ ദേവാലയത്തിലേക്കു വരുന്ന അവന്റെ പുരോഹിതരോ മറ്റാളുകളോ മെതിക്കളത്തിൽ കാലുകുത്താത്തത്.

6അസ്തോദുകാരുടെയും അയൽക്കാരുടെയും ജീവിതം ദൈവം ദുഷ്കരമാക്കി. ദൈവം അവ

ർക്കു കൂടുതൽ വിഷമങ്ങളുണ്ടാക്കി. അവൻ അവർക്ക് മുഴുകുണ്ടാക്കി. യഹോവ അവരിലേക്കു എലികളെയും അയച്ചു. എലികൾ അവരുടെ കപ്പലുകളിലും സ്ഥലങ്ങളിലും ഓടി നടന്നു. നഗരവാസികൾ വളരെ ഭയന്നു. 7സംഭവിക്കുന്നത് അസ്മോദുകാർ കണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പെട്ടകം ഇവിടെ വയ്ക്കരുത്! നമ്മെയും നമ്മുടെ ദേവനായ ദാഹോനെയും ദൈവം ശിക്ഷിക്കുകയാണ്.”

8അസ്മോദുകാർ അഞ്ചു ഫെലിസ്ത്യരേണാധികാരികളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി. അസ്മോദുകാർ നേതാക്കളോടു ചോദിച്ചു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം നാമെന്തുചെയ്യണം?” നേതാക്കന്മാർ മറുപടി പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ഗത്തിലേക്കു മാറ്റുക.” അതിനാൽ ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പെട്ടകം മാറ്റി. 9പക്ഷേ ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ഗത്തിലേക്കു മാറ്റിയതിനുശേഷവും യഹോവ ആ നഗരത്തെ ശിക്ഷിച്ചു. ജനങ്ങൾ വളരെ ഭയന്നു. യുവാക്കളും വൃദ്ധന്മാരുടെയും ജനങ്ങൾക്ക് ദൈവം വളരെ കൃപയുള്ളുണ്ടാക്കി. ഗത്തിലെജനങ്ങൾക്ക് ദൈവം കൃത്യങ്ങളുണ്ടാക്കി. 10അതിനാൽ ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പെട്ടകം എക്രോനിലേക്കയച്ചു.

പക്ഷേ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം എക്രോനിലേക്കു വന്നപ്പോൾ എക്രോൻകാർ പരാതിപ്പെട്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം എന്തിനാണ് ഞങ്ങളുടെ നഗരമായ എക്രോനിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നത്? ഞങ്ങളേയും ഞങ്ങളുടെ ആളുകളേയും കൊല്ലാനാണോ നിങ്ങളുടെ ഭാവം?” 11എക്രോൻകാർ സകല ഫെലിസ്ത്യരേണാധിപന്മാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർ ഭരണാധിപന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം, അതു ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ ജനത്തെയും വധിക്കുംമുമ്പ് തിരിച്ചയയ്ക്കുക.”

എക്രോൻകാർക്ക് ജീവഭയമുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവം അവിടെ അവരെ വല്ലാതെ പീഡിപ്പിച്ചു. 12പലരും മരിച്ചു. മരിക്കാത്തവർക്ക് മുഴുകുണ്ടായി. എക്രോൻകാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കി ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു.

ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം തിരിച്ചയയ്ക്കുന്നു

6 ഫെലിസ്ത്യർ വിശുദ്ധപെട്ടകം ഏഴു മാസം തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽവെച്ചു. ഹെലിസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ പുരോഹിതന്മാരെയും മാന്ത്രികന്മാരെയും വിളിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യർ പറഞ്ഞു, “വിശുദ്ധപെട്ടകം നമ്മളെന്തു ചെയ്യണം? വിശുദ്ധപെട്ടകത്തെ എങ്ങനെ അതിന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചയയ്ക്കാമെന്നു പറയുക!”

3പുരോഹിതന്മാരും മാന്ത്രികന്മാരും പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പെട്ടകം നിങ്ങൾ തിരിച്ചയയ്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു ഒഴിഞ്ഞതായിട്ടായിരിക്കരുത്. യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വഴിപാടുകൾ സഹിതം വേണം. അത് അയയ്ക്കുവാൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സുഖപ്പെടും. നിങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ദൈവം നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതവസാ

നിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യണം.” 4ഫെലിസ്ത്യർ ചോദിച്ചു, “ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കുന്നതിന് യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന് എന്തു വഴിപാടുകളാണ് ഞങ്ങൾ കഴിക്കേണ്ടത്?” പുരോഹിതന്മാരും മാന്ത്രികന്മാരും മറുപടി പറഞ്ഞു, “അഞ്ചു ഫെലിസ്ത്യനേതാക്കന്മാരുണ്ട്. ഓരോ നഗരത്തിന് ഓരോ നേതാവുവീതം. നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാർക്കും ഒരേ പ്രശ്നമാണ്. അതിനാൽ അഞ്ചു കുരുക്കൾ പോലെ അഞ്ചു സ്വർണ്ണമാതൃകകളുണ്ടാക്കുക. അഞ്ച് സ്വർണ്ണ എലികളുടെ രൂപങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുക. 5അങ്ങനെ രാജ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന കുരുക്കളുടെയും എലികളുടെയും രൂപം ഉണ്ടാക്കുക. ഈ സ്വർണ്ണമാതൃകകൾ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിന് സമ്മാനിക്കുക. അപ്പോൾ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ദേവന്മാരെയും നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെയും ശിക്ഷിക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിച്ചെന്നുവരും. 6ഫെലിസ്ത്യരെയും ഈജിപ്തുകാരെയും പോലെ കഠിനഘട്ടയരകരുത്. ഈജിപ്തുകാരെ ദൈവം ശിക്ഷിച്ചു. അതിനാലാണ് ഈജിപ്തുകാർ യിസ്രായേലുകാരെ തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്നും പോകാനനുവദിച്ചത്.

7“നിങ്ങൾ ഒരു പുതിയ വണ്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ഇപ്പോൾ പ്രസവിച്ച രണ്ടു പശുക്കളെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഒരിക്കലും വയലുകളിൽ പണിയെടുത്തിട്ടില്ലാത്തവ ആയിരിക്കണം അവ. പശുക്കളെ വണ്ടിവലിക്കാൻ അതിൽ കെട്ടുക. അനന്തരം കൂട്ടികളെ അവയുടെ തൊഴുത്തിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു കെട്ടുക. അവയെ അവയുടെ തള്ളകളെ പിന്തുടരാൻ അനുവദിക്കരുത്. * 8യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം വണ്ടിയിൽ വയ്ക്കുക. നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതിന് ദൈവത്തിനുള്ള വഴിപാടാണ് സ്വർണ്ണമാതൃകകൾ. വണ്ടിയെ അതിന്റെ വഴിയിലൂടെ അയയ്ക്കുക. 9വണ്ടിയെ നിരീക്ഷിക്കുക. യിസ്രായേലിന്റെ സ്വന്തം നാടായ ബേത്ത്ശേമെശിന് നേർക്കാണ് വണ്ടി പോകുന്നതെങ്കിൽ യഹോവ നമുക്ക് മഹാവിധികൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ പശു നേരെ ബേത്ത്ശേമെശിലേക്കു പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചതല്ലെന്നും നമുക്കറിയാം. നമ്മുടെ രോഗങ്ങൾ സാധാരണ പോലെ ബാധിച്ചതാവാം.”

10പുരോഹിതരും മാന്ത്രികരും പറഞ്ഞതുപോലെ ഫെലിസ്ത്യർ ചെയ്തു. അപ്പോൾ പ്രസവിച്ച, കിടാങ്ങളുള്ള രണ്ടു പശുക്കളെ ഫെലിസ്ത്യർ കണ്ടെത്തി. ഫെലിസ്ത്യർ പശുക്കളെ വണ്ടിയിൽ കെട്ടുകയും കിടാങ്ങളെ അവയുടെ തൊഴുത്തിലിടുകയും ചെയ്തു. 11അനന്തരം ഫെലിസ്ത്യർ യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം വണ്ടിയിന്മേൽ വെച്ചു. മുഴുകളുടെയും എലികളുടെയും സ്വർണ്ണരൂപങ്ങളിട്ട സഞ്ചിയും അവർ വാഹനത്തിൽ വെച്ചു.

12പശുക്കൾ നേരെ ബേത്ത്ശേമെശിലേക്കു പോയി. പശുക്കൾ വഴിയിലൂടെ തന്നെ മുകയിട്ടു നടന്നു. അവ ഇടം വലം തിരിഞ്ഞില്ല. ബേത്ത്ശേമെശ് നഗരാതിർത്തി വരെ ഫെലിസ്ത്യരേണാധികാരികൾ പശുക്കളെ പിന്തുടർന്നു.

അവയെ ... അനുവദിക്കരുത് പശുക്കൾ കൂട്ടികളെ തെരഞ്ഞു പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവം അവരെ നയിക്കുന്നുവെന്നും അവരുടെ സമ്മാനങ്ങൾ അവൻ സ്വീകരിച്ചുവെന്നാണർത്ഥമെന്നും ഫെലിസ്ത്യർ കരുതുന്നു.

13ബേത്ത്ശേമെശുകാർ താഴ്വരയിൽ തങ്ങളുടെ ഗോതമ്പു കൊത്തുകയായിരുന്നു. അവർ മുകളിലേക്കു നോക്കുകയും വിശുദ്ധപെട്ടകം കാണുകയും ചെയ്തു. പെട്ടകം വീണ്ടും കണ്ടതിൽ അവർ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവർ അതു കിട്ടാനായി ഓടി. 14-15വണ്ടി ബേത്ത്ശേമെശിലെ യോശുവയുടെ വയലിലെത്തി. ആ വയലിൽ ഒരു വലിയ പാറയുടെ അടുത്ത് വണ്ടി നിന്നു. ബേത്ത്ശേമെശുകാർ വണ്ടി വെട്ടിക്കീറി. അവർ പശുക്കളെ കൊന്നു. അവർ പശുക്കളെ യഹോവയ്ക്കു ബലിയർപ്പിച്ചു.

ലേവ്യർ യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം താഴെയെടുത്തു. സ്വർണ്ണമാതൃകകൾ വച്ചിരുന്ന സഞ്ചിയും അവരെടുത്തു. യഹോവയുടെ പെട്ടകവും മാതൃകകളും ലേവ്യർ വലിയ പാറമേൽ വച്ചു. അന്ന് ബേത്ത്ശേമെശുകാർ യഹോവയ്ക്കു ഹോമയാഗങ്ങളർപ്പിച്ചു.

16ബേത്ത്ശേമെശുകാർ ചെയ്ത ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഫെലിസ്ത്യരുടെ അഞ്ചു ഭരണാധിപന്മാരും കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അനന്തരം അന്നു തന്നെ ഭരണാധിപന്മാർ എക്രോനിലേക്കു മടങ്ങി.

17അങ്ങനെ ഫെലിസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടാൻ യഹോവയ്ക്കു വഴിപാടായി മുഴുകളുടെ സ്വർണ്ണമാതൃകകൾ അയച്ചു. ഓരോ ഫെലിസ്ത്യനഗരത്തിന്നും ഓരോ സ്വർണ്ണമുഴകൾ വീതം അവയയച്ചു. അസ്ടോദ്, ഗസ്സ, അസ്കലോൻ, ഗത്ത്, എക്രോൻ എന്നിവയായിരുന്നു ആ ഫെലിസ്ത്യപട്ടണങ്ങൾ. 18എലികളുടെ സ്വർണ്ണമാതൃകകളും ഫെലിസ്ത്യർ അയച്ചിരുന്നു. അഞ്ചു ഫെലിസ്ത്യഭരണാധിപന്മാരുടെ പട്ടണങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിന്റെ അത്ര എലികളുടെ സ്വർണ്ണമാതൃകകളുണ്ടായിരുന്നു ആ പട്ടണങ്ങൾക്കു ചുറ്റും മതിലുകളുണ്ടായിരുന്നു.

ബേത്ത്ശേമെശുകാർ യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം ഒരു പാറമേൽ വച്ചു. പാറ ഇപ്പോഴും ബേത്ത്ശേമെശിലെ യോശുവയുടെ വയലിലാണ്. 19പക്ഷേ ബേത്ത്ശേമെശുകാർ യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം കണ്ടപ്പോൾ ഒരു പുരോഹിതനും അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ദൈവം എഴുപതു ബേത്ത്ശേമെശുകാരെ വധിച്ചു. യഹോവ അവരെ അതിഭീകരമായി ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നതിനാൽ ബേത്ത്ശേമെശുകാർ കരഞ്ഞു. 20അതിനാൽ ബേത്ത്ശേമെശുകാർ പറഞ്ഞു, “ഈ വിശുദ്ധ പെട്ടകം പരിപാലിക്കാൻ കഴിയുന്ന പുരോഹിതൻ എവിടെയാണ്? ഈ പെട്ടകം ഇവിടെ നിന്നും എങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകും?”

21കിര്യത്ത്യെയാരീമിൽ ഒരു പുരോഹിതനുണ്ടായിരുന്നു. ബേത്ത്ശേമെശുകാർ കിര്യത്ത്യെയാരീംകാർക്ക് ഒരു സന്ദേശമയച്ചു. ദൂതന്മാർ പറഞ്ഞു, “ഫെലിസ്ത്യർ യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം തിരികെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ഇറങ്ങി വന്ന് അത് നിങ്ങളുടെ നഗരത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോവുക.”

7 കിര്യത്ത്യെയാരീമിലെ ആളുകൾ വന്ന് യഹോവയുടെ വിശുദ്ധപെട്ടകം എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. അവർ ഒരു കുന്നിൽമുകളിലുള്ള അബീനാദാബിന്റെ വീട്ടിലേക്കു യഹോവയുടെ പെട്ടകം കൊണ്ടുപോയി. യഹോവയുടെ പെട്ടകത്തിനു കാവൽ നിൽക്കാൻ അബീനാദാബിന്റെ പുത്രൻ എലയാസാരിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് അവർ ഒരു വിശേഷ ചട

ങ്ങും നടത്തി. 2പെട്ടകം ദീർഘകാലം, ഇതുപതു വർഷം കിര്യത്ത്യെയാരീമിലിരുന്നു.

യിസ്രായേലുകാരെ യഹോവ രക്ഷിക്കുന്നു

യിസ്രായേലുകാർ വീണ്ടും യഹോവയെ പിന്തുടരാൻ തുടങ്ങി. 3ശമുവേൽ യിസ്രായേൽ ജനതയോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ യഹോവയിങ്കലേക്കു പൂർണ്ണമനസ്സോടെ മടങ്ങി വരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിദേശദൈവങ്ങളെ ദൂരെയെടുക്കണം. അസ്ടോരത്തിന്റെ വിഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾ ദൂരെയെറിയണം. നിങ്ങൾ യഹോവയ്ക്കു പൂർണ്ണമായും ആത്മസമർപ്പണം നടത്തണം. നിങ്ങൾ യഹോവയെ മാത്രമേ ശുശ്രൂഷിക്കാവൂ! അപ്പോൾ യഹോവ നിങ്ങളെ ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നും രക്ഷിക്കും.”

4അതിനാൽ യിസ്രായേലുകാർ ബാലിന്റെയും അസ്ടോരത്തിന്റെയും വിഗ്രഹങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. യഹോവയെ മാത്രമേ അവർ ശുശ്രൂഷിച്ചുള്ളൂ. 5ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലുകാരെല്ലാം മിസ്പയിൽ സമ്മേളിക്കണം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിക്കാം.”

6യിസ്രായേലുകാർ മിസ്പയിൽ ഒത്തുകൂടി. അവർക്കു വെള്ളം കിട്ടുകയും അവരത് യഹോവയുടെ സവിധത്തിൽ ഒഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവർ ഉപവാസം തുടങ്ങി. അവർ അന്ന് ആഹാരം ഒന്നും കഴിക്കാതിരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾ യഹോവയ്ക്കെതിരെ പാപം ചെയ്തു.” അങ്ങനെ ശമുവേൽ മിസ്പയിൽ യിസ്രായേലുകാർക്ക് ന്യായാധിപനായി.

7യിസ്രായേലുകാർ മിസ്പയിൽ സമ്മേളിക്കുന്ന കാര്യം ഫെലിസ്ത്യർ അറിഞ്ഞു. ഫെലിസ്ത്യഭരണാധിപന്മാർ യിസ്രായേലുകാരോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഫെലിസ്ത്യർ വരുന്ന കാര്യം കേട്ട് യിസ്രായേലുകാർ ഭയന്നു. 8യിസ്രായേലുകാർ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയോടു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കരുത്! ഞങ്ങളെ ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുവാൻ അവനോടാവശ്യപ്പെടുക!”

9ശമുവേൽ ഒരു കുഞ്ഞാടിനെ എടുത്തു. ആ കുഞ്ഞാടിനെ അവൻ ഒരു പൂർണ്ണ ഹോമബലിയായി യഹോവയ്ക്കു ഹോമിച്ചു. യിസ്രായേലുകാർക്കുവേണ്ടി ശമുവേൽ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശമുവേലിന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു യഹോവ മറുപടി പറഞ്ഞു. 10ശമുവേൽ ഹോമബലി നടത്തവേ ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനോടു യുദ്ധത്തിനെത്തി. പക്ഷേ യഹോവ ഫെലിസ്ത്യർക്കടുത്ത് വലിയ ഇടിമുഴക്കം സൃഷ്ടിച്ചു. അത് ഫെലിസ്ത്യരെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കി. ഇടിമുഴക്കം ഫെലിസ്ത്യരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും അവരാകെ കൂഴങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ നേതാക്കന്മാർക്ക് അവരെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയി. അതിനാൽ യിസ്രായേലുകാർക്ക് യുദ്ധത്തിൽ ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. 11യിസ്രായേലുകാർ മിസ്പയിൽനിന്നും ഓടിയിറങ്ങി ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിച്ചു. ബേത്ത്കാർവരെ അവരെ യിസ്രായേലുകാർ ഓടിച്ചു. വഴിയ്യിലെമ്പാടും അവർ ഫെലിസ്ത്യരുടെന്മാരെ വധിച്ചു.

യിസ്രായേലിൽ സമാധാനം

12 ഇതിനുശേഷം ശമുവേൽ ഒരു വിശേഷശില സ്ഥാപിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ജനങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാനാണ് അവനതു ചെയ്തത്. ശമുവേൽ മിസ്പയ്ക്കും ശേനിനുമിടയ്ക്കാണ് ശില സ്ഥാപിച്ചത്. ശിലയ്ക്ക് “സഹായത്തിന്റെ ശില” എന്നു ശമുവേൽ പേരിട്ടു. ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “ഇവിടം വരെയുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലെമ്പാടും യഹോവ നമ്മെ സഹായിച്ചു.”

13 ഫെലിസ്ത്യർ പരാജയപ്പെട്ടു. അവർ യിസ്രായേലിലേക്കു പിന്നെ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. ശമുവേലിന്റെ ശേഷകാലം മുഴുവൻ യഹോവ ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരായിരുന്നു. 14 ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തിരുന്നു. എങ്കോൻ മുതൽ ഗത്തു വരെയുള്ള പ്രദേശത്തെ പട്ടണങ്ങളാണ് ഫെലിസ്ത്യർ കയ്യടക്കിയിരുന്നത്. പക്ഷേ യിസ്രായേലുകാർ ആ പട്ടണങ്ങളൊക്കെ തിരിച്ചുപിടിച്ചു. ആ പട്ടണങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളും യിസ്രായേൽ തിരിച്ചുപിടിച്ചു. യിസ്രായേലിനു അമോദ്യർക്കുമിടയിലും സമാധാനം പുലർന്നിരുന്നു.

15 തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ശമുവേൽ യിസ്രായേലിനെ നയിച്ചു. 16 യിസ്രായേൽജനതയെ വിധിച്ചുകൊണ്ട് ശമുവേൽ സ്ഥലങ്ങൾ തോറും സഞ്ചരിച്ചു. ബേഥേൽ, ഗിൽഗാൽ, മിസ്പാ എന്നിവിടങ്ങളിൽ അവൻ പോയി. അങ്ങനെ ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അവൻ ജനങ്ങളെ വിധിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. 17 പക്ഷേ ശമുവേലിന്റെ ഭവനം രാമയിലായിരുന്നു. അതിനാൽ ശമുവേൽ എപ്പോഴും അങ്ങോട്ടു മടങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. ശമുവേൽ രാമയിലിരുന്ന് യിസ്രായേലുകാരെ വിധിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. രാമയിൽ ശമുവേൽ ഒരു യാഗപീഠം യഹോവയ്ക്കായി പണിയുകയും ചെയ്തു.

യിസ്രായേൽ ഒരു രാജാവിനെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു

8 വൃദ്ധനായപ്പോൾ ശമുവേൽ തന്റെ പുത്രന്മാരെ യിസ്രായേലിന്റെ ന്യായാധിപന്മാരാക്കി. 2 ശമുവേലിന്റെ മുത്തപുത്രന്റെ പേര് യോവേൽ എന്നായിരുന്നു. അബീയാവു എന്നായിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ പുത്രന്റെ പേര്. ബേർ ശേബയിലെ ന്യായാധിപന്മാരായിരുന്നു യോവേലും അബീയാവും. 3 പക്ഷേ ശമുവേലിന്റെ പുത്രന്മാർ അവൻ ജീവിച്ചതു പോലെയാലല്ല ജീവിച്ചത്. യോവേലും അബീയാവും കൈക്കൂലിവാങ്ങി. അവർ രഹസ്യമായി പണം വാങ്ങുകയും കോടതിയിൽ തീരുമാനങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്തുപോന്നു. അവർ ജനങ്ങളെ കോടതിയിൽ വഞ്ചിച്ചു. 4 അതിനാൽ യിസ്രായേലിലെ മുപ്പന്മാർ ഒത്തുകൂടി. അവർ ശമുവേലിനെ കാണാൻ രാമയിലേക്കു പോയി. 5 മുപ്പന്മാർ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “നിനക്കു വയസ്സായി. നിന്റെ മക്കളാകട്ടെ നേരായ വഴിക്കല്ല ജീവിക്കുന്നതും. അവർ നിന്നെപ്പോലെയാലല്ല ഇനി ഞങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേതു പോലെ ഒരു രാജാവിനെ തരൂ.”

6 അങ്ങനെ മുപ്പന്മാർ അവരെ നയിക്കാൻ ഒരു രാജാവിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതൊരു മോശപ്പെട്ട ആശയമാണെന്ന് ശമുവേലിനു തോന്നി. അതിനാൽ ശമുവേൽ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 7 യഹോവ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു,

“ജനങ്ങൾ നിന്നോടു പറയുന്നതു പോലെ ചെയ്യുക. അവർ നിന്നെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല. അവർ എന്നെയാണ് തിരസ്കരിച്ചത്! ഞാൻ അവരുടെ രാജാവായിരിക്കാനല്ല അവരുടെ ആഗ്രഹം! 8 എപ്പോഴും ചെയ്യുമ്പോലെ തന്നെ യാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അവരെ ഞാൻ ഈജിപ്തിൽനിന്നും പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. പക്ഷേ അവർ എന്നെ വിട്ട് അന്യദൈവങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. നിന്നോടും അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നു. 9 ജനങ്ങൾ പറയുന്നതു കേട്ട് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ചെയ്യുക. പക്ഷേ അവർക്കൊരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക. ഒരു രാജാവ് അവരോടു ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കുക! ഒരു രാജാവെങ്ങനെ ജനങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നെന്ന് അവരോടു പറയുക.”

10 അവർ ഒരു രാജാവിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനാൽ യഹോവ പറഞ്ഞതെല്ലാം ശമുവേൽ അവരോടു പറഞ്ഞു. 11 ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ ഒരു രാജാവുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയായിരിക്കും അവൻ നിങ്ങളോടു പെരുമാറുക. അവൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകും. അവൻ അവരെ നിർബന്ധിച്ച് അവന്റെ സേവകരാക്കും. അവൻ അവരെ അവന്റെ പട്ടാളക്കാരാക്കും. അവർ അവന്റെ രഥങ്ങളിലും കുതിരപ്പുറത്തുമിരുന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഭക്തന്മാരായിത്തീരും. രാജാവിന്റെ രഥത്തിനു മുമ്പിലൂടെ ഓടുന്ന കാവൽക്കാരായിത്തീരും നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ. 12 നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ ഭക്തന്മാരാക്കാൻ ഒരു രാജാവ് നിർബന്ധിക്കും. അവരിൽ ചിലർ സഹസ്രാധിപന്മാരായിരിക്കും. ചിലർ അർദ്ധശതാധിപന്മാരായേക്കാം. രാജാവ് നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ തന്റെ വയലുകളിൽ ഉഴവു നടത്തുന്നതിനും വിളവു കൊയ്യുന്നതിനും നിയോഗിച്ചേക്കാം. നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരിൽ ചിലരെക്കൊണ്ട് രാജാവ് യുദ്ധത്തിനുള്ള ആയുധങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടാകും. തന്റെ രഥത്തിന്റെ സാധനങ്ങളുണ്ടാക്കാനും അവൻ അവരെ നിർബന്ധിക്കും! 13 രാജാവ് നിങ്ങളുടെ പെൺമക്കളെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകും. നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരിൽ ചിലരെക്കൊണ്ട് അവൻ തനിക്കു സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കും. നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരിൽ ചിലരെക്കൊണ്ട് അവൻ പാചകം ചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യും.

14 “നിങ്ങളുടെ നല്ല വയലുകളും മൂന്തിരിത്തോപ്പുകളും ഒലീവു തോട്ടങ്ങളും രാജാവ് എടുക്കും. അവൻ അതെല്ലാം നിങ്ങളിൽ നിന്നെടുത്ത് അവന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നൽകും. 15 നിങ്ങളുടെ ധാന്യത്തിന്റെയും മൂന്തിരിയുടേയും പത്തിലൊന്ന് അവൻ എടുക്കും. ഇതെല്ലാം അവൻ തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഭൃത്യന്മാർക്കും നൽകും. 16 നിങ്ങളുടെ ഭൃത്യന്മാരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ രാജാവ് കൊണ്ടുപോകും. നിങ്ങളുടെ മികച്ച കാലികളെയും കഴുതകളെയും അവൻ കൊണ്ടുപോകും. അവയെ അവൻ തന്റെ സ്വന്തം ജോലികൾക്കായി ഉപയോഗിക്കും. 17 നിങ്ങളുടെ കാലിക്കൂട്ടത്തിന്റെ പത്തിലൊന്ന് അവൻ കൊണ്ടുപോകും.

“നിങ്ങൾ സ്വയം ഈ രാജാവിന്റെ അടിമകളായിത്തീരും. 18 ആ കാലമാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത രാജാവിനെ യോർത്ത് നിങ്ങൾ വിലപിക്കും. എന്നാൽ അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ യഹോവ മറുപടി നൽകുകയുമില്ല.”

19പക്ഷേ ജനങ്ങൾ ശമുവേലിനെ ചെവി ക്കൊണ്ടില്ല. അവർ പറഞ്ഞു, “വേണ്ട! ഞങ്ങൾ ക്കു ഞങ്ങളെ ഭരിക്കാനൊരു രാജാവു വേണം. 20അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മറ്റൊരാൾ രാജ്യങ്ങളെയും പോലെയാകും. നമ്മുടെ രാജാവ് നമ്മെ നയി ക്കും. അവൻ നമ്മോടൊപ്പം വന്ന് നമ്മുടെ യുദ്ധങ്ങളിൽ പടവെട്ടും.” 21ശമുവേൽ ജനങ്ങ ളിൽനിന്നും തിരിഞ്ഞ് യഹോവയോടു അവ രുടെ വാക്കുകൾ ആവർത്തിച്ചു. 22യഹോവ മറുപടി പറഞ്ഞു, “നീ അവരെ ചെവിക്കൊ ള്ളണം! അവർക്ക് ഒരു രാജാവിനെ കൊടു ക്കുക.”

അനന്തരം ശമുവേൽ യിസ്രായേലുകാരോടു പറഞ്ഞു, “കൊള്ളാം! നിങ്ങൾക്കൊരു പുതിയ രാജാവിനെ ലഭിക്കും. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാ വരും വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുക.”

സൌൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ കഴു തകളെ തെരയുന്നു

9 ബെന്യാമീന്റെ ഗോത്രത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു പ്രധാന വ്യക്തിയായിരുന്നു കീശ്. അബീ യേലിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു അവൻ. സെറോ റിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു അബീയേൽ. ബെബോറയുടെ പുത്രൻ സെറോർ. ബെന്യാ മീൻകാരനായ അഹീഹിന്റെ പുത്രൻ ബെ ബോറാ. 2കീശിന് സൌൽ എന്നൊരു പുത്രനു ണ്ടായിരുന്നു. സൌൽ സുന്ദരനായൊരു യുവാ വായിരുന്നു. സൌലിനെക്കാൾ സുന്ദരനായി മറ്റൊരാളുണ്ടായിരുന്നില്ല. സൌൽ യിസ്രായേ ലിലെ മറ്റാരെയുംകാൾ തലയെടുപ്പുള്ളവനു മാതിരിയുന്നു.

3ഒരു ദിവസം കീശിന്റെ കഴുതകളെ കാണാതായി. അതിനാൽ കീശ് തന്റെ പുത്ര നായ സൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “ഭൃത്യന്മാരിലൊ രുവനേയും കൂട്ടി കഴുതകളെ തേടിപ്പോവുക.” 4സൌൽ കഴുതകളെ തേടിപ്പോയി. എഫ്രഥയീ മിലെ കുന്നിൻപ്രദേശത്തുകൂടി സൌൽ നടന്നു. ശാലീശായ്ക്കു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശത്തു കൂടിയും സൌൽ നടന്നു. പക്ഷേ കീശിന്റെ കഴുതകളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സൌലിനും ഭൃത്യനും കഴിഞ്ഞി ല്ല. അതിനാൽ സൌലും ഭൃത്യനും ശാലീമിനു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശത്തേക്കു പോയി. പക്ഷേ അവിടെയും കഴുതകളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതി നാൽ സൌൽ ബെന്യാമീന്റെ പ്രദേശത്തുകൂടി സഞ്ചരിച്ചു. പക്ഷേ കഴുതകളെ കണ്ടെത്താൻ അവനും ഭൃത്യനും അപ്പോഴും കഴിഞ്ഞില്ല.

5അവസാനം സൌലും ഭൃത്യനും സുഹ്മ എന്ന് പേരായ പട്ടണത്തിലെത്തി. സൌൽ ഭൃത്യനോടു പറഞ്ഞു, “നമുക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാം. എന്റെ പിതാവ് കഴുതകളെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചന നിർത്തി നമ്മളെപ്പറ്റി വ്യാകുലപ്പെട്ടു തുടങ്ങി യിരിക്കാം.” 6പക്ഷേ ഭൃത്യൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഈ പട്ടണത്തിൽ ഒരു ദൈവപുരുഷനുണ്ട്. ജനങ്ങൾ ആദരിക്കുന്നവനാണയാൾ. അയാൾ പറയുന്നതെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യമാകാറുണ്ട്. അതിനാൽ നമുക്കു പട്ടണത്തിലേക്കു പോകാം. നമ്മൾ ഇനി എങ്ങോട്ട് പോകണമെന്നു പറ യാൻ ചിലപ്പോൾ ദൈവപുരുഷനു കഴിഞ്ഞേ ക്കും.”

7സൌൽ തന്റെ ഭൃത്യനോടു ചോദിച്ചു, “തീർ ച്ചയായും നമുക്കു പട്ടണത്തിലേക്കു പോകാം. പക്ഷേ നമുക്കു അവനെ നൽകാൻ കഴിയും? ദൈവപുരുഷനു കൊടുക്കാൻ നമ്മുടെ കൈ യിൽ ഒന്നുമില്ല. നമ്മുടെ സഞ്ചിയിലെ ഭക്ഷ

ണം പോലും തീർന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മൾ അവന് എന്ത് നൽകും?”

8ഭൃത്യൻ വീണ്ടും സൌലിനു മറുപടി നൽകി, “നോക്കൂ എന്റെ കയ്യിൽ കുറച്ചു പണമുണ്ട്. നമുക്കു ദൈവപുരുഷനു നൽകാം. അപ്പോൾ നാം ഇനി എവിടെ പോകണമെന്ന് അവൻ പറയും.”

911സൌൽ തന്റെ ഭൃത്യനോടു പറഞ്ഞു, “നല്ല ആശയം! നമുക്കു പോകാം!” അതിനാൽ അവർ ദൈവപുരുഷൻ വസിച്ചിരുന്ന പട്ടണത്തി ലേക്കു പോയി. അവർ കുന്നുകയറി നടന്ന് പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. വെള്ളം കോരാൻ പോയ ചില യുവതികളെ അവർ കണ്ടുമുട്ടി. അവർ യുവതികളോടു ചോദിച്ചു: “ദർശകൻ ഇവിടെയുണ്ടോ?” (മുമ്പ് യിസ്രായേലുകാർ “പ്രവാചകനെ” ദർശകൻ എന്നാണു വിളിച്ചി രുന്നത്. ദൈവത്തോടു എന്തെങ്കിലും ചോദി ക്കാനാഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, “നമുക്ക് ഒരു ദർശക ന്റെയടുത്തേക്കു പോകാം” എന്നാണു പറഞ്ഞി രുന്നത്.)

12യുവതികൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഉവ്വ്, ദർശ കൻ ഇവിടെയുണ്ട്. ഇന്നാണദ്ദേഹം പട്ടണത്തി ലേക്കു വന്നത്. ജനങ്ങളിൽ ചിലർ ആരാധന യ്ക്കുള്ള സ്ഥലത്ത് ഒരു സമാധാനബലി പങ്കു വയ്ക്കാൻ ഒത്തുകൂടുകയാണ്. 13പട്ടണത്തി ലേക്കു പോവുക. നിങ്ങൾക്കവനെ കാണാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾക്കു ധൃതിയുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ആരാധനാസ്ഥലത്ത് ഭക്ഷണത്തിനു കയറും. മുമ്പ് അവനെ കാണാം. പ്രവാചകൻ ബലിയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവൻ അവിടെ യെത്തുംവരെ ജനങ്ങൾ ഒന്നും കഴിച്ചു തുടങ്ങ ത്വത്. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്കു ധൃതിയുണ്ടെങ്കിൽ പ്രവാചകനെ കാണാം.”

14സൌലും ഭൃത്യനും മലകയറി പട്ടണത്തിലേ ക്കുള്ള യാത്രയാരംഭിച്ചു. അവർ മലകയറിപ്പെ ന്നപ്പോൾ ശമുവേൽ തങ്ങളുടെയടുത്തേക്കു നടന്നു വരുന്നതു കണ്ടു. ശമുവേൽ പട്ടണ ത്തിൽനിന്നും ആരാധനാസ്ഥലത്തേക്കു പോകു ന്ന വഴിയായിരുന്നു അത്.

15മൂൻദിവസം യഹോവ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, 16“നാളെ ഈ സമയത്ത് ഞാനൊ രാളെ നിൻറെയടുത്തേക്കു അയയ്ക്കും. അവൻ ബെന്യാമീൻഗോത്രക്കാരനായിരിക്കും. അവനെ നീ യിസ്രായേലിലെ എന്റെ ജനതയുടെ നേതാവായി അഭിഷേകം കഴിക്കണം. അയാൾ എന്റെ ജനതയെ ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നും രക്ഷിക്കും. എന്റെ ജനത യാതനയനുഭവിക്കു ന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എന്റെ ജനതയുടെ നില വിളി ഞാൻ കേട്ടു.”

17ശമുവേൽ സൌലിനെ കാണുകയും യഹോവ അവനോടിക്കണെ പറയുകയും ചെയ്തു. “ഇയാളെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. എന്റെ ജനതയ്ക്കുമേൽ അവൻ ഭരിക്കും.” 18സൌൽ കവാടത്തിങ്കൽ ശമുവേലിന്റെ അടുത്തേക്കു വന്നു. സൌൽ ചോദിച്ചു, “ദർശക ന്റെ വീടേതാണ്?”

19ശമുവേൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞാനാണ് ദർശകൻ. എന്നിങ്ങു മുമ്പേ ആരാധനാസ്ഥല ത്തേക്കു പോവുക. നീയും നിന്റെ ഭൃത്യനും ഇന്ന് എന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കണം. നിങ്ങളെ നാളെ വീട്ടിലേക്കു പോകാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കാം. നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കൊ ക്കെ ഞാൻ ഉത്തരം നൽകാം. 20മൂന്നു ദിവസം മുമ്പു നഷ്ടപ്പെട്ട കഴുതകളെയോർത്ത് വ്യാകു

ലക്ഷ്യമുണ്ട്. അവ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ യിസ്രായേലുകാർക്ക് നിന്നെ ആവശ്യമുണ്ട്. നിന്നെയും നിന്റെ പിതാവിന്റെ കുടുംബക്കാരെയും അവർക്കാവശ്യമുണ്ട്.”

21 സൌൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “പക്ഷേ ഞാൻ ബെന്യാമീന്റെ ഗോത്രത്തിലെ ഒരംഗമാണ്. യിസ്രായേലിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഗോത്രമാണിത്. ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ കുടുംബവും എന്താണിത്. പിന്നെ ഞാൻ യിസ്രായേലിന് എന്തെന്ന് വേണമെന്ന് അങ്ങു പറഞ്ഞത്?”

22 അനന്തരം ശമുവേൽ, സൌലിനെയും അവന്റെ ഭൃത്യനെയും ഉണ്ട് മുറിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. മുപ്പതോളം പേരെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും ബലി പങ്കുവയ്ക്കാനും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ശമുവേൽ സൌലിനും ഭൃത്യനും മേശയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന സ്ഥാനം തന്നെ നൽകി. 23 ശമുവേൽ പാചകക്കാരനോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്നെയേല്പിച്ച മാംസം കൊണ്ടുവരിക. സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കാൻ നിന്നോടു ഞാൻ പറഞ്ഞ വീതമാണിത്.”

24 പരിചാരകൻ തുടയെടുത്ത് സൌലിന്റെ മുമ്പിൽ മേശമേൽ വെച്ചു. ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “ഇതാണ് ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി സൂക്ഷിച്ച മാംസം. ഈ വിശിഷ്ട സമ്മേളനത്തിൽ നിനക്കു തരാൻ വേണ്ടി ഒരുക്കിയതാകയാൽ അതു തിന്നുക.” അതിനാൽ സൌൽ ശമുവേലിനോടൊപ്പം അന്നു ഭക്ഷിച്ചു.

25 അവർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചതിന്റെശേഷം ആരാധനാലയത്തിൽനിന്നും പുറത്തിറങ്ങി പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. ശമുവേൽ, സൌലിന് മച്ചിൽ ഒരു കിടക്കയൊരുക്കിയിട്ട് ഉറങ്ങാൻ പോയി. 26 പിറ്റേന്ന് അതിരാവിലെ ശമുവേൽ മച്ചിലുള്ള സൌലിനോട് ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു, “എഴുന്നേൽക്കൂ. നിങ്ങളെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വഴിയെ അയയ്ക്കാം.” സൌൽ എഴുന്നേറ്റ് ശമുവേലിനോടൊപ്പം വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി.

27 സൌൽ, അവന്റെ ഭൃത്യൻ, ശമുവേൽ എന്നിവർ ഒരുമിച്ച്, പട്ടണത്തിന്റെ ഓരത്തുകൂടി നടക്കുകയായിരുന്നു. ശമുവേൽ സൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “നമുക്കു മുമ്പേ പോകാൻ നിന്റെ ഭൃത്യനോടു പറയുക. എന്നിക്ക്, നിനക്കു തരാൻ ദൈവത്തിൽനിന്നൊരു സന്ദേശമുണ്ട്.” അതിനാൽ ഭൃത്യൻ അവർക്കു മുമ്പേ നടന്നു.

ശമുവേൽ സൌലിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു

10 ശമുവേൽ വിശുദ്ധതൈലത്തിന്റെ ഭരണിയെടുത്തു. ശമുവേൽ തൈലം സൌലിന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. ശമുവേൽ സൌലിനെ ചുംബിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു, “അവന്റെ ജനതയെ നയിക്കാൻ യഹോവ നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ ജനതയെ നീ നിയന്ത്രിക്കും. അവർക്കു ചുറ്റുമുള്ള ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും നീ അവരെ രക്ഷിക്കും. യഹോവ നിന്നെ അവരുടെ ഭരണാധിപനായി അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇത് സത്യമാണെന്നതിന് ഒരടയാളമിതാ: 2 നീ ഇന്ന് എന്നെ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ സെൽസഹിൽ ബെന്യാമീന്റെ അതിർത്തിയിലുള്ള റാഹേലിന്റെ ശവകുടീരത്തിനടുത്തുവെച്ച് രണ്ടുപേരെ കാണും. അവരിരുവരും നിന്നോടു പറയും, ‘നീ തിരയുന്ന കഴുതകളെ ആരോ കണ്ടു. നിന്റെ പിതാവ് കഴുതകളെപ്പറ്റി വിഷമിക്കുന്നതവസാനിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോഴവൻ

നിന്നെപ്പറ്റിയാണ് വേവലാതിപ്പെടുന്നത്. അവൻ പറയുന്നു: എന്റെ മകന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാനിനി എന്തു ചെയ്യും?’”

3 ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “അനന്തരം നീ താബോരിലെ ഭീമൻ ഓക്കുമരം വരെ പോകണം. അവിടെ മൂന്നു പേർ നിന്നെ കാണും. അവർ ബേഥേലിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ പോകുകയായിരിക്കും. ഒരാളുടെ കയ്യിൽ മൂന്നു കുഞ്ഞാടുകളുണ്ടായിരിക്കും. രണ്ടാമന്റെ കയ്യിൽ മൂന്ന് അപ്പക്ഷണങ്ങളും. മൂന്നാമന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കുപ്പി വീഞ്ഞും ഉണ്ടായിരിക്കും. 4 ഇവർ മൂന്നു പേരും നിന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യും. അവർ നിനക്ക് രണ്ട് അപ്പക്ഷണങ്ങൾ തരും. നീ അവരിൽനിന്ന് ആ രണ്ട് അപ്പക്ഷണങ്ങൾ വാങ്ങണം. 5 അനന്തരം നീ ഗിബെയ്യാത്ത് ഏലോഹിമിലേക്കു പോകണം. അവിടെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ ഒരു കോട്ടയുണ്ട്. നീ ആ പട്ടണത്തിലേക്കെത്തുമ്പോൾ ഒരു സംഘം പ്രവാചകർ പുറത്തുവരും. ആരാധനാ സ്ഥലത്തുനിന്നുമാണ് ആ പ്രവാചകർ പുറത്തു വരുന്നത്. അവർ പ്രവചിക്കുകയായിരിക്കും. അവർ സാരംഗി, തംബുരു, ഓടക്കുഴൽ, വിപബ്ബി എന്നിവ വായിക്കുന്നടായിരിക്കും. 6 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ ആത്മാവ് നിന്നിൽ മഹാശക്തിയോടെ വരും. നീ പ്രവാചകന്മാരോടൊത്തു പ്രവചിച്ചു തുടങ്ങും. നിനക്കു മാറ്റം സംഭവിക്കും. പ്രവാചന നടത്തുമ്പോൾ നീ തികച്ചും വ്യത്യസ്തനായിത്തീരും. 7 ഈ അടയാളങ്ങളൊക്കെ സംഭവിച്ചതിനുശേഷം നിനക്കിഷ്ടമുള്ളതു ചെയ്യാം. കാരണം, ദൈവം നിന്നോടൊപ്പമാണ്.

8 “എനിക്കു മുമ്പേ ഗിൽഗാലിലേക്കു പോകുക. അപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെയടുത്തേക്കു വരികയും ഞാൻ നിനക്കു ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനബലികളും നൽകും. പക്ഷേ നീ ഏഴു ദിവസം കാത്തിരിക്കണം. അപ്പോൾ ഞാൻ വന്ന് എന്തു ചെയ്യണമെന്നു നിന്നോടു പറയാം.”

സൌൽ പ്രവാചകരെപ്പോലെയൊക്കുന്നു

9 സൌൽ ശമുവേലിന്റെയടുത്തുനിന്നും പോകാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ദൈവം സൌലിന്റെ ജീവിതമാകെ തിരിച്ചു. ആ അടയാളങ്ങളെല്ലാം അന്നു തന്നെ സംഭവിച്ചു. 10 സൌലും ഭൃത്യനും ഗിബെയ്യാത്ത് ഏലോഹിമിലേക്കു പോയി. അവിടെവെച്ച് സൌൽ ഒരു സംഘം പ്രവാചകരെ കണ്ടുമുട്ടി. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് മഹാശക്തിയോടെ സൌലിൽ വന്നു നിറയുകയും സൌൽ പ്രവാചകന്മാരോടൊപ്പം പ്രവാചന നടത്തുകയും ചെയ്തു. 11 സൌലിനെ മുമ്പ് അറിയാവുന്നവർ, അവൻ പ്രവാചകന്മാരോടൊപ്പം നിന്ന് പ്രവചിക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ പരസ്പരം ചോദിച്ചു, “കീഴിന്റെ പുത്രന് എന്തു സംഭവിച്ചു? സൌലും പ്രവാചകന്മാരിലൊരുവനാണോ?”

12 ഗിബെയ്യാത്ത് ഏലോഹിമിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരുവൻ പറഞ്ഞു, “അതേ, അവൻ അവരുടെ നേതാവാണ് തോന്നുന്നുണ്ട്.” അതിനാലാണ് ഇത് ഒരു പ്രസിദ്ധമായ വചനമായത്, “സൌലും പ്രവാചകരിലൊരാളായോ?”

സൌൽ വീട്ടിലെത്തുന്നു

13 പ്രവാചനത്തിനുശേഷം സൌൽ തന്റെ വീടിനടുത്തുള്ള ആരാധനാസ്ഥലത്തെത്തി.

14 ശൌലിന്റെ ഇളയപ്പൻ ശൌലിനോടും അവന്റെ ഭൃത്യനോടും ചോദിച്ചു, “നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നു?” ശൌൽ പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾ കഴുതകളെ അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കവയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ശമുവേലിനെ കാണാൻ പോയി.” 15 ശൌലിന്റെ ഇളയപ്പൻ ചോദിച്ചു, “ദേവായി എന്നോടു പറയുക, ശമുവേൽ നിന്നോടെന്തു പറഞ്ഞു?” 16 ശൌൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “കഴുതകൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് ശമുവേൽ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു.” ശൌൽ തന്റെ ഇളയപ്പനോടു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞില്ല. രാജ്യം ഭരിച്ചപ്പോൾ ശമുവേൽ പറഞ്ഞതെല്ലാമൊന്നും ശൌൽ പറഞ്ഞില്ല.

ശമുവേൽ ശൌലിനെ രാജാവായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു

17 യിസ്രായേൽജനത മുഴുവൻ മിസ്രയീമിൽ യഹോവയോടൊപ്പം ഒത്തുചേരാൻ ശമുവേൽ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു. 18 ശമുവേൽ യിസ്രായേൽജനതയോടു പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ പറയുന്നു, ‘യിസ്രായേലിനെ ഞാൻ ഈജിപ്തിൽനിന്നും നയിച്ചു. ഈജിപ്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ അടിച്ചമർത്താൻ ശ്രമിച്ച മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങളെ ഞാൻ രക്ഷിച്ചു.’ 19 പക്ഷേ ഇന്നു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കുഴപ്പങ്ങളിൽനിന്നും എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു, ‘വേണ്ട, ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ ഒരു രാജാവിനെ വേണം.’ ഇനി, വരു നിങ്ങൾ കുടുംബങ്ങളും ഗോത്രങ്ങളുമായി യഹോവയുടെ സവിധത്തിൽ നിൽക്കുക.”

20 ശമുവേൽ യിസ്രായേലിലെ എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളെയും അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അനന്തരം ശമുവേൽ പുതിയ രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യം ബെന്യാമീൻ ഗോത്രം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 21 ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിലെ എല്ലാ കുടുംബങ്ങളോടും കടന്നു പോകാൻ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു. മന്ത്രിയുടെ കുടുംബം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മന്ത്രി കുടുംബത്തിലെ ഓരോരുത്തരോടും നടന്നു പോകാൻ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു. കീശിന്റെ പുത്രനായ ശൌൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ യിസ്രായേൽജനത ശൌലിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തെങ്കിലും അവർക്കവനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 22 അപ്പോൾ അവർ യഹോവയോടു ചോദിച്ചു, “ശൌൽ ഇനിയും വരാത്തതെന്ത്?”

യഹോവ പറഞ്ഞു, “ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയാണ് ശൌൽ.” 23 ജനങ്ങൾ ഓടിപ്പോയി ശൌലിനെ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾക്കു പിന്നിൽനിന്നും പിടിച്ചു. ശൌൽ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വന്നു നിന്നു. മറ്റേ തൊരാളെങ്കിലും തലയെടുപ്പുണ്ടായിരുന്നു ശൌലിന്.

24 ശമുവേൽ എല്ലാവരോടുമായി പറഞ്ഞു, “യഹോവ തിരഞ്ഞെടുത്തവനെ കാണുക. ശൌലിനെപ്പോലെ മറ്റൊരാൾ ജനങ്ങൾക്കിടയിലില്ല. 25 അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “രാജാവ് നീന്നോൾ വാഴട്ടെ.” 25 രാജ്യത്തിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ ശമുവേൽ ജനങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു

കൊടുത്തു. ചട്ടങ്ങൾ അവൻ ഒരു പുസ്തകത്തിലെഴുതിവെച്ചു. അവൻ പുസ്തകം യഹോവയുടെ സമക്ഷത്തിൽ വെച്ചു. അനന്തരം വീട്ടിലേക്കു പോയ്ക്കൊള്ളാൻ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു.

26 ശൌലും ഗിബയയിലുള്ള തന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. ദൈവം ധൈര്യശാലികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയതയും അവർ ശൌലിനെ പിന്തുടരാനാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

27 എന്നാൽ ചില കുഴപ്പങ്ങൾ പറഞ്ഞു, “ഇയാൾക്കെങ്ങനെ നമ്മെ രക്ഷിക്കാനാവും?” അവർ ശൌലിനെ ദുഷിച്ചു സംസാരിക്കുകയും അവന്നു സമ്മാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ശൌൽ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

നാഹാൾ, അമ്മോന്യരുടെ രാജാവ്

അമ്മോന്യരുടെ രാജാവായ നാഹാൾ, ഗാദിന്റെയും തുബേന്റെയും ഗോത്രക്കാരെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നു. നാഹാൾ ഓരോരുത്തരുടെയും വലതു കണ്ണു തുരന്നെടുത്തിരുന്നു. അവരെ സഹായിക്കാൻ നാഹാൾ ആരെയും അനുവദിച്ചുമില്ല. യോർദ്ദാൻനദിക്കു കിഴക്കുള്ള എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരുടേയും വലതു കണ്ണു അമ്മോന്യരുടെ രാജാവായ നാഹാൾ തുരന്നെടുത്തു. പക്ഷേ, ഏഴായിരം യിസ്രായേലുകാർ അമ്മോന്യരിൽ നിന്നും ഓടിയകന്ന് യാബേസ്-ഗിലെയാദിൽ എത്തി.

11 ഏകദേശം ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മോന്യനായ നാഹാൾ തന്റെ സൈന്യവുമായി യാബേസ്-ഗിലെയാദി വളഞ്ഞു. യാബേശുകാർ മുഴുവൻ നാഹാശിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങളുമായി നീ ഒരു കരാറുണ്ടാക്കിയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സേവിക്കാം.”

പക്ഷേ അമ്മോന്യനായ നാഹാൾ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളോരോരുത്തരുടേയും വലതു കണ്ണു പറിച്ച് ചെടുക്കാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചാൽ മാത്രം ഞാൻ നിങ്ങളുമായി ഒരു കരാറുണ്ടാക്കാം. അപ്പോൾ എല്ലാ യിസ്രായേലുകാരും ലജ്ജിക്കും!” 2 യാബേശിലെ നേതാക്കന്മാർ നാഹാശിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾക്ക് ഏഴു ദിവസം തരിക. ഞങ്ങൾ യിസ്രായേലിലെമ്പാടും ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കും. ആരും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ വന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ വന്ന് കീഴടങ്ങാം.”

ശൌൽ യാബേസ്-ഗിലെയാദിനെ രക്ഷിക്കുന്നു

4 ശൌൽ വന്നിരുന്ന ഗിബയയിൽ ദൂതന്മാരെത്തി. അവർ ജനങ്ങളോടു ഈ വാർത്ത പറഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു. 5 ശൌൽ വയിലിൽ പശുക്കളോടൊപ്പമായിരുന്നു. വലയിന്റെ മുമ്പിൽ വന്ന ശൌൽ ജനങ്ങൾ നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടു. ശൌൽ ചോദിച്ചു, “ആളുകൾക്കെന്തു പറ്റി? അവരെന്താണു കരയുന്നത്?”

അപ്പോൾ യാബേശിൽനിന്നും വന്ന ദൂതന്മാർ പറഞ്ഞത് അവർ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു. 6 അവരുടെ കഥ ശൌൽ കേട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് മഹാശക്തിയോടെ ശൌലിലേക്കു വന്നു. ശൌലിന് കടുത്ത കോപമുണ്ടായി. 7 ഒരു ജോടി പശുക്കളെ ശൌൽ കഷണങ്ങളാക്കി. അനന്തരം അവൻ ആ കഷണങ്ങൾ ദൂതന്മാർക്കു നൽകി. ആ കഷണങ്ങൾ യിസ്രായേലിലെമ്പാടും കൊണ്ടുനടക്കാൻ ശൌൽ അവരോടു കല്പിച്ചു. യിസ്രായേൽജനതയ്ക്കു

ഒരു ഈ സന്ദേശം അവർക്കു നൽകുവാനും അവൻ പറഞ്ഞു. “വരു, ശൌലിനെയും ശമുവേലിനെയും പിന്തുടരുക. വന്ന് അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരുടെ പശുക്കൾക്കും ഇങ്ങനെ തന്നെ സംഭവിക്കും!”

യഹോവയിൽനിന്നൊരു മഹാഭീതി ജനങ്ങളിലേക്കു വന്നു. അവർ ഒരു വ്യക്തിയെന്ന പോലെ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നു. 8 ശൌൽ ജനങ്ങളെ ബേസെക്കിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടി. യിസ്രായേലിൽ നിന്നും മൂന്നു ലക്ഷം പേരും യെഹൂദയിൽനിന്ന് മൂപ്പതിനായിരം പേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 9 യാബേശ്ശിൽനിന്നുള്ള ദുതന്മാരോടു ശൌലും ഭടന്മാരും പറഞ്ഞു, “ഗിലയാദിലെ യാബേശുകാരോടു, നാളെ ഉച്ചയോടെ അവർ രക്ഷപ്പെടുമെന്നു പറയുക.”

ദുതന്മാർ യാബേശുകാരോടു ശൌലിന്റെ സന്ദേശം പറഞ്ഞു. യാബേശുകാർക്ക് വലിയ സന്തോഷമായി. 10 അപ്പോൾ യാബേശുകാർ അമ്മോന്യനായ നാഹാശിനോടു പറഞ്ഞു, “നാളെ ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുത്തു വരും. അപ്പോൾ നിനക്കിഷ്ടമുള്ളത് ഞങ്ങളോടു ചെയ്തു കൊള്ളുക.”

11 പിറ്റേന്നു രാവിലെ ശൌൽ തന്റെ സേനയെ മൂന്നു സംഘങ്ങളാക്കി തിരിച്ചു. സുര്യോദയത്തിൽ ശൌലും അവന്റെ ഭടന്മാരും അമ്മോന്യരുടെ പാളയത്തിലെത്തി. പ്രഭാതത്തിൽ അവർ കാവൽക്കാരെ മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ശൌൽ അവരെ ആക്രമിച്ചു. ഉച്ചയ്ക്കു മുമ്പ് ശൌലും ഭടന്മാരും അമ്മോന്യരെ തോല്പിച്ചു. അവശേഷിച്ചിരുന്ന അമ്മോന്യഭടന്മാർ വ്യത്യസ്ത ദിശകളിലേക്കു ചിതറിയോടി. രണ്ടു ഭടന്മാരെ ഒരുമിച്ചു കാണാൻ കൂടിയുണ്ടായില്ല. 12 അനന്തരം ജനങ്ങൾ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “ശൌലിനെ രാജാവായി വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞവരെവിടെ? അവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടു വരിക. ഞങ്ങൾക്കവരെ കൊല്ലണം!” 13 എന്നാൽ ശൌൽ പറഞ്ഞു, “വേണ്ട! ഇന്ന് ആരെയും കൊല്ലേണ്ട! യഹോവ മാത്രമാണിന്ന് യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ചത്!”

14 അപ്പോൾ ശമുവേൽ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു, “വരു, നമുക്കു ഗിൽഗാലിലേക്കു പോകാം. ഗിൽഗാലിൽവെച്ച് നമുക്കു ശൌലിനെ വീണ്ടും രാജാവാക്കാം.” 15 എല്ലാവരും ഗിൽഗാലിലേക്കു പോയി. അവിടെ, യഹോവയ്ക്കു മുമ്പിൽ ജനങ്ങൾ ശൌലിനെ രാജവാക്കി. അവർ യഹോവയ്ക്കു സമധാനബലികളർപ്പിച്ചു. ശൌലിനും എല്ലാ യിസ്രായേലുകാർക്കും അതൊരു മഹോത്സവമായിരുന്നു.

രാജാവിനെപ്പറ്റി ശമുവേൽ സംസാരിക്കുന്നു

12 ശമുവേൽ യിസ്രായേലുകാരോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളെന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്തു. നിങ്ങൾക്കുമേൽ ഞാനൊരു രാജാവിനെ വാഴിച്ചു. 2 ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ നയിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കൊരു രാജാവുണ്ടായിരിക്കുന്നു. എന്നിന്നു വയസ്സായി നരച്ചു. പക്ഷേ എന്റെ പുത്രന്മാരിവിടെ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്. ഞാൻ കൊച്ചുകുട്ടിയായിരുന്ന കാലം തൊട്ട് നിങ്ങളുടെ നേതാവായിരുന്നു. 3 അതിനാലു ഇവിടെയുണ്ട്. ഞാൻ നിങ്ങളോടു തെറ്റുണ്ടെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ യഹോവയോടും നിങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവിനോടും പറയുക. ഞാനാരുടെയെങ്കിലും പശുവിനേയോ കഴുതയേയോ

മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഞാനാരെയെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കുകയോ വഞ്ചിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? ആരുടെയെങ്കിലും നിയമലംഘനത്തിനു നേർക്കു കണ്ണടയ്ക്കാൻ ഞാൻ കൈക്കൂലി വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടോ? ഞാനെന്തെങ്കിലും തെറ്റു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്താം!”

4 യിസ്രായേലുകാർ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഇല്ല! നീയൊരിക്കലും ഒരു തിന്മയും ഞങ്ങളോടു ചെയ്തിട്ടില്ല. നീയൊരിക്കലും ഞങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയോ ഞങ്ങളുടെ സാധനങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല!” 5 ശമുവേൽ യിസ്രായേലുകാരോടു പറഞ്ഞു, “യഹോവയും അവന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവും ഇന്നു സാക്ഷികളാണ്. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് അവർ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിൽ ഒരു തെറ്റും കണ്ടെത്താൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നവർ അറിയുന്നു. 6 ജനങ്ങൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, “അതേ! യഹോവ സാക്ഷിയാകുന്നു!”

7 അപ്പോൾ ശമുവേൽ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു, “സംഭവിച്ചതെല്ലാം യഹോവ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മോശെയെയും അഹരോനെയും തെരഞ്ഞെടുത്തത് യഹോവയാണ്. നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരെ ഈജിപ്തിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരാനും അവനാണ്. 8 ഇനി അവിടെ നിൽക്കുക. യഹോവ നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരോടും ചെയ്ത നന്മകളെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയാം. 9 യാക്കോബ് ഈജിപ്തിലേക്കു പോയി. പിന്നീട് ഈജിപ്തുകാർ അവന്റെ പിൻഗാമികളുടെ ജീവിതം ദുഷ്കരമാക്കി. അതിനാലവർ യഹോവയോട് സഹായത്തിനായി നിലവിളിച്ചു. യഹോവ മോശെയേയും അഹരോനെയും അയച്ചു. മോശയും അഹരോനും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ ഈജിപ്തിൽനിന്നും നയിക്കുകയും അവരെ ഇവിടെ താമസിക്കാനായി നയിക്കുകയും ചെയ്തു.

10 പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അവരുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയെ മറന്നു. അതിനാൽ യഹോവ അവരെ സീസെരയുടെ അടിമകളാക്കി. ഹാസോരിൻ സേനാനായകനായിരുന്നു സീസെരാ. അനന്തരം യഹോവ അവരെ ഫെലിസ്ത്യരുടേയും മോവാബിലെ രാജാവിന്റെയും അടിമകളാക്കി. അവരെല്ലാം നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരോട് യുദ്ധം ചെയ്തു. 11 പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സഹായത്തിനു യഹോവയോടു കരഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞു, ‘ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ യഹോവയെ വെടിയുകയും വ്യാജദൈവങ്ങളായ ബാലിനെയും അസ്തോരെത്തിനേയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കൂ. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ശത്രുഷിക്കുകയും ചെയ്യാം!’

12 “അതിനാൽ യഹോവ യെരൂശാലൈനെ ഗിദെയോനെയും ബാരാക്കിനെയും യിഫ്താഹിനെയും ശമുവേലിനെയും അയച്ചു. യഹോവ നിങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു. നിങ്ങൾ സുരക്ഷിതരായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. 13 പിന്നെ അമ്മോന്യരുടെ രാജാവായ നാഹാശ് നിങ്ങളെ ആക്രമിക്കാൻ വരുന്നതാണ് നിങ്ങൾ കണ്ടത്. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു, ‘വേണ്ട! ഞങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ ഒരു രാജാവിനെയാണ് ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യം!’ നിങ്ങളുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ നിങ്ങളുടെ രാജാവാണെങ്കിലും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞു! 14 ഇപ്പോഴിതാ നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത

രാജാവ്. യഹോവ ഈ രാജാവിനെ നിങ്ങളുടെമേൽ വെച്ചു. **14**നിങ്ങളുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ തുടർന്നും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും. പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഇതൊക്കെ ചെയ്തെങ്കിലേ ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കൂ. നിങ്ങൾ യഹോവയെ ആദരിക്കുകയും അവനെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും വേണം. അവന്റെ കല്പനകൾക്കെതിരെ നിങ്ങൾ പോരാടരുത്. നിങ്ങളും നിങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന രാജാവും നിങ്ങളുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയെ പിന്തുടരണം. അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും. **15**എന്നാൽ നിങ്ങൾ യഹോവയെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും അവന്റെ കല്പനകൾക്കെതിരെ കലാപം കൂട്ടുകയും ചെയ്താൽ അവൻ നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികർക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞുപോലെതന്നെ നിങ്ങൾക്കുമെതിരായിരിക്കും. യഹോവ നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ രാജാവിനേയും നശിപ്പിക്കും.

16“ഇപ്പോൾ അനങ്ങാതെ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ കൺമുമ്പിൽ യഹോവ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന മഹാകാര്യങ്ങൾ കാണുക. **17**ഇപ്പോൾ ഗോതമ്പിന്റെ കൊയ്ത്തു കാലമാണ്. ഞാൻ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിക്കും. ഇടിയും മഴയും ഉണ്ടാക്കാൻ ഞാൻ യഹോവയോടാവശ്യപ്പെടും. അപ്പോൾ, ഒരു രാജാവിനെ ആവശ്യപ്പെടുക വഴി എത്ര വലിയ ഒരു തിന്മയാണ് നിങ്ങൾ യഹോവയ്ക്കെതിരെ ചെയ്തതെന്ന് നിങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമാകും.

18അതിനാൽ ശമുവേൽ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അന്നുതന്നെ യഹോവ ഇടിയും മഴയും അയച്ചു. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ യഹോവയെയും ശമുവേലിനെയും വല്ലാതെ ഭയന്നു. **19**ജനങ്ങളെല്ലാവരും ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയോടു നിന്റെ ഭൃത്യന്മാരായ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഞങ്ങളെ ചാകാൻ അനുവദിക്കരുതേ! ഞങ്ങൾ പലവട്ടം പാപം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ രാജാവിനെ ആവശ്യപ്പെടുക എന്ന പാപം കൂടി ഞങ്ങൾ അതിനോടൊപ്പം ചേർത്തു.”

20ശമുവേൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഭയപ്പെടേണ്ട. ഇതു സത്യമാണ്! നിങ്ങൾ എല്ലാ തിന്മകളും ചെയ്തു. പക്ഷേ യഹോവയെ പിന്തുടരുന്നത് നിർത്തരുത്. നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും നിറഞ്ഞ യഹോവയെ ശുശ്രൂഷിക്കുക. **21**വിഗ്രഹങ്ങൾ വെറും പ്രതിമകളാണ്. അവയ്ക്കു നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനാവില്ല! അതിനാൽ അവയെ ആരാധിക്കരുത്. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനോ രക്ഷിക്കാനോ ആവില്ല. അവ ഒന്നുമല്ല!

22“എന്നാൽ യഹോവ അവന്റെ ജനതയെ കൈവെടിയുകയില്ല. ഇല്ല. യഹോവ നിങ്ങളെ അവന്റെ സ്വന്തം ജനതയാക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവന്റെ തന്നെ നല്ല നാമത്താൽ അവൻ നിങ്ങളെ കൈവെടിയുകയില്ല! **23**എന്നെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഞാനൊരിക്കലും നിങ്ങൾക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിക്കുകയുമില്ല. നിങ്ങൾക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥന ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചാൽ ഞാൻ യഹോവയ്ക്കെതിരെ പാപം ചെയ്യുകയായിരിക്കും. നല്ല ജീവിതം നയിക്കാനുള്ള നേരായ മാർഗ്ഗം ഞാൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും. **24**പക്ഷേ നിങ്ങൾ യഹോവയെ ആദരിക്കണം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ സത്യത്തിൽ യഹോവയെ ശുശ്രൂഷി

ക്കണം. അവൻ നിങ്ങൾക്കായി ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുക! **25**പക്ഷേ നിങ്ങൾ കഠിന ഏറ്റയരാകുകയും തിന്മ ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ ദൈവം നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെയും ചൂലുകൊണ്ട് ചവറടിച്ച് കളയുമ്പോലെ നശിപ്പിക്കും.”

ശൌൽ ആദ്യത്തെ വിഴ്ച വരുത്തുന്നു

13 അന്ന് ശൌൽ രാജാവായിട്ട് ഒരു വർഷമായി. ശൌലിന്റെ രണ്ടു ഭരണവർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, **2**അവൻ യിസ്രായേലിൽ നിന്ന് മുവായിരം പേരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അവനോടൊപ്പം ബേഥേലിലെ മലമ്പ്രദേശത്തുള്ള മിക്മാസിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന രണ്ടായിരം പുരുഷന്മാർ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ബെന്യാമീനിലെ ഗിബയയിൽ യോനാഥാനോടൊത്ത് താമസിച്ചിരുന്ന ആയിരം പേരും അതിലുണ്ടായിരുന്നു. സൈന്യത്തിലെ മറ്റുള്ളവരെ ശൌൽ വീട്ടിലേക്കു മടക്കി അയച്ചു.

3യോനാഥാൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ സർവ്വ സൈന്യാധിപനെ അവരുടെ പാളയമായ ഗേബയിൽ വെച്ചു തോല്പിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യർ ഇതേപ്പറ്റി കേട്ടു. അവർ പറഞ്ഞു, “എബ്രായർ എതിർത്തിരിക്കുന്നു.” ശൌൽ പറഞ്ഞു, “സംഭവിച്ചത് എബ്രായർ കേൾക്കട്ടെ” അതിനാൽ യിസ്രായേലിലെമ്പാടും കാഹളം മുഴക്കാൻ ശൌൽ ആളുകളോടു പറഞ്ഞു. **4**യിസ്രായേലുകാരെല്ലാം ഈ വാർത്ത കേട്ടു, അവർ പറഞ്ഞു, “ശൌൽ ഫെലിസ്ത്യനേതാവിനെ വധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ യഥാർത്ഥത്തിൽ യിസ്രായേലുകാരെ വെറുക്കുന്നു!”

ശൌലിനോടൊപ്പം ഗിൽഗാലിൽ ഒത്തുചേരാൻ യിസ്രായേൽജനത വിളിക്കപ്പെട്ടു. **5**യിസ്രായേലിനോടൊപ്പമുട്ടാൻ ഫെലിസ്ത്യർ ഒത്തു ചേർന്നു. ഫെലിസ്ത്യർക്ക് മുവായിരം രഥങ്ങളും ആറായിരം കുതിരപ്പടയാളികളുമുണ്ടായിരുന്നു. കടലുറഞ്ഞ മണൽത്തരികൾ പോലെ ഫെലിസ്ത്യരുടേന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബേത്ത്-ആവേനു കിഴക്കുള്ള മിക്മാസിലായിരുന്നു ഫെലിസ്ത്യർ പാളയമടിച്ചിരുന്നത്. **6**തങ്ങൾ കൂഴപ്പത്തിലായെന്ന് യിസ്രായേലുകാർ കണ്ടു. കെണിയിലകപ്പെട്ടതായി അവർക്കുതോന്നി. ഗുഹകളിലും പാറകളിലെ വിള്ളലുകളിലും ഒളിക്കാൻ അവർ ഓടി. പാറകൾ, കിണറുകൾ, ഭൂമിയിലെ മറ്റു വിള്ളലുകൾ ഇവയിലൊക്കെ അവർ ഒളിച്ചു. **7**ചില എബ്രായർ യോർദ്ദാൻനദി കടന്ന് ഗാദിന്റെയും ഗിലെയാദിന്റെയും ദേശത്തേക്കു പോലും പോയി. ശൌൽ അപ്പോഴും ഗിൽഗാലിലായിരുന്നു. അവന്റെ സൈന്യത്തിലെ എല്ലാവരും ഭയം കൊണ്ട് വിരയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

8ഗിൽഗാലിൽ വച്ച് ശൌലിനെ കണ്ടുകൊള്ളാമെന്ന് ശമുവേൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ശൌൽ അവിടെ ഏഴു ദിവസം കാത്തു നിന്നു. എന്നിട്ടും ശമുവേൽ ഗിൽഗാലിലെത്തിയില്ല. ഭടന്മാർ ശൌലിനെ വിട്ടുപോകാനും തുടങ്ങി. **9**അതിനാൽ ശൌൽ പറഞ്ഞു, “ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനബലികളും കൊണ്ടുവരിക.” അനന്തരം ശൌൽ ഹോമയാഗമർപ്പിച്ചു. **10**ശൌൽ വഴിപാട് ബലിയർപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ശമുവേൽ എത്തി. ശൌൽ അവനെ കോണാൻ പറഞ്ഞേക്കു പോയി. **11**ശമുവേൽ ചോദിച്ചു, “നീ എന്താണ് ചെയ്തത്?” ശൌൽ മറുപടി പറ

ഞ്ഞു, “ഭക്തന്മാർ എന്നെ വിട്ടു പോകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അങ്ങിനെ സമയത്ത് എത്തിയില്ല. ഫെലിസ്ത്യർ മിക്മാസിൽ സംഘടിക്കുകയുമായിരുന്നു. 12 ഫെലിസ്ത്യർ വരികയും ഗിൽഗാലിൽ വെച്ച് അവരെ അക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. മെൻ ഞാൻ സ്വയം കരുതി. ഞാനാകട്ടെ സഹായത്തിന് ഇതുവരെ യഹോവയോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തില്ല! അതിനാൽ ഹോമയാഗമർപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടു.”*

13 ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “നീ ഒരു വിഡ്ഢിത്തം ചെയ്തു! നീ നിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയെ അനുസരിച്ചില്ല! നീ ദൈവത്തിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എക്കാലവും യിസ്രായേൽ ഭരിക്കുവാൻ നിന്റെ കുടുംബത്തെ അവൻ അനുവദിക്കുമായിരുന്നു. 14 പക്ഷേ നിന്റെ രാജ്യം ഇപ്പോൾ നിത്യമായിരിക്കില്ല. യഹോവ തന്നെ അനുസരിക്കുന്ന ഒരുവനെ തെരയുകയാണ്! യഹോവ അയാളെ കണ്ടെത്തി. തന്റെ ജനതയുടെ പുതിയ നേതാവ് കാൻ യഹോവ അവനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ്. യഹോവയുടെ കല്പനയെ അനുസരിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് അവൻ പുതിയ ഒരു നേതാവ് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.” 15 അനന്തരം ശമുവേൽ എഴുന്നേറ്റ് ഗിൽഗാൽ വിട്ടു.

മിക്മാസിലെ യുദ്ധം

ശൌലും അവന്റെ സൈന്യത്തിന്റെ ബാക്കിയും ഗിൽഗാൽ വിട്ടു. അവർ ബെന്യാമീനിലെ ഗിബയയിലേക്കു പോയി. തന്നോടൊപ്പം അപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നവരെ ശൌൽ എണ്ണിനോക്കി. അവർ അറുനൂറോളം പേരുണ്ടായിരുന്നു. 16 ശൌൽ, അവന്റെ പുത്രൻ യോനാഥാൻ, ഭക്തന്മാർ എന്നിവർ ബെന്യാമീനിലെ ഗിബയയിലേക്കു പോയി. ഫെലിസ്ത്യർ മിക്മാസിൽ പാളയമടിച്ചിരുന്നു. 17 ആ പ്രദേശത്തു വസിച്ചിരുന്ന യിസ്രായേലുകാരെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഫെലിസ്ത്യർ തീരുമാനിച്ചു. അതിനാൽ അവരുടെ മികച്ച ഭക്തന്മാർ അക്രമണം ആരംഭിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യസേന മൂന്നു സംഘങ്ങളായി തിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു സംഘം ശൌലിനടുത്തുള്ള ദ്രുമയിലേക്കുള്ള വഴിയേ വടക്കോട്ടു പോയി. 18 രണ്ടാമത്തെ സംഘം ബേത്ത്ഹോരോനിലേക്കുള്ള വഴിയേ തെക്കുകിഴക്കോട്ടു പോയി. മൂന്നാമത്തെ സംഘം അതിർത്തിയിലേക്കുള്ള വഴിയേ കിഴക്കോട്ടു പോയി. ആ വഴി സെബോയിം താഴ്വരയ്ക്ക് അഭിമുഖമായി മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ളതായിരുന്നു.

19 യിസ്രായേലുകാർക്ക് ഇരുമ്പുസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. യിസ്രായേലിൽ കൊല്ലന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. യിസ്രായേലുകാർ ഇരുമ്പുവാളുകളും കുന്തങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുമോ എന്ന് ഭയന്നതിനാൽ ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലുകാരെ ഇരുമ്പു സാധനങ്ങളുണ്ടാക്കാനുള്ള വിദ്യ പഠിപ്പിച്ചതുമില്ല. 20 ഫെലിസ്ത്യർക്കു മാത്രമേ ഇരുമ്പായുധങ്ങൾക്കു മുർച്ച വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ യിസ്രായേലുകാരെല്ലാം കലപ്പ, കുന്താലി, മഴു, അതിവാൾ എന്നിവയൊക്കെ മുർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടി വരുമ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യരെയാണ് സമീപിച്ചിരുന്നത്. 21 ഫെലിസ്ത്യരിലെ കൊല്ലന്മാർ കലപ്പ, കുന്താലി എന്നിവ മുർച്ച

കൂട്ടുന്നതിന് മുന്നിലൊന്ന് ഔൺസ് വെള്ളി കുലിയായി വാങ്ങിയിരുന്നു. കുന്താലി, മഴു, കാളത്തോട്ടിയുടെ ഇരുമ്പും എന്നിവ മുർച്ച കൂട്ടുന്നതിന് ആറിലൊന്ന് ഔൺസ് വെള്ളിയും അവർ കുലിയായി വാങ്ങിയിരുന്നു. 22 അതിനാൽ യുദ്ധദിവസം ശൌലിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന യിസ്രായേൽഭക്തന്മാർക്കും ഇരുമ്പുവാളുകളോ കുന്തങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശൌലിനും അവന്റെ പുത്രൻ യോനാഥാനും മാത്രമേ ഇരുമ്പായുധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 23 മിക്മാസിലെ ചുരത്തിൽ ഒരു സംഘം ഫെലിസ്ത്യർഭക്തന്മാർ കാവൽ നിന്നിരുന്നു.

ഫെലിസ്ത്യരെ യോനാഥാൻ അക്രമിക്കുന്നു

14 അന്ന് ശൌലിന്റെ പുത്രനായ യോനാഥാൻ തന്റെ ആയുധങ്ങൾ ചുമന്നിരുന്ന യുവാവുമായി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു, “നമുക്കു താഴ്വരയുടെ മറ്റേ വശത്തുകൂടി ഫെലിസ്ത്യപാളയത്തിലേക്കു പോകാം.” എന്നാൽ യോനാഥാൻ ഇക്കാര്യം തന്റെ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞില്ല.

2 ശൌൽ കുന്നിൻ അരികിലുള്ള മിഗ്രോനിലെ മാതളനാരകത്തിന്റെ ചുവട്ടിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടത്തെ മെതിക്കളത്തിനടുത്തായിരുന്നു അത്. അറുനൂറോളം പേർ ശൌലിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. 3 അഹീയാവ് എന്നായിരുന്നു ഒരാളുടെ പേര്. ഏലി ശീലോവിൽ യഹോവയുടെ പുരോഹിതനായിരുന്നു. അന്ന് അഹീയാവായിരുന്നു പുരോഹിതൻ. അഹീയാവ് അപ്പോൾ ഏഫോദ് ധരിച്ചിരുന്നു. ഈഖാബോദിന്റെ സഹോദരനായ അഹീത്യബിന്റെ ഒരു പുത്രനായിരുന്നു അഹീയാവ്. ഈഖാബോദ് ഫീനെഹോസിന്റെ പുത്രൻ. ഫീനെഹോസ് ഏലിയുടെ പുത്രൻ. യോനാഥാൻ പൊയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് ഭക്തന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല.

4 ചുരത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും ഓരോ വലിയ പാറയുണ്ടായിരുന്നു. ആ ചുരത്തിലൂടെ ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിലേക്കു പോകാനായിരുന്നു യോനാഥാന്റെ പരിപാടി. ബോസേസ് എന്നായിരുന്നു ഒരു വശത്തുള്ള വലിയ പാറയുടെ പേര്. മറ്റേ വശത്തുള്ള പാറയുടെ പേര് സേനെ എന്നും 5 ഒരു പാറ വടക്ക് മിക്മാസിനു, ലേക്കു നോക്കി നിന്നിരുന്നു. മറ്റേത് തെക്ക് ഗിബയയ്ക്കും അഭിമുഖമായിരുന്നു.

6 യോനാഥാൻ തന്റെ ആയുധങ്ങൾ ചുമന്നിരുന്ന തന്റെ യുവസഹായിയോടു പറഞ്ഞു, “വരു നമുക്ക് ആ വിദേശികളുടെ പാളയത്തിലേക്കു പോകാം. നമ്മളെ കൊണ്ടാതിരിക്കാം. യഹോവ ഇവരെ തോല്പിക്കുന്നത്! യഹോവയെ തടയാൻ ഒന്നിനുമായില്ല. നമുക്ക് അനേകം ഭക്തന്മാരുണ്ടോ അതോ കുറച്ചു പേരെയുള്ളോ എന്നത് പ്രശ്നമല്ല.” 7 യോനാഥാന്റെ ആയുധങ്ങൾ ചുമന്നിരുന്ന യുവാവ് അവനോടു പറഞ്ഞു, “നല്ലതെന്ന് അങ്ങയ്ക്കു തോന്നുന്നതു ചെയ്യുക. ഞാൻ അങ്ങയോടൊപ്പമുണ്ട്.”

8 യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു, “നമുക്കു പോകാം! നമുക്കു താഴ്വര കടന്ന് ആ ഫെലിസ്ത്യകാവൽക്കരുടെ അടുത്തേക്കു പോകാം. അവർ നമ്മെ കാണുവാൻ നമുക്കനുവദിക്കാം. 9 ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുത്തുവരും വരെ അവിടെ നിൽക്കുക” എന്നവർ നമ്മോടു പറഞ്ഞാൽ നമുക്ക് നമ്മൾ നിൽക്കുന്നിടത്തു നിൽക്കാം. നമ്മൾ അവരുടെ അടുത്തേക്കു പോകേണ്ട. 10 പക്ഷേ

അതിനാൽ ... ധൈര്യപ്പെട്ടു പുരോഹിതനായ ശമുവേലിന്റെ സമാനത്തു നിന്ന് ബലിയർപ്പിക്കാൻ ശൌലിന് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇങ്ങോട്ടു വരു,' എന്ന് ആ ഫെലിസ്ത്യർ നമ്മോടു പറഞ്ഞാൽ നമ്മൾ അവരുടെ അടുത്തേക്കു കയറിപ്പോകണം. കാരണം അത് ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരുയാളുമായിരിക്കും. അവരെ തോല്പിക്കാൻ യഹോവ നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നു എന്നാണതിൻതമം."

11അതിനാൽ യോനാഥാനും അവന്റെ സഹായിയും ഫെലിസ്ത്യർ കാണുകെ ചെന്നുനിന്നു. ഫെലിസ്ത്യകാവൽക്കാർ പറഞ്ഞു, "നോക്കൂ! എബ്രായർ അവർ ഒളിച്ചിരുന്ന ദ്വാരങ്ങളിൽ നിന്നും ഇതാ വരുന്നു!" 12കോട്ടയിലുണ്ടായിരുന്ന ഫെലിസ്ത്യർ യോനാഥാനോടും അവന്റെ സഹായിയോടും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "ഇങ്ങോട്ട് കയറി വരിക, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കും!"

യോനാഥാൻ തന്റെ സഹായിയോടു പറഞ്ഞു, "എനിക്കു പിന്നാലെ കുന്നു കയറുക. ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിക്കാൻ യഹോവ യിസ്രായേലിനെ അനുവദിക്കുകയാണ്."

13-14അതിനാൽ യോനാഥാൻ തന്റെ കൈകളും കാലുകളും ഉപയോഗിച്ച് കുന്നിൻമുകളിലേക്കു കയറി. അവന്റെ ഭൃത്യൻ അവനു തൊട്ടു പിന്നാലെ യുണ്ടായിരുന്നു. യോനാഥാനും അവന്റെ സഹായിയും ആ ഫെലിസ്ത്യരെ ആക്രമിച്ചു. ആദ്യത്തെ ആക്രമണത്തിൽ അവർ അറപ്പുക്കൾ സ്ഥലത്തിനുള്ളിൽ ഇരുപതു ഫെലിസ്ത്യരെ കൊന്നു. മൂന്നിൽ നിന്നാക്രമിച്ചവരെ യോനാഥാൻ നേരിട്ടു. യോനാഥാന്റെ സഹായി അവന് തൊട്ട് പിന്നാലെ ചെന്ന് മുറിവേറ്റവരെയാകെ വധിച്ചു.

15യുദ്ധങ്ങളത്തിലും പാളയത്തിലും കോട്ടയിലുമുള്ള ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെല്ലാം ഭയന്നു. ധൈര്യശാലികളായ ഭക്തർ പോലും ഭയന്നു. നിലം വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ ഭയപ്പെടുത്തി!

16ബെന്യാമീന്റെ ദേശത്തെ ഗിബയയിലുള്ള ശൌലിന്റെ കാവൽക്കാർ ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ നാനാഭാഗത്തേക്കു ചിതറി ഓടുന്നതു കണ്ടു. 17ശൌൽ തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന സൈന്യത്തോടു പറഞ്ഞു, "നമ്മുടെ ആളുകളെ എണ്ണുക. ആരാണ് പാളയം വിട്ടുപോയതെന്ന് എനിക്കറിയാം." അവർ ആളുകളെ എണ്ണി. യോനാഥാനും അവന്റെ സഹായിയുമാണ് പോയത്.

18ശൌൽ അഹീയാവിനോടു പറഞ്ഞു, "ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം കൊണ്ടുവരിക!" (അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധപെട്ടകം യിസ്രായേലുകാരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.)

19ശൌൽ പുരോഹിതനായ അഹീയാവിനോടു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ശൌൽ ദൈവത്തിൽനിന്ന് ഉപദേശത്തിനു കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യപാളയത്തിലെ ശബ്ദവും ആശയക്കുഴപ്പവും വളർന്നുവന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. ശൌൽ അക്ഷമനാകുകയായിരുന്നു. അവസാനം ശൌൽ പുരോഹിതനായ അഹീയാവിനോടു പറഞ്ഞു, "മതി! നിന്റെ കൈ താഴ്ത്തിയിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു നിർത്തുക!"

20ശൌൽ തന്റെ സൈന്യത്തെ വിളിച്ചു കൂട്ടിയുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായിരുന്നു! അവർ തങ്ങളുടെ വാളുകൾ കൊണ്ട് പരസ്പരം പോരാടിക്കുകപോലും ചെയ്തു. 21മുമ്പ് ഫെലിസ്ത്യരെ സേവിച്ചിരുന്നവരും ഫെലിസ്ത്യപാളയത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നവരുമായ എബ്രായരും ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ലിപ്പോൾ ഈ എബ്രായർ ശൌലിനോടും യോനാഥാനോടും ചേർന്നു. യിസ്രായേലുകാരോടു ചേർന്നു. 22എഫ്രയീമിലെ കുന്നിൻപ്രദേശത്ത് ഒളിച്ചിരുന്ന യിസ്രായേലുകാർ ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ ഓടിപ്പോകുന്നുവെന്നു കേട്ടു. അതിനാൽ ഈ യിസ്രായേലുകാരും യുദ്ധത്തിൽ ചേരുകയും ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

സ്ത്യപാളയത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നവരുമായ എബ്രായരും ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ലിപ്പോൾ ഈ എബ്രായർ ശൌലിനോടും യോനാഥാനോടും ചേർന്നു. യിസ്രായേലുകാരോടു ചേർന്നു. 22എഫ്രയീമിലെ കുന്നിൻപ്രദേശത്ത് ഒളിച്ചിരുന്ന യിസ്രായേലുകാർ ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ ഓടിപ്പോകുന്നുവെന്നു കേട്ടു. അതിനാൽ ഈ യിസ്രായേലുകാരും യുദ്ധത്തിൽ ചേരുകയും ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

23അങ്ങനെ യഹോവ അന്ന് യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ചു. യുദ്ധം ബേത്ത്-ആവെൻ അപ്പുറത്തേക്കും പരന്നു. ശൌലിനോടൊപ്പം സൈന്യം മുഴുവനുമുണ്ടായിരുന്നു- ഏകദേശം പതിനായിരം പേർ. എഫ്രയീമിലെ മലമ്പ്രദേശത്തെ എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും യുദ്ധം വ്യാപിച്ചു.

ശൌൽ മറ്റൊരു വീഴ്ചകൂടി വരുത്തുന്നു

24പക്ഷേ ശൌൽ അന്നൊരു വലിയ വീഴ്ച വരുത്തി. യിസ്രായേലുകാർക്ക് ക്ഷീണവും വിശപ്പുമുണ്ടായി. ശൌൽ അവരെക്കൊണ്ട് ഈ പ്രതിജ്ഞ എടുപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണത്. ശൌൽ പറഞ്ഞു, "വൈകുന്നേരത്തിനു മുമ്പും ഞാൻ ശത്രുക്കളെ മുഴുവൻ തോല്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും!" അതിനാൽ യിസ്രായേൽ ഭക്തരിലൊരുവനും ഒന്നും കഴിച്ചില്ല.

25-26യുദ്ധം മൂലം ജനങ്ങൾ കാട്ടിലേക്കു പോയി. അവിടെ അവർ ഒരു തേനട കണ്ടു. അവർ തേനടയുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു കിടന്നു ഒന്നും കഴിച്ചില്ല. പ്രതിജ്ഞ ലംഘിക്കാൻ അവർക്കു ഭയമായിരുന്നു. 27എന്നാൽ യോനാഥാൻ ആ പ്രതിജ്ഞയെപ്പറ്റി അറിയില്ലായിരുന്നു. തന്റെ പിതാവ് ജനങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രതിജ്ഞ എടുപ്പിക്കുന്നത് യോനാഥാൻ കേട്ടില്ല. യോനാഥാന്റെ കയ്യിൽ ഒരു വടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വടിയുടെ തുമ്പ് തേനടിയിൽ കുത്തി കുറച്ചു തേൻ വലിച്ചെടുത്തു. അവൻ തേൻ കുടിക്കുകയും അവന്റെ ക്ഷീണം മാറാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

28ഭക്തരിലൊരുവൻ യോനാഥാനോടു പറഞ്ഞു, "നിന്റെ പിതാവ് ഭക്തരെക്കൊണ്ട് നിർബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രതിജ്ഞയെടുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നാണ് നിന്റെ പിതാവു പറഞ്ഞത്! അതിനാലവർ ഒന്നും കഴിച്ചില്ല. അതിനാലാണവർ ക്ഷീണിതരായിരിക്കുന്നത്."

29യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു, "എന്റെ പിതാവ് രാജ്യത്തിന് ഒരുപാടു കുഴപ്പങ്ങൾ വരുത്തി! ഇതിലല്ല തേൻ കഴിച്ചപ്പോൾ എന്റെ സ്ഥിതി എത്രമാത്രം മെച്ചപ്പെട്ടുവെന്ന് നോക്കുക! 30ശത്രുക്കളിൽനിന്നും അവരിന്നു പിടിപ്പെടുത്ത ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ അവരെ അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു. നമുക്കു കൂടുതൽ ഫെലിസ്ത്യരെ വധിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു!"

31അന്ന് യിസ്രായേലുകാർ ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിച്ചു. മിക്മാസ് മുതൽ അയ്യോലോൻ വരെ അവർ ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു. അതിനാൽ ഭക്തർ വളരെ ക്ഷീണിക്കുകയും അവർക്കു നന്നായി വിശക്കുകയും ചെയ്തു. 32അവർ ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നും ആടുകൾ, പശുക്കൾ, കിടാവുകൾ എന്നിവയെ പിടിപ്പെടുത്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ യിസ്രായേലുകാർ വല്ലാതെ വിശന്നപ്പോൾ മൃഗങ്ങളെ നില

ത്തു വച്ചുതന്നെ കൊല്ലുകയും തിന്നുകയും ചെയ്തു. രക്തം മുഴുവനും വാർന്നു പോകാത്ത മാംസമാണവർ തിന്നത്!

33ദോർ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “നോക്കൂ! അവർ യഹോവയ്ക്കെതിരെ പാപം ചെയ്യുന്നു. രക്തമുള്ള മാംസമാണവർ തിന്നുന്നത്!”

ശൌൽ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു! ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരു വലിയ കല്ലു ഇവിടെ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക!” 34അനന്തരം ശൌൽ പറഞ്ഞു, “ഓരോരുത്തരും അവരുടെ കാളയേയും ആടിനേയും എൻ്റെയടുത്തു കൊണ്ടുവരാൻ അവരോടു പോയിപ്പറയുക. അതിനുശേഷം അവർ തങ്ങളുടെ കാളയേയും ആടിനേയും ഇവിടെ വച്ചുതന്നെ കൊല്ലണം. യഹോവയ്ക്കെതിരെ പാപം ചെയ്യരുത്! രക്തം ഉള്ള മാംസം തിന്നരുത്.”

ആ രാത്രി എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ മൃഗങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന് അവിടെ വെച്ച് കൊന്നു. 35അനന്തരം ശൌൽ യഹോവയ്ക്കു ഒരു യാഗപീഠം പണിതു. ശൌൽ സ്വയമാണ് യഹോവയ്ക്കുള്ള ആ യാഗപീഠം പണിതത്!

36ശൌൽ പറഞ്ഞു, “നമുക്കിന്നു രാത്രി ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടരാം. നമുക്ക് അവരുടെ എല്ലാ സാധനങ്ങളും എടുക്കാം! നമുക്കവരെയെല്ലാം വധിക്കാം!” സൈന്യം മറുപടി പറഞ്ഞു, “നല്ലതെന്ന് അങ്ങയ്ക്കു തോന്നുന്നതു ചെയ്യുക.” എന്നാൽ പുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു, “നമുക്ക് ദൈവത്തോടു ചോദിക്കാം.”

37അതിനാൽ ശൌൽ ദൈവത്തോടു ചോദിച്ചു, “ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ടോ? ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിക്കാൻ അങ്ങങ്ങളെ അനുവദിക്കുമോ?” എന്നാൽ അന്ന് ദൈവം ശൌലിനു മറുപടി നൽകിയില്ല.

38അതിനാൽ ശൌൽ പറഞ്ഞു, “എല്ലാ നേതാക്കന്മാരെയും എൻ്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവരിക! ആരാണിന്നു പാപം ചെയ്തതെന്ന് നമ്മളറിയാം. 39യിസ്രായേലിൻ്റെ രക്ഷകനായ യഹോവയാണെ സത്യം പാപം ചെയ്തത് എൻ്റെ പുത്രനായ യോനാഥാനാണെങ്കിൽപ്പോലും വധിക്കപ്പെടണം.” ആരും ഒരക്ഷരം പോലുമുരിയാടിയില്ല.

40അനന്തരം ശൌൽ യിസ്രായേൽജനതയോടാകെ പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ ഈ വശത്തു നിൽക്കുക. ഞാനും എൻ്റെ പുത്രൻ യോനാഥാനും മറുവശത്തും നിൽക്കാം.” ടേന്റർ മറുപടി പറഞ്ഞു, “പ്രഭോ, അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം പോലെ!”

41അനന്തരം ശൌൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു, “യിസ്രായേലിൻ്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവേ, അങ്ങനാണിന്ന് അങ്ങയുടെ ഭൃത്യൻ്റെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാത്തത്? ഞാനോ എൻ്റെ പുത്രൻ യോനാഥാനോ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ യിസ്രായേലിൻ്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവേ ഊറീം തരിക. യിസ്രായേൽജനതയാണു പാപം ചെയ്തതെങ്കിൽ തുമ്മീം തരിക.” ശൌലും യോനാഥാനും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. യിസ്രായേൽജനത സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെട്ടു. 42ശൌൽ പറഞ്ഞു, “ഞാനാണോ എൻ്റെ പുത്രൻ യോനാഥാനാണോ പാപം ചെയ്തത് എന്നറിയാൻ എറിയുക.” യോനാഥാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

43ശൌൽ യോനാഥാനോടു ചോദിച്ചു, “പറയൂ, നീ എന്നാണു ചെയ്തത്?” യോനാഥാൻ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “എൻ്റെ വടിയുടെ തുമ്പു കൊണ്ട് ഞാനെല്ലാം തേൻ തുചിക്കുകയേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. അങ്ങനെ ചെയ്തതിന്

ഞാൻ മരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?” 44ശൌൽ പറഞ്ഞു, “ഞാനെൻ്റെ പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റിയില്ലെങ്കിൽ എന്നെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു! യോനാഥാൻ മരിക്കണം!”

45പക്ഷേ ടേന്റർ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “യോനാഥാൻ യിസ്രായേലിനെ ഇന്ന് ഒരു മഹാവിജയത്തിലേക്കു നയിച്ചു. യോനാഥാൻ മരിക്കണമെന്നോ? ഒരിക്കലുമില്ല! യോനാഥാനെ ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കാനോ അവൻ്റെ തലയിൽ നിന്നൊരു മുടിയിഴ താഴെ വീഴാനോ ജീവിക്കുന്ന ദൈവമാണെ സത്യം ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കില്ല! ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെയുള്ള ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തിൽ ദൈവം യോനാഥാനെ സഹായിച്ചു!” അതിനാൽ ജനങ്ങൾ യോനാഥാനെ രക്ഷിച്ചു. അവനെ വധിച്ചില്ല. 46ശൌൽ ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടർന്നില്ല. ഫെലിസ്ത്യർ അവരുടെ സ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങി.

യിസ്രായേലിൻ്റെ ശത്രുക്കളോടു ശൌൽ ഏറ്റുമുട്ടുന്നു

47ശൌൽ യിസ്രായേലിൻ്റെ പൂർണ്ണനിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുക്കുകയും താനാണു രാജാവെന്നു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. യിസ്രായേലിനു ചുറ്റും വസിച്ചിരുന്ന എല്ലാ ശത്രുക്കളോടും ശൌൽ യുദ്ധം ചെയ്തു. മോവാബ്, അമോന്യർ, എദോം, സോബാഹിലെ രാജാവ്, ഫെലിസ്ത്യർ എന്നിവരോടെല്ലാം ശൌൽ യുദ്ധം ചെയ്തു. പോയിടത്തൊക്കെ ശൌൽ യിസ്രായേലിൻ്റെ ശത്രുക്കളെ തോല്പിച്ചു.

48ശൌൽ വളരെ ധൈര്യശാലിയായിരുന്നു. യിസ്രായേലുകാരുടെ സാധനങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എല്ലാ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും ശൌൽ യിസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ചു. അമാലേക്യരെപ്പോലും ശൌൽ തോല്പിച്ചു.

49യോനാഥാൻ, യിശ്ശി, മൽഷീശുവാ എന്നിവരായിരുന്നു ശൌലിൻ്റെ പൂത്രന്മാർ. ശൌലിൻ്റെ മുത്തപുത്രിയുടെ പേര് മേരബ്ബ എന്നായിരുന്നു. ശൌലിൻ്റെ ഇളയ പുത്രിയുടെ പേര് മീഖൾ എന്നും ആയിരുന്നു. 50അഹീനോവം എന്നായിരുന്നു ശൌലിൻ്റെ ഭാര്യയുടെ പേര്. അഹീമാസിൻ്റെ പുത്രിയായിരുന്നു അഹീനോവം. ശൌലിൻ്റെ ഇളയപ്പനായിരുന്ന നേരിൻ്റെ പുത്രനായ അബ്നേർ ആയിരുന്നു ശൌലിൻ്റെ സൈന്യാധിപൻ. 51ശൌലിൻ്റെ പിതാവായ കീശും അബ്നേരിൻ്റെ പിതാവായ നേയും അബീലേലിൻ്റെ പുത്രന്മാരായിരുന്നു. 52ശൌൽ തൻ്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം ധീരത കാട്ടി. ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെ അവൻ ശക്തമായി പോരാടി. ശക്തനും ധൈര്യശാലിയുമായ ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ ശൌൽ അവനെ രാജാവിനടുത്തു തങ്ങുന്ന സേനയിൽ ചേർത്ത് അവനെ സംരക്ഷിച്ചു പോന്നു.

ശൌൽ അമാലേക്യരെ നശിപ്പിക്കുന്നു

15 ഒരു ദിവസം ശമുവേൽ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേൽജനതയ്ക്കുമേൽ നിന്നെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ യഹോവ എന്നെ അയച്ചതാണ്. ഇപ്പോൾ യഹോവയുടെ സന്ദേശം ശ്രദ്ധിക്കുക. 2സർവ്വ ശക്തനായ യഹോവ പറയുന്നു, ‘യിസ്രായേലുകാർ ഈജിപ്തിൽനിന്നും വന്നപ്പോൾ അവർ കനാനിലേക്കു പോകുന്നതു തടയാൻ അമാലേക്യർ ശ്രമിച്ചു. അമാലേക്യർ എന്നാണു ചെയ്തതെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. 3ഇപ്പോൾ പോയി അമാ

ലേക്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുക. അമാലേക്യരെയും അവരുടെ വസ്തുവകകളെയും നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കണം. ഒന്നും ജീവനോടെ അവശേഷിക്കരുത്. എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെയും അവരുടെ കുട്ടികളെയും കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളേപ്പോലും വധിക്കണം. അവരുടെ മുഴുവൻ പശുക്കളെയും ആടുകളെയും കഴുതകളെയും ഒട്ടകങ്ങളെയും നിങ്ങൾ കൊല്ലണം.”

4തെലായിമിൽ ശൌൽ സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു. രണ്ടുലക്ഷം കാലാൾപടയും പതിനായിരം മറ്റുള്ളവരുമുണ്ടായിരുന്നു. യെഹൂദയിൽനിന്നുള്ളവരും അതിലുൾപ്പെടും. 5അനന്തരം ശൌൽ അമാലേക്യരുടെ നഗരത്തിലേക്കു പോകുകയും താഴ്വരയിൽ കാത്തുനിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 6ശൌൽ, കെനിയരോടു പറഞ്ഞു, “അമാലേക്യരെ വിട്ട് ദൂരെപോകുക. അപ്പോൾ അമാലേക്യരോടൊപ്പം നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയും. യിസ്രായേലുകാർ ഈജിപ്തിൽനിന്നും വന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവരോടു ദയ കാട്ടി.” അതിനാൽ കെനിയർ അമാലേക്യരെ വിട്ടുപോയി.

7ശൌൽ അമാലേക്യരെ തോല്പിച്ചു. അവർ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്ത് അവരെ ഹവീലയിൽനിന്നും ഈജിപ്തിന്റെ അതിർത്തിയിലുള്ള ശൂർ വരെ ഓടിച്ചു. 8ആഗാഗ് ആയിരുന്നു അമാലേക്യരുടെ രാജാവ്. ശൌൽ, ആഗാഗിനെ ജീവനോടെ പിടിച്ചു. അവൻ ആഗാഗിനെ കൊല്ലാതെ വിട്ടെങ്കിലും അമാലേക്യരിൽ അവശേഷിച്ചവരെ മുഴുവനും കൊന്നു. 9എല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്ന് ശൌലിനും യിസ്രായേലുകാർക്കും തോന്നി. അതിനാലാണ് അവർ ആഗാഗിനെ ജീവനോടെ വിട്ടത്. കൊഴുത്ത പശുക്കളെയും നല്ല ആടുകളെയും കുഞ്ഞാടുകളെയും അവർ കൊന്നില്ല. പ്രയോജനമുള്ളതെല്ലാം അവർ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. അവയൊന്നും അവർ നശിപ്പിച്ചില്ല. സൂക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത സാധനങ്ങൾ മാത്രമേ അവർ നശിപ്പിച്ചുള്ളൂ.

ശമുവേൽ ശൌലിനോട് അവന്റെ പാപത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു

10അപ്പോൾ ശമുവേലിന് യഹോവയിൽ നിന്നും ഒരു സന്ദേശം ലഭിച്ചു. 11യഹോവ പറഞ്ഞു, “ശൌൽ എന്നെ പിന്തുടരുന്നതു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ശൌലിനെ രാജാവായിരിക്കാൻ ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതല്ല അവൻ അനുസരിക്കുന്നത്.” ശമുവേലിനു ദേഷ്യമുണ്ടായി. അവൻ രാത്രി മുഴുവൻ കരയുകയും യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

12പിറ്റേന്ന് അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് ശമുവേൽ ശൌലിനെ കാണാൻ പോയി. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “ശൌൽ യെഹൂദയിലെ കർമ്മേൽ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. തനിക്കു തന്നെ ഒരു ബഹുമാനസ്ഥാനമായി ഒരു ശില സ്ഥാപിക്കാനാണവൻ പോയത്. ഒരു പാടു സ്ഥലങ്ങൾ ചുറ്റിക്കറങ്ങിയിട്ടായിരിക്കും അവൻ ഗിൽഗാലിലേക്കു പോകുക.”

അതിനാൽ ശമുവേൽ ശൌൽ പോയിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. അമാലേക്യരിൽനിന്നും താൻ പിടിച്ചെടുത്ത സാധനങ്ങളുടെ ആദ്യഭാഗം അവനപ്പോൾ വഴിപാടർപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ. ഹോമയാഗമായിട്ടായിരുന്നു അവനതു യഹോ

വയ്ക്കർപ്പിച്ചിരുന്നത്. 13ശമുവേൽ ശൌലിന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ശൌൽ അവനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. ശൌൽ പറഞ്ഞു, “യഹോവ അങ്ങയെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! യഹോവയുടെ കല്പനകൾ ഞാൻ അനുസരിച്ചു.” 14പക്ഷേ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “അപ്പോൾ ഞാൻ കേൾക്കുന്ന ആ ശബ്ദമോ? ആടുകളും പശുക്കിടാങ്ങളും കരയുന്നതു ഞാൻ കേൾക്കുന്നല്ലോ?”

15ശൌൽ പറഞ്ഞു, “ഭേന്മാർ അവയെ അമാലേക്യരിൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്തതാണ്. ഏറ്റവും മികച്ച ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും നിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയ്ക്ക് ഹോമബലിയർപ്പിക്കാനായി രക്ഷിച്ചതാണ്. പക്ഷേ മറ്റുള്ളതെല്ലാം ഞങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു.”

16ശമുവേൽ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “നിർത്ത! കഴിഞ്ഞ രാത്രി യഹോവ എന്നോടു പറഞ്ഞതെന്താണെന്നു നിനക്കു കേൾക്കേണോ?” ശൌൽ പറഞ്ഞു, “കൊള്ളാം, അവനെന്താണു പറഞ്ഞതെന്നു പറയുക.”

17ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “മുമ്പ് നീ പ്രമാണിയായിരുന്നെന്ന് നീ കരുതിയിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ നീ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളുടെ നേതാവായി. യഹോവ നിന്നെ യിസ്രായേലിനുമേൽ രാജാവായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. 18ഒരു പ്രത്യേകദൃശ്യത്തിനു യഹോവ നിന്നെ അയച്ചു. യഹോവ പറഞ്ഞു, ‘പോയി അമാലേക്യരെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കുക. അവർ ദുഷ്ടന്മാരാണ്. അവരെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കുക! അവർ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കപ്പെടുംവരെ യുദ്ധം ചെയ്യുക!’

19പക്ഷേ നീ യഹോവയെ വകവെച്ചില്ല! ആ സാധനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കാൻ നീ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ യഹോവ തിന്മയെന്നു കല്പിച്ചത് നീ ചെയ്തു!”

20ശൌൽ പറഞ്ഞു, “പക്ഷേ ഞാൻ യഹോവയെ അനുസരിച്ചല്ലോ! യഹോവ എന്നെ അയച്ചിടത്തേക്കു ഞാൻ പോയി. അമാലേക്യരെ മുഴുവൻ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു! അവരുടെ രാജാവായ ആഗാഗിനെ മാത്രമേ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നുള്ളൂ. 21ഭേന്മാർ ഗിൽഗാലിൽ നിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയ്ക്കു ബലിയർപ്പിക്കുന്നതിന് നല്ല ആടുകളെയും കാലികളെയും കൊണ്ടുവന്നു എന്നു മാത്രം!”

22പക്ഷേ ശമുവേൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഹോമയാഗങ്ങളും ബലികളുമാണോ യഹോവയുടെ കല്പനകളനുസരിക്കുന്നതാണോ യഹോവയെ കൂടുതൽ സന്തുഷ്ടനാക്കുന്നത്? ദൈവത്തിന് ബലികളർപ്പിക്കുന്നതിലും നല്ലത് അവനെ അനുസരിക്കുകയാണ്. ആന്നാടുകളുടെ കൊഴുപ്പ് അർപ്പിക്കുന്നതിലും ഭേദം ദൈവത്തെ ചെവിക്കൊള്ളുകയാണ്. 23നിന്ദേഷിക്കുന്നത് മന്ത്രവാദത്തെക്കാൾ കൊടിയ പാപമാണ്. കഠിനഹൃദയനായിരിക്കുകയും തോന്നിയതു പോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വിഗ്രഹാരാധന പോലെയൊരു പാപമാണ്. യഹോവയുടെ കല്പനകളനുസരിക്കാൻ നീ വിസമ്മതിച്ചു. അതിനാൽ നിന്നെ ഇപ്പോൾ രാജാവായി സ്വീകരിക്കാൻ യഹോവ വിസമ്മതിക്കുന്നു.”

24അപ്പോൾ ശൌൽ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പാപം ചെയ്തു. യഹോവയുടെ കല്പനകൾ ഞാൻ അനുസരിക്കുന്നില്ല. അത് എന്നോടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്തതുമാണ്. ഞാൻ ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുകയും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയും

ചെയ്തു. 25 ഇപ്പോൾ ഞാനങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നു, എന്റെ പാപങ്ങൾക്ക് എനോടു പൊറുത്താലും. എന്റെ കൂടെ വന്നാലും, അങ്ങനെ ഞാൻ യഹോവയെ ആരാധിക്കട്ടെ.”

26 പക്ഷേ ശമുവേൽ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം മടങ്ങിവരില്ല. യഹോവയുടെ കല്പനകൾ നീ നിരസിച്ചതിനാൽ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവെന്ന നിലയിൽ യഹോവയിപ്പോൾ നിന്നെയും നിരസിക്കുന്നു.”

27 ശമുവേൽ പോകാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ശൌൽ അവന്റെ കുപ്പായത്തിൽ കയറിപ്പിടിച്ചു. കുപ്പായം കീറി. 28 ശമുവേൽ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “നീ എന്റെ കുപ്പായം കീറി. അതേ രീതിയിൽ യഹോവയിന്ന് നിന്നിൽ നിന്ന് യിസ്രായേൽരാജ്യം കീറിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. യഹോവ നിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളിലൊരാൾക്കു രാജ്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അയാളാണു നിന്നേക്കാൾ ഭേദം. 29 യഹോവ യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാകുന്നു. യഹോവ നിത്യനാകുന്നു. യഹോവ നൂണ പറയുകയോ മനസ്സു മാറുകയോ ചെയ്യില്ല. മനസ്സു മാറുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെപ്പോലെല്ല യഹോവ.”

30 ശൌൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ശരി, ഞാൻ പാപം ചെയ്തു! പക്ഷേ ദയവു ചെയ്ത് എനോടൊപ്പം തിരിച്ചുവന്നാലും. നേതാക്കൾക്കും യിസ്രായേലുകാർക്കും മുമ്പിൽ വെച്ച് എനോടല്ല ആദരവു കാണിക്കൂ. എനിക്ക് അങ്ങയുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയെ ആരാധിക്കത്തക്കവിധം എനോടൊപ്പം മടങ്ങിവരു.”

31 ശമുവേൽ ശൌലിനോടൊപ്പം മടങ്ങിപ്പോകുകയും ശൌൽ യഹോവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

32 ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “അമാലേക്യരുടെ രാജാവായ ആഗാസിനെ എന്റെ മുമ്പിലേക്കു കൊണ്ടുവരിക.” ആഗാസ് ശമുവേലിന്റെ മുമ്പിലെത്തി. ആഗാസിനെ ചങ്ങല കൊണ്ട് ബന്ധിച്ചിരുന്നു. ആഗാസ് ചിന്തിച്ചു, “തീർച്ചയായും അവനെ വധിക്കില്ല.” 33 പക്ഷേ ശമുവേൽ ആഗാസിനോടു പറഞ്ഞു, “നിന്റെ വാൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ അമ്മമാരിൽനിന്നും എടുത്തു. അതിനാലിപ്പോൾ നിന്റെ അമ്മയ്ക്ക് കുഞ്ഞുങ്ങളില്ലാതാകട്ടെ.” അതിനാൽ ശമുവേൽ ഗിൽഗാലിൽ യഹോവയ്ക്കു മുമ്പിൽ ആഗാസിനെ കഷണങ്ങളാക്കി.

34 അനന്തരം ശമുവേൽ അവിടെനിന്നും രാമയിലേക്കു പോയി. ശൌൽ ഗിബയയിലെ തന്റെ വസതിയിലേക്കു കയറിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. 35 അതിനുശേഷം ശമുവേൽ തന്റെ ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും ശൌലിനെ കാണുകയുണ്ടായില്ല. ശൌലിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശമുവേലിന് വളരെ ദുഃഖമുണ്ടായി. ശൌലിനെ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിട്ടെങ്കിലും വളരെ ദുഃഖിച്ചു.

ശമുവേൽ ബേത്ഥേലേഹമിലേക്കു പോകുന്നു

16 യഹോവ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “നിനക്കു എത്രകാലം ഇങ്ങനെ ശൌലിനെപ്പറ്റി വ്യസനമുണ്ടാകും? ശൌലിനെ യിസ്രായേലിന്റെ രാജസ്ഥാനത്തുനിന്നും ഞാൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞശേഷവും നീ ശൌലിനെപ്പറ്റിയോർത്ത് വ്യസനിക്കുന്നു! നിന്റെ കൊമ്പിൽ എണ്ണ നിറച്ച് ബേത്ഥേലേഹമിലേക്കു പോകുക. യിശ്ശായി എന്നു പേരായ ഒരുവന്റെയടുത്തേ

ക്കാണു ഞാൻ നിന്നെ അയയ്ക്കുന്നത്. ബേത്ഥേലേഹമിലാണ് യിശ്ശായി താമസിക്കുന്നത്. അവന്റെ പുത്രന്മാരിലൊരാളെ പുതിയ രാജാവാകാൻ ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.”

2 എന്നാൽ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പോയാൽ ശൌൽ ആ വാർത്തയറിയാം. അപ്പോൾ അവനെനെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കും.” യഹോവ പറഞ്ഞു, “ബേത്ഥേലേഹമിലേക്കു പോവുക. ഒരു പശുക്കൂട്ടിയെയും കൂടെ കൊണ്ടു പോവുക. ‘ഞാൻ യഹോവയ്ക്ക് ഒരു ബലിയർപ്പിക്കാൻ വന്നതാണ്.’ എന്നു പറയുക. 3 യിശ്ശായിയെ ബലിക്കു ക്ഷണിക്കുക. അപ്പോൾ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാം. ഞാൻ കാണിച്ചുതന്നയാളെ നീ അഭിഷേകം ചെയ്യണം. 4 യഹോവ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞത് ശമുവേൽ ചെയ്തു. ശമുവേൽ ബേത്ഥേലേഹമിലേക്കു പോയി. ബേത്ഥേലേഹമിലെ നേതാക്കളായ മുപ്പന്മാർ യേംകൊണ്ടു വിറച്ചു. അവർ ശമുവേലിനെ കണ്ടുവിറച്ചു. അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു, “സമാധാനത്തിലാണോ നിന്റെ വരവ്?”

5 ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “അതേ ഞാൻ സമാധാനത്തിൽ വരുന്നു. യഹോവയ്ക്ക് ഒരു ബലിയർപ്പിക്കാൻ ഞാൻ വരുന്നു. സ്വയം തയ്യാറെടുത്ത് എനോടൊപ്പം ബലിക്കു വരിക.” യിശ്ശായിയെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരെയും ശമുവേൽ ഒരുക്കി. അനന്തരം ശമുവേൽ അവരെ വന്ന് ബലിയിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ ക്ഷണിച്ചു.

6 യിശ്ശായിയും അവന്റെ പുത്രന്മാരും എത്തിയപ്പോൾ, ശമുവേൽ എലീയാബിനെ കണ്ടു. ശമുവേൽ ചിന്തിച്ചു, “യഹോവ തെരഞ്ഞെടുത്തവൻ തീർച്ചയായും ഇയാളായിരിക്കും!”

7 എന്നാൽ യഹോവ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “എലീയാബ് ഉയർത്തപ്പെടുന്ന സുന്ദരനാണ്. പക്ഷേ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ ചിന്തിക്കരുത്. മനുഷ്യൻ കാണുന്നതല്ല ദൈവം കാണുന്നത്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ പുറം മാത്രമേ മനുഷ്യൻ കാണുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ യഹോവ അവന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു നോക്കുന്നു. എലീയാബല്ല ശരിയായ വ്യക്തി.”

8 അനന്തരം യിശ്ശായി തന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രനായ അബീനാദാബിനെ വിളിച്ചു. അബീനാദാബ് ശമുവേലിന്റെ അടുത്തു കൂടെ പോയി. പക്ഷേ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “അല്ല, ഇയാളല്ല യഹോവ തെരഞ്ഞെടുത്തവൻ.”

9 അനന്തരം ശമുവേലിന്റെ അടുത്തു കൂടെ കടന്നുപോകാൻ യിശ്ശായി ശമ്മയോടു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “അല്ല, ഇയാളെയുമല്ല യഹോവ തെരഞ്ഞെടുത്തത്.”

10 തന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഏഴു പേരെയും യിശ്ശായി ശമുവേലിനു കാട്ടിക്കൊടുത്തു. എന്നാൽ ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “ഇവരിലൊരെയുമല്ല യഹോവ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്.”

11 അനന്തരം ശമുവേൽ യിശ്ശായിയോടു ചോദിച്ചു, “നിനക്ക് ഇത്രയും പുത്രന്മാരേ ഉള്ളോ?” യിശ്ശായി മറുപടി പറഞ്ഞു, “അല്ല എന്നിങ്കു മറ്റൊരു പുത്രൻ കൂടിയുണ്ട്- എന്റെ ഇളയ പുത്രൻ, അവൻ ആടുകളെ പരിപാലിക്കാൻ പുറത്തു പോയിരിക്കുന്നു.” ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “അവനെ വിളിക്കുക. അവനെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക. അവൻ എന്തുംവരെ നമ്മൾ ആഹാരം കഴിക്കില്ല.”

12 തന്റെ ഇളയപുത്രനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരാൻ യിശ്ശായി ചിലരെ അയച്ചു. ആ പുത്രൻ

സുന്ദരനും ചുമന്ന മുടിയുള്ളവനുമായൊരു യുവാവായിരുന്നു. അവൻ അതീവ സുന്ദരനായിരുന്നു. യഹോവ ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു, “എഴുന്നേറ്റ് അവനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുക. അവനാണ് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ.” 13 ശമുവേൽ എണ്ണ നിറച്ച കൊമ്പ് എടുത്തു. ആ വിശുദ്ധതൈലം അവൻ തിശ്രായീയുടെ ഇളയ പുത്രന്റെമേൽ അവന്റെ സഹോദരന്മാർ നോക്കി നിൽക്കവേ അഭിഷേകം ചെയ്തു. യഹോവയുടെ ആത്മാവ് ദാവീദിന്റെമേൽ അന്നുമുതൽ മഹാശക്തിയോടെ വന്നു. അനന്തരം ശമുവേൽ രാമയിലേക്കു മടങ്ങി.

ശൗലിനെ ഒരു ദൂരാത്മാവ് പീഡിപ്പിക്കുന്നു

14 യഹോവയുടെ ആത്മാവ് ശൗലിനെ വിട്ടു. അനന്തരം യഹോവ ഒരു ദൂരാത്മാവിനെ ശൗലിന്റെയടുത്തേക്കയച്ചു. അത് അവന് വളരെ കൃഷ്ണങ്ങളുണ്ടാക്കി. 15 ശൗലിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അവനോടു പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തിൽ നിന്നൊരു ദൂരാത്മാവ് നിന്നെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 കിന്നരം വായിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരാളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കല്പന തന്നാലും. യഹോവയിൽനിന്നുള്ള ദൂരാത്മാവ് അങ്ങയുടെ അടുത്തു വന്നാൽ അയാൾ അങ്ങയ്ക്കായി ഗാനമാലപിക്കും. അപ്പോൾ ദൂരാത്മാവ് അങ്ങയെ വിട്ടുപോവുകയും അങ്ങയ്ക്കു സുഖം തോന്നുകയും ചെയ്യും.”

17 അതിനാൽ ശൗൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “നന്നായി കിന്നരം വായിക്കുന്ന ഒരാളെ കണ്ടുപിടിച്ച് എന്റെയടുത്തു കൊണ്ടുവരിക.”

18 ഭൃത്യന്മാരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു, “ബേത്ത് ലേഹെമിൽ തിശ്രായീ എന്നൊരാൾ വസിക്കുന്നുണ്ട്. തിശ്രായീയുടെ പുത്രനെ ഞാൻ കണ്ടു. അവന് കിന്നരം വായിക്കാൻ നന്നായിട്ടറിയാം. അവൻ വളരെ ധൈര്യശാലിയും നല്ലൊരു യോദ്ധാവും കൂടിയാണ്. അവൻ വാക്ചാതുര്യമുള്ളവനും സുന്ദരനുമാണ്. യഹോവയും അവനോടൊപ്പമുണ്ട്.” 19 അതിനാൽ ശൗൽ തിശ്രായീയുടെ അടുത്തേക്കു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. അവർ തിശ്രായീയോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയ്ക്ക് ദാവീദ് എന്നൊരു പുത്രനുണ്ടല്ലോ. അങ്ങയുടെ ആടുകളെ മേയ്ക്കുന്നവൻ. അവനെ ഞങ്ങളോടൊപ്പമയയ്ക്കുക.”

20 അതിനാൽ തിശ്രായീ, ശൗലിന് ഏതാനും സമ്മാനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഒരു കഴുതയെയും കൂറെ അപ്പവും ഒരു കുപ്പി വീഞ്ഞും ഒരു കുഞ്ഞാടും തിശ്രായീ സംഘടിപ്പിച്ചു. ആ സാധനങ്ങളും ഏല്പിച്ച് ദാവീദിനെ തിശ്രായീ ശൗലിന്റെ അടുത്തേക്കു അയച്ചു. 21 അങ്ങനെ ദാവീദ് ശൗലിന്റെയടുത്തെത്തി അവന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു. ശൗൽ ദാവീദിനെ വളരെ സ്നേഹിച്ചു. ദാവീദ് ശൗലിന്റെ ആയുധങ്ങളേന്തുന്ന സഹായിയായി. 22 ശൗൽ തിശ്രായീയ്ക്ക് ഒരു സന്ദേശമയച്ചു, “ദാവീദ് എന്നോടൊപ്പം നിന്ന് എന്നെ സേവിക്കട്ടെ. ഞാനവനെ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.”

23 ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ദൂരാത്മാവ് ശൗലിന്റെമേൽ വന്നപ്പോഴൊക്കെ ദാവീദ് തന്റെ കിന്നരമെടുത്തു വായിച്ചിരുന്നു. ദൂരാത്മാവ് ശൗലിനെ വിട്ടുപോവുകയും അയാൾക്കു സുഖം തോന്നുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

തിസ്രായേലിനെ ഗോല്യാത്ത് വെല്ലുവിളിക്കുന്നു

17 ഫെലിസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ സേനകളെ യുദ്ധത്തിനായി വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർ സോബോവിൽ ഒത്തുകൂടി. അവർ സോബോവിനും അസേക്കെയ്ക്കും ഇടയിൽ ഏഫെസ് ദമ്മീ എന്ന സ്ഥലത്ത് പാളയമടിച്ചു.

2 ശൗലും തിസ്രായേൽഭടന്മാരും സംഘടിച്ച്. ഏലാതാഴ്വരയിലായിരുന്നു അവരുടെ പാളയം. ശൗലിന്റെ ഭടന്മാർ വരിവരിയായി നിന്ന് ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായി. 3 ഫെലിസ്ത്യർ ഒരു കുന്നിൻ മുകളിലായിരുന്നു. തിസ്രായേലുകാർ മറ്റൊരു കുന്നിൻമുകളിലും. അവയ്ക്കിടയിലായിരുന്നു താഴ്വര.

4 ഫെലിസ്ത്യർക്ക് ഗോല്യാത്ത് എന്നു പേരായ ഒരു മല്ലനുണ്ടായിരുന്നു. ഗഥുകാരനായിരുന്നു ഗോല്യാത്ത്. ഗോല്യാത്തിന് ഒൻപതടിയിലധികം ഉയരമുണ്ടായിരുന്നു. ഗോല്യാത്ത് ഫെലിസ്ത്യപാളയത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങി വന്നു. 5 അവന്റെ തലയിൽ ഓടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ശിരസ്ത്രമുണ്ടായിരുന്നു. മീനിന്റെ ചെതുമ്പലുകൾ പോലെ നിർമ്മിച്ച ഒരു ഓട്ടുകൊമ്പം അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നു. അതിന് നൂറ്റിയിരുപത്തഞ്ചു പൗണ്ട് തൂക്കമുണ്ടായിരുന്നു. 6 ഓട്ടുകാൽച്ചട്ടകളും ഗോല്യാത്ത് ധരിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ പിന്നിൽ ഓടു കൊണ്ടുള്ള ഒരു വേൽ കെട്ടിയിരുന്നു. 7 ഗോല്യാത്തിന്റെ കൃന്തത്തിന്റെ കൈപ്പിടി നെയ്ത്തുതടിക്കു തുല്യം വലുപ്പമുള്ളതായിരുന്നു. കൃന്തമുനയ്ക്ക് പതിനഞ്ചു പൗണ്ട് ഭാരമുണ്ടായിരുന്നു. ഗോല്യാത്തിന്റെ സഹായി ഗോല്യാത്തിന്റെ പരിചയമെടുത്തുകൊണ്ട് അവനു മുമ്പേ നടന്നിരുന്നു.

8 ഓരോ ദിവസവും ഗോല്യാത്ത് പുറത്തുവന്ന് തിസ്രായേൽഭടന്മാരെ വെല്ലുവിളിക്കുമായിരുന്നു. അവൻ പറയുമായിരുന്നു, “നിങ്ങളെല്ലാവരുമെന്തിനാണു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി വരിയായി നിൽക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ ശൗലിന്റെ ദാസന്മാർ. ഞാനൊരു ഫെലിസ്ത്യൻ. അതിനാൽ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് എന്നിക്കെതിരെ മല്ലിനയയ്ക്കുക. 9 അയാൾ എന്നെ വധിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ ഫെലിസ്ത്യർ നിങ്ങളുടെ അടിമകളാകും. പക്ഷേ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ആളെ കൊന്നാൽ, അതായത് ഞാൻ ജയിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടിമകളാകുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ സേവിക്കേണ്ടി വരും!”

10 ഫെലിസ്ത്യൻ ഇത്രയും കൂടി പറഞ്ഞു, “ഇന്നു ഞാൻ തിസ്രായേൽസൈന്യത്തെ പരിഹസിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്നൊരുവനെ എന്റെ അടുത്തയച്ച് പോരുനടത്താൻ നിങ്ങളെ ഞാൻ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു!” 11 ഗോല്യാത്തു പറഞ്ഞതൊക്കെ ശൗലും തിസ്രായേൽഭടന്മാരും കേട്ടു. അവർ വളരെ ഭയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ദാവീദ് യുദ്ധമുന്നണിയിലേക്കു പോകുന്നു

12 തിശ്രായീയുടെ പുത്രനായിരുന്നു ദാവീദ്. യെഹൂദയിലെ ബേത്ത്ലേഹെമിലെ എഫ്രാത്യ കുടുംബക്കാരനായിരുന്നു തിശ്രായീ. തിശ്രായീയ്ക്ക് എട്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ശൗലിന്റെ കാലത്ത് തിശ്രായീ ഒരു വൃദ്ധനായിരുന്നു. 13 തിശ്രായീയുടെ മൂത്ത മൂന്നു പുത്രന്മാർ ശൗലിനോടൊപ്പം യുദ്ധത്തിനു പോയിരുന്നു.

എലീയാബായിരുന്നു മുത്ത പുത്രൻ. രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ അബീനാദാബും. ശമ്മാ ആയിരുന്നു മൂന്നാമത്തെ പുത്രൻ. 14ദാവീദായിരുന്നു ഇളയ പുത്രൻ. മുത്ത മൂന്നു പുത്രന്മാരും ശൌലിന്റെ സൈന്യത്തിലായിരുന്നു. 15പക്ഷേ ദാവീദ് ബേത്ത്ലേഹെമിൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ ആടുകളെ നോക്കാൻ കാലാകാലങ്ങളിൽ ശൌലിനെ വിട്ടു പോയും വന്നുമിരുന്നു.

16എല്ലാ പ്രഭാതത്തിലും സായാഹ്നത്തിലും ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്ത് പുറത്തുവന്ന് യിസ്രായേൽസൈന്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നാല്പതു ദിവസം ഗൊല്യാത്ത് യിസ്രായേൽസേനയെ പരിഹസിച്ചു.

17ഒരു ദിവസം യിശ്ശായി, തന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “മലരു നിറച്ച ഈ കൂടയും പത്ത് അപ്പക്ഷണങ്ങളുമെടുത്ത് പാളയത്തിലുള്ള നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെയടുത്തേക്കു പോവുക. 18ഈ പത്തു ക്ഷണം പാൽ കൂട്ടികളുമെടുത്ത് സഹോദരന്മാരെ നയിക്കുന്ന സഹസ്രാധിപനു കൊണ്ടുകൊടുക്കുക. നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു സുഖമാണോയെന്നു നോക്കുക. നിന്റെ സഹോദരന്മാർ ശരിയായതു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നതിനു തെളിവു കൊണ്ടു വരിക. 19നിന്റെ സഹോദരന്മാർ, ശൌലിനോടും യിസ്രായേൽഭക്താരോടുമൊപ്പം ഏലായിലെ താഴ്വരയിലാണ്. ഫെലിസ്ത്യരോടും യുദ്ധം ചെയ്യാനാണവർ അവിടെ പോയിരിക്കുന്നത്.”

20അതിരാവിലെ തന്നെ, ആടുകളെ നോക്കുന്ന ചുമതല ദാവീദ് മറ്റൊരു ഇടയനെ ഏല്പിച്ചു. ഭക്ഷണമെടുത്ത് യിശ്ശായി പറഞ്ഞതുപോലെ ദാവീദ് പുറപ്പെട്ടു. ദാവീദ് അവരുടെ വാഹനം പാളയത്തിലേക്കോടിച്ചു. ദാവീദെത്തിയപ്പോൾ ഭക്താർ തങ്ങളുടെ യുദ്ധസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു പുറപ്പെടുകയായിരുന്നു. അവർ പോർവിളി നടത്തുകയായിരുന്നു. 21യിസ്രായേലുകാരും ഫെലിസ്ത്യരും യുദ്ധത്തിനടുത്തു.

22കലവറ സൂക്ഷിപ്പുകാരെ ഭക്ഷണം ഏല്പിച്ച ശേഷം ദാവീദു പുറപ്പെട്ടു. ദാവീദ് യിസ്രായേൽഭക്താരുടെയടുത്തേക്കോടി. അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു. 23അവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അപ്പോൾ ഗമിൽനിന്നുള്ള മല്ലനായ ഗൊല്യാത്ത് എന്ന ഫെലിസ്ത്യൻ ഫെലിസ്ത്യസൈന്യത്തിൽനിന്നും പുറത്തു വന്നു. ഗൊല്യാത്ത് പതിവു പോലെ യിസ്രായേലിനെതിരെ ആക്രോശിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞത് ദാവീദു കേട്ടു. 24ഗൊല്യാത്തിനെ കണ്ട യിസ്രായേൽഭക്താർ ഓടിപ്പോയി. അവർക്കെല്ലാം ഗൊല്യാത്തിനെ ഭയമായിരുന്നു.

25യിസ്രായേലുകാരിൽ ഒരുവൻ പറഞ്ഞു, “അവനെ നീ കാണുന്നില്ലേ? അവനെ നോക്ക! ഗൊല്യാത്ത് പുറത്തുവന്ന് യിസ്രായേലുകാരെ വീണ്ടും വീണ്ടും പരിഹസിക്കുന്നു. അവനെ കൊല്ലുന്നവന് ധാരാളം സമ്പത്തു ലഭിക്കും! ശൌൽ രാജാവ് അവനു ധാരാളം പണം നൽകും. ഗൊല്യാത്തിനെ കൊല്ലുന്നവന് ശൌൽ തന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അയാളുടെ കുടുംബത്തെ ശൌൽ യിസ്രായേലിൽ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്യും.”

26ദാവീദ് തനിക്കടുത്തു നിന്നയാളോടു ചോദിച്ചു, “അവനെന്താണു പറഞ്ഞത്? ഈ

ഫെലിസ്ത്യനെ കൊന്ന് യിസ്രായേലിന്റെ അപമാനം നീക്കുന്നവന് എന്താണു സമ്മാനം? ആരാണ് ഈ ഗൊല്യാത്ത്? അവൻ പരിച്ഛേദനം ഏറ്റിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഫെലിസ്ത്യൻ മാത്രം. ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സൈന്യത്തിനെതിരെ തനിക്കു സംസാരിക്കാനാകുമെന്ന് അവനെന്തു കൊണ്ടാണു കരുതുന്നത്?”

27അതിനാൽ ആ യിസ്രായേലുകാരൻ ഗൊല്യാത്തിനെ കൊന്നാൽ ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റി ദാവീദിനു പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

28ദാവീദ് ഭക്താരുമായി സംസാരിക്കുന്നത് ദാവീദിന്റെ മുത്തസഹോദരൻ എലീയാബ് കേട്ടു. എലീയാബിന് കോപമുണ്ടായി. എലീയാബ് ദാവീദിനോടു ചോദിച്ചു, “നീയെന്തിനാണ് ഇവിടെ വന്നത്? മരുമിയിൽ ആടുകളെ നോക്കാൻ നീ ആരെയാണ് ഏല്പിച്ചത്? നീയെന്തിനാണിവിടെ വന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം. നിന്നോടു ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞതു ചെയ്യാൻ നിനക്കു താല്പര്യമില്ല. യുദ്ധം കാണാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ് നീ ഇവിടെ വന്നത്!”

29ദാവീദു പറഞ്ഞു, “ഞാനിപ്പോൾ എന്താണു ചെയ്തത്? ഞാൻ തെറ്റൊന്നും ചെയ്തില്ല! ഞാൻ വെറുതേ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു.”

30ദാവീദ് മറ്റു ചിലരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞും ഇതേ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. അവർ ദാവീദിന് മുമ്പത്തെ മറുപടി തന്നെ നൽകി.

31ദാവീദ് സംസാരിക്കുന്നത് ചിലർ കേട്ടു. അവർ ദാവീദിനെ ശൌലിന്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ദാവീദു പറഞ്ഞത് അവനോടു പറയുകയും ചെയ്തു. 32ദാവീദ് ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “ഗൊല്യാത്ത് അവരെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുവാൻ അനുവദിക്കരുത്. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഭൃത്യൻ. ഫെലിസ്ത്യനോടു പോരാടിക്കാൻ ഞാൻ പോകാം!”

33ശൌൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “നിനക്കു പോയി ആ ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്തിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. നീ ഒരു ഭക്ത പോലുമല്ല. കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവനാണു ഗൊല്യാത്ത്.”

34എന്നാൽ ദാവീദ് ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ ഭൃത്യനായ ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ ആടുകളെ പരിപാലിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സിംഹവും കരടിയും വന്ന് ആട്ടിൻപറ്റത്തിൽനിന്ന് ഓരോ ആടുകളെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. 35ആ വന്യമൃഗത്തെ ഞാൻ പിന്തുടർന്നു. അതിനെ ആക്രമിച്ച് ഞാൻ അതിന്റെ വായിൽനിന്നും ആടിനെ പിടിച്ചെടുത്തു. മൃഗം എന്റെമേൽ ചാടിവീണെങ്കിലും ഞാനതിന്റെ താടിക്കു പിടിച്ചു. എന്നിട്ട് അതിനെ അടിച്ചു കൊന്നു. 36ഒരു സിംഹത്തെയും ഒരു കരടിയെയും ഞാൻ കൊന്നു. അവയെല്ലാലേ തന്നെ വിദേശിയായ ആ ഗൊല്യാത്തിനെയും ഞാൻ കൊല്ലും. ജീവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സൈന്യത്തെ പരിഹസിച്ചതിനാൽ ഗൊല്യാത്ത് മരിക്കും. 37സിംഹത്തിൽനിന്നും കരടിയിൽനിന്നും യഹോവയാണ് എന്നെ രക്ഷിച്ചത്. ഈ ഫെലിസ്ത്യനിൽനിന്നും യഹോവ എന്നെ രക്ഷിക്കും.”

ശൌൽ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “പോകൂ, യഹോവ നിന്നോടൊപ്പമായിരിക്കട്ടെ.”

38ശൌൽ തന്റെ സ്വന്തം വസ്ത്രങ്ങൾ ദാവീദിനെ അണിയിച്ചു. ശൌൽ ഒരു ഓട്ടുശീരസ്ത്രം ദാവീദിന്റെ തലയിൽ ചാർത്തുകയും ഓടു കൊണ്ടുള്ള ഒരു അങ്കി അവനെ അണിയിക്കുകയും

യും ചെയ്തു. 39 വാളും ധരിച്ച് ദാവീദ് ചുറ്റും നടന്നു നോക്കി. ശൌലിന്റെ വസ്ത്രാദികളുണ്ടിരുന്നു നടക്കാൻ ശ്രമിച്ച ദാവീദിന് അതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ആ ഭാരിച്ച വസ്തുക്കൾ അവന് അപരിചിതമായിരുന്നു.

ദാവീദ് ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “ഇവ യൊക്കെ ധരിച്ചുകൊണ്ട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ എനിക്കു കഴിയില്ല. ഇവ എനിക്കു ശീലമുള്ളവയല്ല.” അതിനാൽ ദാവീദ് അതെല്ലാം ഉഴരി മാറ്റി. 40 ജലപ്രവാഹത്തിൽനിന്നും മിനുസമുള്ള അഞ്ചു കല്ലുകളെടുക്കുന്നതിന് ദാവീദ് തന്റെ ഉറന്നുവടിയുമായി പുറപ്പെട്ടു. ആ കല്ലുകൾ അവൻ തന്റെ ആട്ടിടയസഞ്ചിയിലിടുകയും തന്റെ തെറ്റാലി കയ്യിലെടുക്കുകയും ചെയ്തു അനന്തരം അവൻ ഫെലിസ്ത്യനെ കാണാൻ പോയി.

ദാവീദ് ഗൊല്യാത്തിനെ വധിക്കുന്നു

41 ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്ത് മെല്ലെ നടന്ന് ദാവീദിനോടുത്തു. ഗൊല്യാത്തിന്റെ കവചവാഹകൻ അവന്നു മാമ്പെ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 42 ഗൊല്യാത്ത് ദാവീദിനെ നോക്കി ചിരിച്ചു. ദാവീദ് സുന്ദരനും ചുവന്ന മുടിയുള്ളവനുമായ ഒരു യുവാവു മാത്രം. 43 ഗൊല്യാത്ത് ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “ആ വടി എന്തിനാണ്? ഒരു പട്ടിയെപ്പോലെ എന്നെ ഓടിക്കാനാണോ നീ വന്നത്?” അനന്തരം ഗൊല്യാത്ത് തന്റെ ദേവന്മാരോടു ദാവീദിനെ ശപിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. 44 ഗൊല്യാത്ത് ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “വരു, നിന്റെ ശരീരം ഞാൻ പക്ഷികൾക്കും കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും തിന്നാൻ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്!”

45 ദാവീദ് ഗൊല്യാത്തിനോടു പറഞ്ഞു, “നീ എനിക്കെതിരെ വാള്, കുന്തം, വേൽ എന്നിവയുമായി വരുന്നു, പക്ഷേ ഞാൻ സർവ്വശക്തനായ യഹോവയുടെ, യിസ്രായേൽസൈന്യത്തിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ വരുന്നു! നീ അവനെതിരെ നിന്റെ അനാദരവു മുഴുവൻ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 46 ഇന്ന് നിന്നെ തോല്പിക്കാൻ യഹോവ എന്നെ അനുവദിക്കും! ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും. ഇന്നു ഞാൻ നിന്റെ തല അരിയുകയും നിന്റെ ശരീരത്തെ പക്ഷികൾക്കും കാട്ടു മൃഗങ്ങൾക്കും ഭക്ഷണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എല്ലാ ഫെലിസ്ത്യരോടും ഞങ്ങൾ അതു തന്നെ ചെയ്യും. അപ്പോൾ യിസ്രായേലിൽ ഒരു ദൈവമുള്ളതായി ലോകം മുഴുവൻ അറിയും! 47 ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ യഹോവയ്ക്ക് വാളോ കുന്തമോ വേണ്ടെന്ന് ജനങ്ങൾ കാണും. യുദ്ധം യഹോവയുടെതാണ്! നിങ്ങൾ ഫെലിസ്ത്യരെ മുഴുവൻ തോല്പിക്കാൻ യഹോവ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും!”

48 ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്ത് ദാവീദിനെ ആക്രമിക്കാൻ എഴുന്നേറ്റു. ഗൊല്യാത്ത് മെല്ലെ അടുത്തടുത്തു വന്നു. അപ്പോൾ ദാവീദ് ഗൊല്യാത്തിന്റെ അടുത്തേക്കോടി. 49 തന്റെ സഞ്ചിയിൽനിന്നും ദാവീദ് ഒരു കല്ലെടുത്തു. അത് തന്റെ കവണയിൽ വച്ച് തെറ്റിച്ചു. കല്ല് കവണയിൽനിന്നും പറന്ന് ഗൊല്യാത്തിന്റെ നെറ്റിയിൽ പതിച്ചു. കല്ല് അവന്റെ തലയിലേക്കുഴന്നിറങ്ങുകയും ഗൊല്യാത്ത് നിലത്ത് മുഖമടിച്ചു വീഴുകയും ചെയ്തു.

50 അങ്ങനെ ദാവീദ് ഒരു കവണയും ഒരു കല്ലും മാത്രമുപയോഗിച്ച് ഫെലിസ്ത്യനെ പരാജയ

പ്പെടുത്തി! അവൻ ഫെലിസ്ത്യനെ അടിച്ചു കൊന്നു. ദാവീദിന് ഒരു വാളുപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല! 51 അതിനാൽ അവൻ ഓടി ഫെലിസ്ത്യന്റെ അടുത്തു ചെന്ന് ഗൊല്യാത്തിന്റെ തന്നെ വാൾ അവന്റെ വാളുറയിൽനിന്നും എടുത്ത് അവന്റെ തല വെട്ടിമാറ്റി. അങ്ങനെയാണ് ദാവീദ് ആ ഫെലിസ്ത്യനെ വധിച്ചത്.

തങ്ങളുടെ നേതാവ് മരിച്ചെന്നു കണ്ടപ്പോൾ മറ്റു ഫെലിസ്ത്യർ തിരിഞ്ഞോടി. 52 യിസ്രായേലിന്റെയും യെഹൂദയുടെയും ഭക്തന്മാർ ആക്രോശിച്ചുകൊണ്ട് ഫെലിസ്ത്യരെ പിന്തുടർന്നു. ഗത്തിന്റെ നഗരാതിർത്തി വരെയും എക്രോനിന്റെ കവാടം വരെയും യിസ്രായേലുകാർ ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിച്ചു. ഫെലിസ്ത്യരിലധികം പേരെയും അവർ വധിച്ചു. ഗത്തിലേക്കും എക്രോനിലേക്കുമുള്ള ശയരയിം മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അവരുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ ചിതറിപ്പിടന്നു. 53 ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിച്ചതിനുശേഷം ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിലേക്കു മടങ്ങി വന്ന യിസ്രായേലുകാർ അവിടെ നിന്നും അനേകം സാധനങ്ങളെടുത്തു. 54 ഫെലിസ്ത്യന്റെ തല ദാവീദ് യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഫെലിസ്ത്യന്റെ ആയുധങ്ങൾ ദാവീദ് കൈവശം വയ്ക്കുകയും അവ തന്റെ സ്വന്തം കൂടാരത്തിൽ തന്നെ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ശൌൽ ദാവീദിനെ യെന്നു തുടങ്ങുന്നു

55 ദാവീദ് ഗൊല്യാത്തിനെ നേരിടാൻ പോകുന്നത് ശൌൽ നിരീക്ഷിച്ചു. ശൌൽ തന്റെ സൈന്യാധിപനായ അബ്നേരിനോടു സംസാരിച്ചു. “അബ്നേർ, ആരാണ് ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ പിതാവ്?” അബ്നേർ മറുപടി പറഞ്ഞു, “തീർച്ചയായും എനിക്കറിയില്ല പ്രഭോ.” 56 ശൌൽ രാജാവു പറഞ്ഞു, “ആ യുവാവിന്റെ പിതാവാരാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുക.”

57 ഗൊല്യാത്തിനെ കൊന്നതിനുശേഷം ദാവീദ് എത്തിയപ്പോൾ അബ്നേർ അവനെ ശൌലിന്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ദാവീദ് അപ്പോഴും ഫെലിസ്ത്യന്റെ തല കയ്യിലേന്തിയിരുന്നു. 58 ശൌൽ അവനോടു ചോദിച്ചു, “യുവാവേ, ആരാണ് നിന്റെ പിതാവ്?” ദാവീദ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ ദാസനായ ബേത്ത്ലേഹെകാരനായ യിശ്ശായിയുടെ പുത്രനാണു ഞാൻ.”

ദാവീദും യോനാഥാനും ഉറ്റ ചങ്ങാതിമാരാകുന്നു

18 ദാവീദും ശൌലുമായുള്ള സംഭാഷണം അവസാനിച്ചപ്പോൾ യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു വളരെ അടുപ്പമുണ്ടായി. തന്നെത്തന്നെയെന്നപോലെ യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ സ്നേഹിച്ചു.

2 ആ ദിവസം മുതൽ ശൌൽ ദാവീദിനെ തന്നോടൊപ്പം താമസിപ്പിച്ചു. ദാവീദിനെ തന്റെ പിതാവിന്റെയടുത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാൻ ശൌൽ അനുവദിച്ചില്ല. 3 യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചു. യോനാഥാൻ ദാവീദുമായി ഒരു കരാറുണ്ടാക്കി. 4 താൻ ധരിച്ചിരുന്ന മേലങ്കി അഴിച്ച് യോനാഥാൻ ദാവീദിനു നൽകി. തന്റെ പടച്ചട്ടയും യോനാഥാൻ ദാവീദിനു കൊടുത്തു. തന്റെ വീല്, വാള്, അരപ്പട്ട എന്നിവ പോലും യോനാഥാൻ ദാവീദിനു നൽകി.

ദാവീദിന്റെ വിജയം ശൌൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു

5പലപല യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ശൌൽ ദാവീദിനെ അയച്ചു. ദാവീദ് വളരെ വിജയിയുമായി. അനന്തരം ശൌൽ ദാവീദിനെ ഭടന്മാരുടെ ചുമതലക്കാരനാക്കി. ഇത് ശൌലിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേതും എല്ലാവരെയും സന്തുഷ്ടരാക്കി! 6ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യർക്കെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിനു പോയി. യുദ്ധാനന്തരം അവൻ മടങ്ങിവരവെ, യിസ്രായേലിലെ എല്ലാ നഗരങ്ങളിലുമുള്ള സ്ത്രീകൾ ദാവീദിനെ കാണാനിറങ്ങി വന്നു. അവർ ചിരിക്കുകയും നൃത്തം വയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും കിന്നരം വായിക്കുകയും ചെയ്തു. ശൌലിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പിൽ വച്ചാണ് അവരിൽ ചെയ്തത്! 7സ്ത്രീകൾ പാടി,

“ശൌൽ ആയിരം ശത്രുക്കളെ കൊന്നു. എന്നാൽ ദാവീദ് പതിനായിരം ശത്രുക്കളെ കൊന്നു!”

8സ്ത്രീകളുടെ ഗാനം ശൌലിനെ കോപാകുലനാക്കി. “ദാവീദ് പതിനായിരക്കണക്കിനു ശത്രുക്കളെ കൊന്നെന്നും ഞാൻ ആയിരക്കണക്കിനു ശത്രുക്കളേ കൊന്നുള്ളൂവെന്നും അവർ പറയുന്നു. രാജ്യത്തിലുപരി മറ്റൊരാണിനി ദാവീദിനു ലഭിക്കുക?” എന്ന് ശൌൽ സ്വയം കരുതി.

9അതിനാൽ അന്നു മുതൽ ശൌൽ ദാവീദിനെ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ നിരീക്ഷിച്ചു.

ശൌൽ ദാവീദിനെ യേക്കുന്നു

10പിറ്റേന്ന് ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ദൂതന്മാർ ശൌലിന്റെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുത്തു. ശൌൽ തന്റെ ഭവനത്തിൽ ഉന്മാദാവസ്ഥയിലായി. ദാവീദ് പതിവുപോലെ തന്റെ കിന്നരം വായിച്ചു. 11പക്ഷേ ശൌലിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കുന്തമുണ്ടായിരുന്നു. ശൌൽ ചിന്തിച്ചു, “ദാവീദിനെ ഞാൻ ഭിത്തിയോടു ചേർത്ത് തറയ്ക്കും.” ശൌൽ രണ്ടു തവണ കുന്തം എറിഞ്ഞു. പക്ഷേ രണ്ടു പ്രാവശ്യവും ദാവീദ് രക്ഷപ്പെട്ടു.

12യഹോവ ദാവീദിനോടൊപ്പമായിരുന്നു. യഹോവ ശൌലിനെ വിട്ടു പോവുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ശൌൽ ദാവീദിനെ യേന്നു. 13ശൌൽ ദാവീദിനെ തന്നിൽ നിന്നും അകറ്റി. ശൌൽ ദാവീദിനെ ഒരു സഹസ്രാധി പനാക്കി. ദാവീദ് യുദ്ധത്തിൽ സൈന്യത്തെ നയിച്ചു. 14യഹോവ ദാവീദിനോടൊപ്പമായി വിജയം വരിച്ചു. 15ദാവീദ് വിജയിയാകുന്നത് ശൌൽ കണ്ടു. ശൌൽ ദാവീദിനെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ യേന്നു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

16പക്ഷേ യിസ്രായേലിലും യെഹൂദയിലുമുള്ള എല്ലാവരും ദാവീദിനെ സ്നേഹിച്ചു. അവൻ അവരെ യുദ്ധത്തിൽ നയിക്കുകയും അവരോടൊപ്പം യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിനാലാണ് അവരവനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്.

ശൌൽ തന്റെ പുത്രിയെക്കൊണ്ട് ദാവീദിനെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു

17പക്ഷേ ദാവീദിനെ കൊല്ലാൻ ശൌൽ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ ദാവീദിനെ കുറുകാൻ ശൌൽ ഒരു തന്ത്രം ആലോചിച്ചു. ശൌൽ

ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “ഇതാ എന്റെ മുത്ത പുത്രിയായ മേരബ്. അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നെ അനുവദിക്കാം. അപ്പോൾ നിനക്കൊരു ശക്തനായ ഭടനായിത്തീരും. നീ എന്നിക്കൊരു പുത്രനെപ്പോലെയായിത്തീരും!” അതൊരു തന്ത്രമായിരുന്നു. “ഇപ്പോൾ ഞാൻ ദാവീദിനെ വധിക്കില്ല. എന്നിക്കുവേണ്ടി ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ വധിക്കട്ടെ” എന്നായിരുന്നു ശൌലിന്റെ ഉള്ളിലിരിപ്പ്.

18എന്നാൽ ദാവീദു പറഞ്ഞു, “എനിക്കു കുടുംബമഹിമയില്ല! ഞാനും അത്ര പ്രമാണിയൊന്നുമല്ല! രാജപുത്രിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ എനിക്കാവില്ല.” 19അതിനാൽ ശൌലിന്റെ പുത്രിയായ മേരബിനെ ദാവീദിനു കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്ന നേരത്ത്, ശൌൽ അവളെ മെഹോലാക്കാരനായ അഭിയേലിനു വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തു. 20ശൌലിന്റെ മറ്റൊരു പുത്രിയായ മീഖൽ ദാവീദിനെ സ്നേഹിച്ചു. മീഖൽ ദാവീദിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന കാര്യം ജനങ്ങൾ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു. അത് ശൌലിനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. 21“മീഖളിനെ ഉപയോഗിച്ചു ഞാൻ ദാവീദിനെ കുറുകും. ദാവീദിനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ഞാൻ മീഖളിനെ അനുവദിക്കും. അനന്തരം ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ വധിക്കും” എന്ന് ശൌൽ കരുതി. അതിനാൽ ശൌൽ രണ്ടാം തവണ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “നിനക്കിന്നു തന്നെ എന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം കഴിക്കാം.”

22ശൌൽ തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഒരു ഉത്തരവ് നൽകി. ശൌൽ അവരോടു പറഞ്ഞു, “ദാവീദിനോടു സ്വകാര്യ സംഭാഷണം നടത്തുക. അവനോടു പറയുക, ‘നോക്കൂ രാജാവ് നിന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അവന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നിന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. നീ അവന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം കഴിക്കണം.’”

23ശൌലിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അക്കാര്യങ്ങൾ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ദാവീദ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “രാജാവിന്റെ ജാമാതാവായ കുക എന്നത് എളുപ്പമാണെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്? രാജാവിനു പെൺപണം നൽകാനുള്ളത്ര ധനം എനിക്കില്ല. ഞാൻ ഒരു പാവപ്പെട്ട സാധാരണക്കാരൻ മാത്രം.”

24ശൌലിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ദാവീദ് എന്താണു പറഞ്ഞതെന്ന് ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു. 25ശൌൽ അവരോടു പറഞ്ഞു, “അവനോട് ഞങ്ങളെ പറയുക, ‘ദാവീദേ, രാജാവ് നിന്നോടു പെൺപണം ആവശ്യപ്പെടുന്നു! ശത്രുക്കളോടുള്ള ജയമാണവനു വേണ്ടത്. അതിനാൽ അവന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള പെൺപണം നൂറു ഫെലിസ്ത്യരുടെ അഗ്രചർമ്മമാണ്.’” ശൌലിന്റെ രഹസ്യപദ്ധതിയായിരുന്നു അത്. ഫെലിസ്ത്യർ ദാവീദിനെ വധിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് ശൌൽ കരുതി.

26ശൌലിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അക്കാര്യമെല്ലാം ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു. രാജാവിന്റെ ജാമാതാവായ കുകയെന്ന ആശയം ഇഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ ദാവീദ് അടിയന്തിരമായി ചിലതു ചെയ്തു. 27ദാവീദും അവന്റെയാളുകളും ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഇറങ്ങി പുറപ്പെട്ടു. അവർ ഇരുന്നൂറു ഫെലിസ്ത്യരെ വധിച്ചു. ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരുടെ അഗ്രചർമ്മമെടുത്ത് ശൌലിനു സമർപ്പിച്ചു. രാജാവിന്റെ ജാമാതാവായ കുകയെന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ദാവീദ് അതു ചെയ്തത്.

തന്റെ പുത്രിയായ മീഖളിനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ദാവീദിനെ അനുവദിച്ചു. 28യഹോവ ദാവീദിനോടൊപ്പമായിരുന്നുവെന്ന് ശൌൽ മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ പുത്രിയായ മീഖൾ ദാവീദിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും ശൌൽ മനസ്സിലാക്കി. 29അതിനാൽ ശൌൽ ദാവീദിനെ കുറേക്കൂടി യേശ്വകയാണുണ്ടായത്. അപ്പോഴൊക്കെ ശൌൽ ദാവീദിനെതിരായിരുന്നു.

30ഫെലിസ്ത്യന്മാരായ കന്യാകന്മാർ തുടർന്നു യിസ്രായേലിനെ ആക്രമിച്ചു. പക്ഷേ എപ്പോഴും ദാവീദിന് അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി. ശൌലിന്റെ ഏറ്റവും വിജയിയായ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു ദാവീദ്! ദാവീദ് പ്രസിദ്ധനാകുകയും ചെയ്തു.

യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ സഹായിക്കുന്നു
19 ശൌൽ തന്റെ പുത്രനായ യോനാഥാനോടും തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടും ദാവീദിനെ കൊല്ലാൻ കല്പിച്ചു. എന്നാൽ യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ വളരെ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. 23യോനാഥാൻ ദാവീദിനു മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തു, “സുക്ഷിച്ചിരിക്കുക! നിന്നെ വധിക്കാൻ ഒരവസരം പാർത്തിരിക്കുകയാണ് ശൌൽ. പ്രഭാതത്തിൽ വയലിലേക്കു പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുക. വയലിൽ ഞാനെന്റെ പിതാവുമായി ഇറങ്ങിവരാം. നീ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നിടത്ത് ഞങ്ങൾ വന്നു നിൽക്കാം. ഞാനെന്റെ പിതാവുമായി നിന്നെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാം. എന്നിട്ട് നിന്നെപ്പറ്റി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു ഞാൻ പറയാം.”

4യോനാഥാൻ തന്റെ പിതാവായ ശൌലുമായി സംസാരിച്ചു. യോനാഥാൻ ദാവീദിനെപ്പറ്റി നല്ലതു പറഞ്ഞു. യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു, “അങ്ങു രാജാവായാകുന്നു. ദാവീദ് അങ്ങയുടെ ഭൃത്യനും. ദാവീദ് അങ്ങയോടു തെറ്റൊന്നും ചെയ്തില്ല. അതിനാൽ അവനോടു തെറ്റൊന്നും ചെയ്യരുത്. അങ്ങയോടു ദാവീദ് എന്നും നല്ലതേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. 5ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്തിനെ വധിച്ചപ്പോൾ അവൻ സ്വന്തം ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. യിസ്രായേലിനു മുഴുവനുമായി യഹോവ ഒരു മഹാവിജയം നേടി. അങ്ങ് അതു കാണുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ദാവീദിനെ അങ്ങെന്തിനാണ് ഉപദ്രവിക്കുന്നത്? അവൻ നിഷ്കളങ്കനാണ് അവനെ കൊല്ലാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല!”

6ശൌൽ യോനാഥാനെ ശ്രവിച്ചു. ശൌൽ ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. ശൌൽ പറഞ്ഞു, “യഹോവ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ സത്യമായും ദാവീദിനെ കൊല്ലാനനുവദിക്കില്ല.” 7അതിനാൽ യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ വിളിച്ച് സംസാരിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു. അനന്തരം യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ ശൌലിന്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു. അങ്ങനെ ദാവീദ് പഴയതുപോലെ ശൌലിനോടൊപ്പമായി.

ശൌൽ ദാവീദിനെ കൊല്ലാൻ വീണ്ടും ശ്രമിക്കുന്നു

8യുദ്ധം വീണ്ടും ആരംഭിക്കുകയും ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരോടേറ്റുമുട്ടാൻ പോവുകയും ചെയ്തു. ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിക്കുകയും അവർ ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. 9പക്ഷേ യഹോവയിൽനിന്ന് ഒരു ദൂതന്മാർ ശൌലിന്റെമേൽ വന്നു. ശൌൽ തന്റെ വീട്ടിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. ശൌലിന്റെ കയ്യിൽ

അവന്റെ കുന്തമുണ്ടായിരുന്നു. ദാവീദ് തന്റെ കിന്നരം വായിക്കുകയായിരുന്നു. 10തന്റെ കുന്തം ദാവീദിന്റെ മേൽ എറിഞ്ഞ് ദാവീദിന്റെ ശരീരത്തെ ഭിത്തിയിൽ തറയ്ക്കാൻ ശൌൽ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ ദാവീദ് ഒഴിഞ്ഞുമാറി. കുന്തം ദാവീദിൽനിന്നു തെറ്റി ഭിത്തിയിൽ തറച്ചു. അന്നുരാത്രി ദാവീദ് ഓടിയകന്നു.

11ശൌൽ ദാവീദിന്റെ വീട്ടിലേക്കു ആൾക്കാരെ അയച്ചു. അവർ ദാവീദിന്റെ വീട് നിരീക്ഷിച്ചു. അവർ രാത്രി മുഴുവൻ അവിടെ തങ്ങി. പ്രഭാതത്തിൽ ദാവീദിനെ വധിക്കാൻ കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു അവർ. എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ പത്നി മീഖൾ അവനു മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തു. അവൾ പറഞ്ഞു, “അങ്ങ് ഇന്നു രാത്രി തന്നെ ഓടിപ്പോയി ജീവൻ രക്ഷിക്കണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം നാളെ അങ്ങ് കൊല്ലപ്പെടും.” 12അനന്തരം മീഖൾ ദാവീദിനെ ജനാലയിലൂടെ താഴേക്കിറക്കി, ദാവീദ് രക്ഷപ്പെട്ട് ഓടിപ്പോയി. 13മീഖൾ പരദേവതാവിഗ്രഹമെടുത്ത് അതിന്മേൽ വസ്ത്രങ്ങളിട്ടു. എന്നിട്ട് ആ പ്രതിമ അവൾ കിടക്കയിലിട്ടു. അതിന്റെ തലയിൽ അവൾ ആട്ടിൻ രോമവും എടുത്തുവെച്ചു.

14ദാവീദിനെ തടവുകാരനായി പിടിക്കുന്നതിന് ശൌൽ ദൂതന്മാരെ വിട്ടു. എന്നാൽ മീഖൾ പറഞ്ഞു, “ദാവീദിനു സുഖമില്ല.” 15ദൂതന്മാർ മടങ്ങിച്ചെന്ന് ശൌലിനോടുകാര്യം പറഞ്ഞു വെങ്കിലും ശൌൽ അവരെ മടക്കി അയച്ചു. ശൌൽ അവരോടു പറഞ്ഞു, “ദാവീദിനെ കൊണ്ടുവരിക. നിങ്ങൾക്കാകുമെങ്കിൽ അവനെ കട്ടിലോടെ എടുത്തുകൊണ്ടുവരണം! അവനെ ഞാൻ കൊല്ലും.” 16ദൂതന്മാർ ദാവീദിന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. അവർ ദാവീദിനെ പിടിക്കാൻ അകത്തേക്കു കയറിയെങ്കിലും അവിടെ ഒരു പ്രതിമ കിടക്കുന്നതായാണവർ കണ്ടത്. അതിന്റെ മൂടി വെറും ആട്ടിൻ രോമമാണെന്നും അവർ കണ്ടു.

17ശൌൽ മീഖളിനോടു പറഞ്ഞു, “എന്തിനാണ് നീയെന്നെ ഇങ്ങനെ ചതിച്ചത്? എന്റെ ശത്രുവിനെ രക്ഷപ്പെടാൻ നീ അനുവദിച്ചു! ദാവീദ് ഓടിപ്പോയി!” മീഖൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, “രക്ഷപ്പെടാൻ ഞാൻ അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്നെ കൊല്ലുമെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു!”

ദാവീദ് രാമയിലെ പാളയങ്ങിലേക്കു പോകുന്നു

18ദാവീദ് രക്ഷപ്പെട്ട് രാമയിൽ ശമുവേലിന്റെയടുത്തേക്കു ഓടിപ്പോയി. ശൌൽ തന്നോടു ചെയ്ത കാര്യങ്ങളൊക്കെ ദാവീദ് ശമുവേലിനോടു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ദാവീദും ശമുവേലും പ്രവാചകന്മാർ താമസിക്കുന്ന പാളയങ്ങളിലേക്കു പോയി. ദാവീദ് അവിടെ തങ്ങി.

19ദാവീദ് രാമയ്ക്കടുത്തുള്ള പാളയങ്ങളിലുണ്ടെന്ന് ശൌൽ കേട്ടു. 20ദാവീദിനെ പിടികൂടാൻ ശൌൽ ആളുകളെ അയച്ചു. എന്നാൽ അവർ പാളയത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ഒരു സംഘം പ്രവാചകന്മാർ പ്രവചിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശമുവേൽ അവിടെനിന്ന് ആ സംഘത്തെ നയിക്കുകയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ശൌലിന്റെ ദൂതന്മാരുടെമേൽ വരികയും അവർ പ്രവചിക്കാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

21ഇതേപ്പറ്റി കേട്ട ശൌൽ മറ്റു ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. പക്ഷേ അവരും പ്രവചനം നടത്താൻ

തുടങ്ങി. അതിനാൽ ശൌൽ മൂന്നാമതൊരു സംഘം ദൂതന്മാരെക്കൂടി അയച്ചു. അവരും പ്രവചിക്കാൻ തുടങ്ങി. **22**ഒടുവിൽ ശൌൽ സ്വയം രാമയിലേക്കു പോയി. ശൌൽ സേക്കുവിലുള്ള മെതിക്കുളത്തിനടുത്തുള്ള വലിയ കിണറ്റിലേക്കു വന്നു. ശൌൽ ചോദിച്ചു, “ശമുവേലും ദാവീദും എവിടെ?”

ജനങ്ങൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, “രാമയ്ക്കടുത്തുള്ള പാളയങ്ങളിൽ.” **23**അനന്തരം ശൌൽ രാമയ്ക്കടുത്തുള്ള പാളയങ്ങളിലേക്കു പോയി. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ശൌലിനെ ബാധിക്കുകയും അവൻ പ്രവചനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. രാമയിലെ പാളയങ്ങളിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ശൌൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രവചനം നടത്തി. **24**അനന്തരം ശൌൽ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളുരി. ശമുവേലിന്റെ മുമ്പിലും ശൌൽ പ്രവചിച്ചു. രാത്രി മുഴുവൻ അവൻ അവിടെ നഗ്നനായി കിടന്നു. അതിനാലാണ് “ശൌലും പ്രവാചകന്മാരിലൊരാളായോ?” എന്ന് ജനങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത്.

ദാവീദും യോനാഥാനും ഒരു കരാറുണ്ടാക്കുന്നു

20 ദാവീദ് രാമയ്ക്കടുത്തുള്ള പാളയങ്ങളിൽ നിന്നും ഓടിപ്പോയി. ദാവീദ് യോനാഥാന്റെ അടുത്തെത്തി അവനോടു ചോദിച്ചു, “ഞാനെന്തു തെറ്റാണു ചെയ്തത്? എന്താണെന്റെ കുറ്റം? നിന്റെ പിതാവ് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്?”

2യോനാഥാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “അത് അസംവേദമാണ്! എന്റെ പിതാവ് നിന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല! ആദ്യം എന്നോടു പറയാതെ എന്റെ പിതാവ് ഒന്നും ചെയ്തില്ല. അതു പ്രധാനപ്പെട്ടതോ വെറും ചെറിയ കാര്യങ്ങളോ ആകട്ടെ, എന്റെ പിതാവ് എല്ലായ്പ്പോഴും അവ എന്നോടു പറയാറുണ്ട്. പിന്നെ നിന്നെ കൊല്ലുന്ന കാര്യം എന്നോടു പറയാൻ അദ്ദേഹം എന്തുകൊണ്ട് മടിക്കുന്നു? ഇല്ല, അങ്ങനെയുണ്ടാവില്ല!”

3എന്നാൽ ദാവീദു പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്റെ സുഹൃത്താണെന്ന് നിന്റെ പിതാവിനു നന്നായറിയാം. നിന്റെ അപ്പൻ സ്വയം പറഞ്ഞു, ‘യോനാഥാൻ ഇതേപ്പറ്റി അറിയാനിടയായാൽ അവന്റെ മനസ്സ് വ്യസനം കൊണ്ടു നിറയുകയും അവൻ ദാവീദിനോടു പറയുകയും ചെയ്യും.’ പക്ഷേ ഞാൻ മരണത്തോടടുത്തുവെന്ന് നിന്നെപ്പോലെയും ജീവിക്കുന്ന യഹോവയെപ്പോലെയും സത്യമാണ്!” **4**യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “നീ എന്നോടു ചെയ്യാൻ പറയുന്നതെന്തും ഞാൻ ചെയ്യാം.”

5അനന്തരം ദാവീദു പറഞ്ഞു, “നോക്കൂ, നാളെയാണ് അമാവാസിസദ്യ. ഞാൻ രാജാവിനോടൊപ്പം ആഹാരം കഴിക്കേണ്ടവനാണ്. പക്ഷേ ഞാൻ വൈകുന്നേരം വരെ വയലിൽ ഒളിച്ചിരിക്കട്ടെ. **6**ഞാൻ പോയതായി നിന്റെ പിതാവ് കണ്ടാൽ അദ്ദേഹത്തോടു പറയുക, ‘ദാവീദ് ബേത്ത്ലേഹെമിലെ വസതിയിലേക്കു പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവന്റെ കുടുംബത്തിന് ഈ മാസബലിയുടെ സദ്യയുണ്ട്. താൻ താഴെ തന്റെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം ചേരാൻ ബേത്ത്ലേഹെമിലേക്കു പോകട്ടേവെന്ന് ദാവീദ് എന്നോടു ചോദിച്ചിരുന്നു.’” **7**നിന്റെ പിതാവ്, ‘ശരി’ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ സുരക്ഷിതനാണ്. പക്ഷേ നിന്റെ പിതാവിന് കോപമു

ണ്ടായാൽ അദ്ദേഹം എന്നെ ഉപദ്രവിക്കാൻ പോവുകയാണെന്നു നിനക്കറിപ്പിക്കാം. **8**യോനാഥാനേ, എന്നോടു ദയയുണ്ടാകണേ. ഞാൻ നിന്റെ ഭൃത്യനാണ്. നീ യഹോവയ്ക്കു മുമ്പിൽ എന്നോടു ഒരു കരാറുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കുറ്റവാളിയാണെങ്കിൽ നീ നേരിട്ട് എന്നെ വധിക്കുക! പക്ഷേ എന്നെ നിന്റെ പിതാവിന്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകരുത്.”

9യോനാഥാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഇല്ല ഒരിക്കലുമില്ല! എന്റെ പിതാവ് നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കാൻ പരിപാടിയിട്ടാൽ ഞാൻ നിനക്കു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാം.” **10**ദാവീദു പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് ഞാനിന്റെ പിതാവ് നിന്നോടു പറഞ്ഞാൽ ആർ എന്നിക്കു മുന്നറിയിപ്പ് തരും?”

11അപ്പോൾ യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു, “വരു, നമുക്കു വയലിലേക്കു പോകാം.” അതിനാൽ യോനാഥാനും ദാവീദും വയലിലേക്കു പോയി.

12യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഞാൻ ഈ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുന്നു. എന്റെ പിതാവിന് നിന്നെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം ഞാനറിയാം. നിന്നെപ്പറ്റി നല്ലതോ നല്ലതല്ലാത്തതോ എന്റെ പിതാവ് ചിന്തിക്കുന്നത് എന്തെന്ന് ഞാനറിയും. അപ്പോൾ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഞാൻ നിന്നെ വയലിൽ വിവരമറിയിക്കാം. **13**എന്നാൽ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കാനാണ് എന്റെ പിതാവിന് പരിപാടിയെങ്കിൽ ഞാനതു നിന്നെ അറിയിക്കാം. നിന്നെ ഞാൻ സുരക്ഷിതനായി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. ഞാനിങ്ങനെ ചെയ്യാത്ത പക്ഷം യഹോവ എന്നെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ, എന്റെ പിതാവിനോടൊപ്പമായിരുന്നതു പോലെ യഹോവ നിന്നോടൊപ്പവുമായിരിക്കട്ടെ. **14**ഞാൻ ജീവിക്കുന്നത്ര കാലം എന്നോടു കാര്യവും കാട്ടുക. ഞാൻ മരിച്ചതിനു ശേഷം, **15**എന്റെ കുടുംബത്തോടു കരുണ കാട്ടുന്നത് നീ ഒരിക്കലും അവസാനിപ്പിക്കരുത്. യഹോവ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ മുഴുവൻ ഭൂമിയിൽനിന്നും നശിപ്പിക്കും. **16**അതിനാൽ “ദാവീദിന്റെ ശത്രുക്കളെ യഹോവ ശിക്ഷിക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദാവീദിന്റെ വസതിയുമായി യോനാഥാൻ ഒരുടമ്പടി ഉണ്ടാക്കി.

17തന്നോടുള്ള സ്നേഹപ്രതിജ്ഞ ആവർത്തിക്കാൻ യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. യോനാഥാൻ തന്നെത്തന്നെയെന്നപോലെയാണ് ദാവീദിനെ സ്നേഹിച്ചത് എന്നതുവുമുമാണ് യോനാഥാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തത്.

18യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “നാളെയാണ് അമാവാസിസദ്യ. നിന്റെ ഇരിപ്പിടം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, നീ പോയിരിക്കുമെന്ന് എന്റെ പിതാവ് കരുതും. **19**മൂന്നാം ദിവസം, ഈ കൂഴപ്പങ്ങളാരംഭിച്ചപ്പോൾ നീ ഒളിച്ചിരുന്നിടത്തേക്കു തന്നെ പോകുക. ആ മലയിൽ കാത്തുനിൽക്കുക. **20**മൂന്നാം ദിവസം ഞാൻ ആ മലയിലെത്തി ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു അമ്പെയ്യുന്നതായി നടിക്കാം. ഏതാനും അമ്പുകൾ ഞാൻ എയ്യും. **21**എന്നിട്ട് അമ്പുകൾ കണ്ടെത്താൻ ഒരു ബാലനോടു ഞാൻ പറയും. എല്ലാം നേരെചൊറ്റായാണെങ്കിൽ ബാലനോടു ഞാൻ പറയും, ‘നീ വളരെ ദൂരം പോയി. അമ്പുകൾ എന്റെ അടുത്താണ്. മടങ്ങിവന്ന് അവ പെറുക്കുക.’ ഞാൻ അങ്ങനെയൊന്നു പറയുന്നതെങ്കിൽ നിനക്കു ഒളിവിൽനിന്നും പുറത്തു വരാം. യഹോവ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ നീ സുരക്ഷി

തന്നാണെന്നതു സത്യമാണ്. ഒരപകടവുമില്ല. 22 എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പമുണ്ടെങ്കിൽ ബാലനോടു ഞാൻ പറയും, 'അമ്പുകൾ വളരെ ദുരെയാണ്. പോയി എടുത്തു കൊണ്ടുവരിക.' ഞാനങ്ങനെയൊന്ന് പറയുന്നതെങ്കിൽ നീ ദുരപോകണം. യഹോവ നിന്നെ ദുരേക്കയയ്ക്കുകയാണ്. 23 നിനക്കും എനിക്കുമിടയിലുള്ള ഈ കരാർ ഓർമ്മിക്കുക. യഹോവ നമ്മുടെ നിത്യ സാക്ഷിയാകുന്നു!"

24 അനന്തരം ദാവീദ് വയലിൽ ഒളിച്ചു.

സദ്യാവേളയിലെ ശൌലിന്റെ മനോഭാവം

അമാവാസിസദ്യ ആയപ്പോൾ രാജാവ് ഭക്ഷണത്തിനിയുന്നു. 25 ഭിത്തിയോടു ചേർന്ന് പതിവായിരിക്കാറുള്ളിടത്താണ് രാജാവിരുന്ന്ത്. ശൌലിന്റെ നേരേ എതിർവശത്താണ് യോനാഥാൻ ഇരുന്നത്. ശൌലിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് അബ്നേർ ഇരുന്നു. എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ സ്ഥലം ശൂന്യമായിരുന്നു. 26 അന്ന് ശൌൽ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. "എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ച് ദാവീദ് അശുഭനായിരിക്കാം" എന്ന് ശൌൽ കരുതി. 27 പീറ്റേണ്, മാസത്തിന്റെ രണ്ടാം ദിവസവും ദാവീദിന്റെ ഇടം ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നു. അപ്പോൾ ശൌൽ യോനാഥാനോടു ചോദിച്ചു, "അമാവാസിസദ്യയ്ക്ക് ഇന്നലെയോ ഇന്നോ യിശ്രായീയുടെ മകൻ വരാഞ്ഞതെന്താണ്?"

28 യോനാഥാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, "ബേത്ത് ലേഹെമിലേക്കു പോകാൻ ദാവീദ് എന്നോടു അനുവാദം ചോദിച്ചു. 29 അവൻ പറഞ്ഞു, 'എന്നെ പോകാൻ അനുവദിക്കൂ. ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം ബേത്ത് ലേഹെമിൽ ഒരു ബലിയർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാനിവിടെയുണ്ടാകണമെന്ന് എന്റെ സഹോദരൻ കല്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ അങ്ങയുടെ സൃഹൃത്താണ്, ദയവായി എന്നെ പോകാനും എന്റെ സഹോദരന്മാരെ കാണാനും അനുവദിച്ചാലും.' അതിനാലാണ് ദാവീദ്, രാജാവിന്റെ മേശയിൽ വരാഞ്ഞത്."

30 ശൌലിന് വളരെ ദേഷ്യം വന്നു. അയാൾ യോനാഥാനോടു പറഞ്ഞു, "നിഷേധിയായ അടിമപ്പെണ്ണിന്റെ മകനേ, നീയും അവളെപ്പോലെ തന്നെ. നീ ദാവീദിന്റെ പക്ഷക്കാരനാണെന്നെനിക്കറിയാ! നീ നിനക്കും നിന്റെ അമ്മയ്ക്കും അപമാനം വരുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. 31 യിശ്രായീയുടെ പുത്രൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത്ര കാലം നിനക്കു രാജാവായതും നിനക്കൊരു രാജ്യമുണ്ടാക്കാനും ഇടയില്ല. ഇപ്പോൾ ദാവീദിനെ എന്റെയടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക! അവൻ വധിക്കപ്പെടണം!"

32 യോനാഥാൻ തന്റെ പിതാവിനോടു ചോദിച്ചു, "ദാവീദ് എന്തിനാണ് വധിക്കപ്പെടേണ്ടത്? അവൻ എന്തു തെറ്റാണു ചെയ്തത്?"

33 എന്നാൽ ശൌൽ യോനാഥാനെ കൂന്തമെറിഞ്ഞു കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിനാൽ, തന്റെ പിതാവിന് ദാവീദിനെ വധിക്കാൻ വളരെ താല്പര്യമുണ്ടെന്ന് യോനാഥാൻ മനസ്സിലാക്കി. 34 യോനാഥാൻ വളരെ ദേഷ്യപ്പെട്ട് ഊണുമേശയിൽനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി. യോനാഥാന്റെ മനസ്സു വളരെ കലങ്ങുകയും തന്റെ പിതാവിനോടു വളരെ ദേഷ്യമുണ്ടാകുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവൻ വിരുന്നിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം ഒന്നും കഴിക്കാതെ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ശൌൽ തന്നെ അപമാനിച്ചുകൊണ്ടും ശൌൽ ദാവീദിനെ കൊല്ലാൻ വെമ്പുന്നതു കൊണ്ടുമാണ് യോനാഥാൻ കോപമുണ്ടായത്.

ദാവീദും യോനാഥാനും വഴിപിരിയുന്നു

35 പിറ്റേന്നു രാവിലെ യോനാഥാൻ വഴിയീലേക്കിറങ്ങി. അവൻ പറഞ്ഞിരുന്ന സ്ഥലത്ത് ദാവീദിനെ കാണാൻ പോയി. യോനാഥാൻ തന്നോടൊപ്പം ഒരു ബാലനേയും കൂട്ടിയിരുന്നു. 36 യോനാഥാൻ ബാലനോടു പറഞ്ഞു, "ഓടിപ്പോയി ഞാൻ എയ്ത അമ്പുകൾ കണ്ടുപിടിക്കുക." ബാലൻ ഓടിപ്പോകുകയും യോനാഥാൻ അവന്റെ തലയ്ക്കു മുകളിലൂടെ അമ്പെയ്യുകയും ചെയ്തു. 37 ബാലൻ അമ്പുകൾ വീണിടത്തേക്കോടി. എന്നാൽ യോനാഥാൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "അമ്പുകൾ ഇനിയും അകലെയാണ്!" 38 അനന്തരം യോനാഥാൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, "വേഗമാകട്ടെ! പോയി അവ കൊണ്ടുവരിക! അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കാതെ!" ബാലൻ അമ്പുകൾ പെറുക്കി തിരികെ യോനാഥാനെ ഏല്പിച്ചു. 39 സംഭവിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ബാലൻ ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ല. യോനാഥാനും ദാവീദും മാത്രമേ അതറിഞ്ഞുള്ളൂ. 40 യോനാഥാൻ തന്റെ വില്ലും അമ്പുകളും ബാലനെ ഏല്പിച്ചു. എന്നിട്ട് യോനാഥാൻ അവനോടു പറഞ്ഞു, "പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുക." 41 ബാലൻ പോവുകയും ദാവീദ് മലയുടെ മറുവശത്തുള്ള ഒളിവിൽനിന്നും പുറത്തുവരികയും ചെയ്തു. ദാവീദ് യോനാഥാൻ മുമ്പിൽ മൂന്നു തവണ നമസ്കരിച്ചു. അനന്തരം ദാവീദും യോനാഥാനും പരസ്പരം ചുംബിച്ചു. അവരിരുവരും ഒരുമിച്ചു കരഞ്ഞു. പക്ഷേ ദാവീദ് യോനാഥാനേക്കാൾ കരഞ്ഞു.

42 യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, "സമാധാനത്തിൽ പോവുക. നമ്മൾ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സുഹൃത്തുക്കളായിരിക്കാമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. നമുക്കും നമ്മുടെ പിൻഗാമികൾക്കും യഹോവ നിത്യസാക്ഷിയായിരിക്കുമെന്നും നമ്മൾ പറഞ്ഞു."

ദാവീദ് പുരോഹിതനായ അഹീമേലെക്കിനെ കാണാൻ പോകുന്നു

21 അനന്തരം ദാവീദ് ദുരത്തേക്കു പോയി. യോനാഥാൻ പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പുരോഹിതനായ അഹീമേലെക്കിനെ കാണാൻ നോബുപട്ടണത്തിലേക്കാണ് ദാവീദ് പോയത്. ദാവീദിനെ കാണാൻ അഹീമേലെക്ക് ഇറങ്ങിവന്നു. അഹീമേലെക്ക് യോ കൊണ്ട് വിറയ്ക്കുകയായിരുന്നു. അഹീമേലെക്ക് ദാവീദിനോടു ചോദിച്ചു, "നീയെന്താണു ഒറ്റയ്ക്ക് വന്നത്? നിന്റെ കൂടെ ആരും ഇല്ലാത്തതെന്ത്?" 3 ദാവീദ് അഹീമേലെക്കിനോടു പറഞ്ഞു, "രാജാവ് എന്നിക്കൊരു വിശേഷ ഉത്തരവ് തന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, 'ഈ ദൃത്യത്തെപ്പറ്റി ആരും അറിയരുത്. ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞത് ആരും അറിയരുത്.' എന്നെ എവിടെ വെച്ചു കാണണമെന്ന് എന്റെ യാജകളോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു. 4 ഇപ്പോൾ നിന്റെ പക്കൽ ഏതു ഭക്ഷണമാണുള്ളത്? അഞ്ച് അപ്പക്കഷണങ്ങളോ അങ്ങയുടെ പക്കലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും ഭക്ഷണമോ എന്നിങ്ങനെ തരുക." 5 പുരോഹിതൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, "എന്റെ കൈയിൽ സാധാരണ അപ്പമൊന്നുമില്ല. ഏതാനും വിശുദ്ധ അപ്പം എന്റെ കൈയിലുണ്ട്. നിന്റെ ഉദ്ദേശസ്ഥനവേർക്ക്, അവർ ഒരു സ്ത്രീയുമായും ലൈംഗികവേഴ്ചയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഇതു തിന്നാം."

ദോവീദ് പുരോഹിതനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും സ്ത്രീകളോടൊപ്പം ആയിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനും സാധാരണ ദൗത്യത്തിനു പോകുമ്പോഴും ശരീരശുദ്ധി പാലിക്കുന്നവരാണ്. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടേത് ഒരു വിശുദ്ധ ജോലിയായതിനാൽ ഇതു പ്രത്യേകം സത്യമാണ്.” 7വിശുദ്ധ അപ്പമല്ലാതെ മറ്റൊരു അപ്പവും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ പുരോഹിതൻ ആ അപ്പം ദാവീദിനു നൽകി. അത് യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധമേശമേൽ പുരോഹിതൻ വയ്ക്കുന്ന അപ്പമായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസവും അവർ ആ അപ്പം എടുക്കുകയും പുതിയതു വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

8സൌലിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലൊരാൾ അന്നവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ എദോമ്യനായ ദോവേഗ് ആയിരുന്നു. സൌലിന്റെ ഇടനായകനായിരുന്നു അയാൾ. അയാളെ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ തടഞ്ഞുവെച്ചിരുന്നു.

9ദാവീദ് അഹീമേലെക്കിനോടു ചോദിച്ചു, “ഇവിടെ ഒരു വാളോ കുന്നതോ ഉണ്ടോ? രാജാവിന്റെ നിയോഗം പരമപ്രധാനമാണ്. എനിക്കു വേഗം പുറപ്പെടേണ്ടിവന്നതിനാൽ ഞാനെന്റെ വാളോ മറ്റായുധങ്ങളോ എടുത്തില്ല.”

10പുരോഹിതൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്തിന്റെ വാൾ മാത്രമേ ഇവിടെയുള്ളൂ. ഇത് ഏലാതാഴ്വരയിൽ വെച്ച് നീ അവനെ കൊന്ന് നേടിയ വാളാണ്. അത് ഏഫോദിനു പിന്നിൽ ഒരു തൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ നിനക്കതെടുക്കാം.” ദാവീദു പറഞ്ഞു, “അതെനിക്കു തരിക. ഗൊല്യാത്തിന്റെ വാളുപോലെ മറ്റൊരു വാളുമില്ല!”

ഗത്തിലെ ശത്രുക്കളുടെ നേർക്ക് ദാവീദ് ഓടുന്നു

11അന്ന് ദാവീദ് സൌലിൽനിന്നും ഓടിയ കുന്നു. ദാവീദ് ഗത്തിലെ രാജാവായ ആഖീശിന്റെയടുത്തേക്കു പോയി. 12ആഖീശിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അതിഷ്ടമായില്ല. അവർ പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേൽദേശത്തെ രാജാവായ ദാവീദാണിത്. അവനെപ്പറ്റിയാണ് യിസ്രായേലുകാർ പാടുന്നത്. അവനെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ഗാനം പാടി അവർ നൃത്തം വയ്ക്കുന്നു:

“സൌൽ ആയിരം ശത്രുക്കളെ കൊന്നു. എന്നാൽ ദാവീദ് പതിനായിരം ശത്രുക്കളെ കൊന്നു!”

13അവർ പറഞ്ഞത് ദാവീദ് നന്നായി ശ്രദ്ധിച്ചു. ദാവീദിന് ഗത്തിലെ രാജാവായ ആഖീശിനെ ഭയമായിരുന്നു. 14അതിനാൽ ദാവീദ് ആഖീശിനും അവന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും മുമ്പിൽ ഭ്രാന്തനായിച്ചു. അവരോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴൊക്കെ ദാവീദ് ഭ്രാന്തനായിച്ചു. അവൻ കവാടങ്ങളിൽ തുറപ്പി. തന്റെ താടിയിലും തുറപ്പ് വീഴിച്ചു. 15ആഖീശ് തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “അയാളെ നോക്ക! ഭ്രാന്തൻ! നിങ്ങളെന്തിനാണ് അവനെ എന്റെയടുത്തു കൊണ്ടുവന്നത്? 16എനിക്ക് ആവശ്യത്തിന് ഭ്രാന്തന്മാരുണ്ട്. എന്റെ മുമ്പിൽ ഈ ഭ്രാന്തനെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരുന്നില്ല! മേലിൽ ഇയാളെ എന്റെ ഭവനത്തിൽ കയറാനനുവദിക്കരുത്!”

ദാവീദ് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നു
 22 ദാവീദ് ഗത്ത് വിട്ടു. അദ്ദേഹം ഗുഹയിൽ അവൻ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ദാവീദ് അദ്ദേഹം ദാവീദിന്റെ സഹോദരന്മാരും ബന്ധുക്കളും കേട്ടു. അവർ ദാവീദിനെ കാണാൻ അവിടെയെത്തി. 2അനേകംപേർ ദാവീദിനോടു ചേർന്നു. പലരും കൃഷ്ണങ്ങളിൽ പെട്ടവരും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. വലിയ കടബാധ്യതകളുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ തൃപ്തി വരാത്തവരുമുണ്ടായിരുന്നു. അത്തരമാളുകളെല്ലാം ദാവീദിനോടു ചേരുകയും ദാവീദ് അവരുടെ നേതാവായുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം നാനൂറോളം പേർ ദാവീദിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

3ദാവീദ് അദ്ദേഹം വിട്ട മോവാബിലെ മിസ്പയിലേക്കു പോയി. മോവാബിലെ രാജാവിനോടു ദാവീദു പറഞ്ഞു, “ദൈവം എന്നോടൊന്നാണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഞാൻ അറിയുംവരെ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അങ്ങയോടൊത്തു കഴിയാൻ അനുവദിച്ചാലും.” 4അതിനാൽ ദാവീദ് തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ മോവാബുരാജാവിനെ ഏല്പിച്ച് പുറത്തേക്കിറങ്ങി വന്നു. ദാവീദ് കോട്ടയിലായിരുന്നത്രയും കാലം അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ രാജാവിനോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞു.

5എന്നാൽ പ്രവാചകനായ ഗാദ് ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “കോട്ടയിൽ തങ്ങരുത്. യെഹൂദയിലേക്കു പോകുക.” അതിനാൽ ദാവീദ് അവിടം വിട്ട ഹെരത്ത് വനത്തിലേക്കു പോയി.

അഹീമേലെക്കിന്റെ കുടുംബത്തെ സൌൽ തകർക്കുന്നു

ജനങ്ങൾ ദാവീദിനെയും അവന്റെയാളുകളെയുംപറ്റി അറിഞ്ഞതായി സൌൽ കേട്ടു. അവൻ ഗിബയയിലെ കുന്നിൻപുറത്ത് ഒരു മരച്ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. സൌലിന്റെ കയ്യിൽ അവന്റെ കുന്നവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാം അവന്റെ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്നു. 7തന്നിനു ചുറ്റും നിന്നിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു സൌൽ പറഞ്ഞു, “ബെന്യാമീൻകാരോ, ശ്രദ്ധിക്കുക! യിശ്ശായിയുടെ പുത്രനായ ദാവീദ് നിങ്ങൾക്കു വയലുകളും മുന്നിരിക്കുന്നപ്പോഴും തയ്യമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? ദാവീദ് നിങ്ങളെ സ്ഥാനക്കയറ്റം തന്ന് ശതാധിപന്മാരും സഹസ്രാധിപന്മാരുമാക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? 8നിങ്ങൾ എന്നിക്കെതിരെ ഗുഡാലോചന നടത്തുകയാണ്! നിങ്ങൾ രഹസ്യപദ്ധതികളിട്ടു. നിങ്ങളിലാലും എന്റെ പുത്രൻ യോനാഥാനെപ്പറ്റി എന്നോടു പറഞ്ഞില്ല. യിശ്ശായിയുടെ പുത്രനുമായി അവൻ ഒരു കരാറുണ്ടാക്കിയ കാര്യവും നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞില്ല! നിങ്ങളിലൊരുത്തനും എന്നെക്കുറിച്ച് ദുഃഖമില്ല. എന്റെ പുത്രൻ യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളിലാലും എന്നോടു പറഞ്ഞില്ല. ഒളിച്ചിരുന്ന് എന്നെ ആക്രമിക്കാൻ യോനാഥാൻ എന്റെ ദൂതനായ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു! ദാവീദ് ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതും അതു തന്നെ!”

9എദോമ്യനായ ദോവേഗ് സൌലിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദോവേഗ് പറഞ്ഞു, “യിശ്ശായിയുടെ പുത്രനായ ദാവീദിനെ ഞാൻ നോബിൽ കണ്ടു. അഹീതുബി

ന്റെ പുത്രനായ അഹീമേലെക്കിനെ കാണാൻ വന്നതാണ് ദാവീദ്. 10അഹീമേലെക്ക് ദാവീദ് ദിനുവേണ്ടി യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അഹീമേലെക്ക് ദാവീദിനു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. ഫെലിസ്ത്യനായ ഗൊല്യാത്തിന്റെ വാളും അഹീമേലെക്ക് ദാവീദിനു നൽകി."

11അനന്തരം പുരോഹിതനെ തന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശൌൽ ഉത്തരവിട്ടു. അഹീതു ബിന്റെ പുത്രനായ അഹീമേലെക്കിനേയും അവന്റെ മുഴുവൻ ബന്ധുക്കളേയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരണമെന്നായിരുന്നു ശൌലിന്റെ കല്പന. അഹീമേലെക്കിന്റെ ബന്ധുക്കൾ നോബിലെ പുരോഹിതന്മാരായിരുന്നു. അവരെല്ലാം രാജാവിന്റെ മുമ്പിലെത്തി. 12ശൌൽ അഹീമേലെക്കിനോടു പറഞ്ഞു, "അഹീതുബിന്റെ പുത്രാ ശ്രദ്ധിക്കുക." അഹീമേലെക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞു, "ശരി പ്രഭോ."

13ശൌൽ അഹീമേലെക്കിനോടു പറഞ്ഞു, "നീയും യിശ്ശായിയുടെ പുത്രനായ ദാവീദും എന്തിനാണ് എനിക്കെതിരെ ശൃദ്ധാലോചന നടത്തുന്നത്? നീ ദാവീദിന് അപ്പവും വാളും നൽകി! നീ അവനുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇപ്പോൾ ദാവീദ് എന്നെ ആക്രമിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു!"

14അഹീമേലെക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞു, "ദാവീദ് അങ്ങയോട് വളരെ വിശ്വാസമുള്ളവനാണ്. അങ്ങയുടെ മറ്റൊരുദ്യോഗസ്ഥനും അങ്ങയോട് ഇത്ര വിശ്വാസമുള്ളവനായിട്ടില്ല. ദാവീദ് അങ്ങയുടെ സ്വന്തം ജാമാതാവാണ്. അങ്ങയുടെ അംഗരക്ഷകരുടെ നായകനാണ് ദാവീദ്. അങ്ങയുടെ കുടുംബക്കാർ ദാവീദിനെ ആദരിക്കുന്നുണ്ട്. 15ആദ്യമായല്ല ദാവീദിനുവേണ്ടി ഞാൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചത്. മാത്രവുമല്ല എന്നെയോ എന്റെ ബന്ധുക്കളിലൊരെയുമോ കുറ്റപ്പെടുത്തരുത്. ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ദാസന്മാർ. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കറിവില്ല."

16പക്ഷേ രാജാവു പറഞ്ഞു, "അഹീമേലെക്ക്, നീയും നിന്റെ എല്ലാ ബന്ധുക്കളും മരിക്കണം!"

17അനന്തരം തന്റെ വശത്തു നിന്ന കാവൽക്കാരോടു രാജാവു പറഞ്ഞു, "യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെ കൊല്ലുക. അവർ ദാവീദിന്റെ പക്ഷക്കാരായതിനാലാണങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടത്. ദാവീദ് ഓടിപ്പോവുകയാണെന്നറിയാമായിരുന്നിട്ടും അവരത് എന്നോടു പറഞ്ഞില്ല!" എന്നാൽ യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെ ഉപദ്രവിക്കാൻ രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിസമ്മതിച്ചു. 18അതിനാൽ രാജാവ് ദോവേഗിനോടു കല്പിച്ചു, "ദോവേഗ്, പുരോഹിതന്മാരെ നീ കൊല്ലുക." അതിനാൽ എദോമ്യനായ ദോവേഗ് പോയി പുരോഹിതന്മാരെ വധിച്ചു. അന്ന് ദോവേഗ് എൺപത്തഞ്ചു പുരോഹിതന്മാരെ വധിച്ചു. 19നോബായിരുന്നു പുരോഹിതന്മാരുടെ നഗരം. ദോവേഗ് തന്റെ വാളുകൊണ്ട് സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെയും കുട്ടികളെയും ശിശുക്കളെയും വധിച്ചു. അവരുടെ പശുക്കളെയും കഴുതകളെയും ആടുകളെയും ദോവേഗ് വധിച്ചു.

20പക്ഷേ അഹീമേലെക്കിന്റെ പുത്രനായ അബ്യാഥാർ രക്ഷപ്പെട്ടു. അവൻ ഓടിപ്പോയി ദാവീദിനോടു ചേർന്നു. 21യഹോവയുടെ പുരോഹിതന്മാരെ ശൌൽ കൊന്നതായി അബ്യാഥാർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു. 22അപ്പോൾ ദാവീദ് അവനോടു പറഞ്ഞു, "എദോ

മ്യനായ ദോവേഗിനെ ഞാൻ നോബിൽ കണ്ടിരുന്നു. അവൻ ശൌലിനോടു പറയുമെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞു. നിന്റെ കുടുംബക്കാരുടെ മരണത്തിന് ഞാനാണ് ഉത്തരവാദി. 23നിങ്ങളെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചവൻ എന്നെയും കൊല്ലണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം. എന്നോടൊപ്പം കഴിയുക. യേശ്ശേദേണ്ട, നീ എന്നോടൊപ്പം സുരക്ഷിതനായിരിക്കും."

ദാവീദ് കെയിലയിൽ

23 ജനങ്ങൾ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, "ഇതാ ഫെലിസ്ത്യർ കെയിലയിലെ യെരൂശലേം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. മെതിക്കളത്തിൽനിന്നും അവർ നെല്ലു കവരുകയാണ്."

24ദാവീദ് യഹോവയോടു ചോദിച്ചു, "ഞാൻ പോയി ഈ ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ചെയ്യണോ?" യഹോവ ദാവീദിനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു, "വേണം, പോയി ഫെലിസ്ത്യരെ ആക്രമിക്കുക. കെയിലയെ രക്ഷിക്കുക."

25പക്ഷേ ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ അവനോടു പറഞ്ഞു, "നമ്മൾ ഇവിടെ യെരൂശലേം വളരെ ഇന്നു കഴിയുകയാണ്. ഫെലിസ്ത്യസൈന്യം ഉള്ളിടത്തേക്കു പോയാൽ നമ്മൾ എത്രമാത്രം യേശ്ശേമെന്നൊന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ."

26ദാവീദ് വീണ്ടും യഹോവയോടു ചോദിച്ചു. യഹോവ ദാവീദിനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു, "കെയിലയിലേക്കിറങ്ങിച്ചെല്ലൂ. ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നെ സഹായിക്കാം."

27അതിനാൽ ദാവീദും സൈന്യവും കെയിലയിലേക്കു പോയി. ദാവീദിന്റെ സൈന്യം ഫെലിസ്ത്യരോടേറ്റുമുട്ടി. അവർ ഫെലിസ്ത്യരെ തോല്പിച്ച് അവരുടെ കന്നുകാലികളെ പിടിച്ചെടുത്തു. അങ്ങനെ ദാവീദ് കെയിലക്കാരെ രക്ഷിച്ചു. (ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കോടിപ്പോയപ്പോൾ അബ്യാഥാർ ഒരു ഏഫോദും കെയിലെടുത്തിരുന്നു.)

28ദാവീദ് ഇപ്പോൾ കെയിലയിലുണ്ടെന്ന കാര്യം ജനങ്ങൾ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു. ശൌൽ പറഞ്ഞു, "ദാവീദിനെ എനിക്കു ദൈവം കൊണ്ടുതന്നതാണ്! ദാവീദ് സ്വയം കുരുക്കിലായിരിക്കുന്നു. കവാടങ്ങളും സാക്ഷകളുമുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിലേക്കാണ് പോയിരിക്കുന്നത്."

29ശൌൽ തന്റെ സൈന്യത്തെ ഒരു യുദ്ധത്തിനായി വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർ കെയിലയിലേക്കിറങ്ങിച്ചെന്ന് ദാവീദിനെയും സൈന്യത്തെയും ആക്രമിക്കാൻ തയ്യാറായി. 30ശൌൽ തനിക്കെതിരെ പദ്ധതികളിടുകയാണെന്ന് ദാവീദ് മനസ്സിലാക്കി. അപ്പോൾ ദാവീദ് പുരോഹിതനായ അബ്യാഥാറോടു പറഞ്ഞു, "ഏഫോദ് കൊണ്ടുവരൂ."

31ദാവീദ് പ്രാർത്ഥിച്ചു, "യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവേ, ശൌൽ കെയിലയിലേക്കു വന്ന് ഞാൻ മൂലം ഈ നഗരം നശിപ്പിക്കാനൊരുങ്ങുന്നതായി ഞാൻ അറിയുന്നു. 32ശൌൽ കെയിലയിലേക്കു വരുമോ? കെയിലക്കാർ എന്നെ ശൌലിനു കൊടുക്കുമോ? യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവേ, ഞാൻ അവിടുത്തെ ദാസൻ! ദയവായി എന്നോടു പറഞ്ഞാലും!" യഹോവ മറുപടി പറഞ്ഞു, "ശൌൽ വരൂ."

33ദാവീദ് വീണ്ടും ചോദിച്ചു, "കെയിലയിലെ ജനങ്ങൾ എന്നെയും എന്റെയാളുകളെയും ശൌലിന് കൊടുക്കുമോ?" യഹോവ മറുപടി പറഞ്ഞു, "അവർ ചെയ്യും." 34അതിനാൽ

ദാവീദും അവന്റെയാളുകളും കെയിലാ വിട്ടു. ദാവീദിനോടൊപ്പം അറുന്നൂറു പേരോളം പോയിരുന്നു. അവർ ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ദാവീദ് കെയിലയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടതായി ശൌൽ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ ശൌൽ ആ നഗരത്തിലേക്കു പോയില്ല.

ശൌൽ ദാവീദിനെ ഓടിക്കുന്നു

14ദാവീദ് മരുഭൂമിയിലേക്കു പോകുകയും അവിടെയുള്ള കോട്ടയിൽ തങ്ങുകയും ചെയ്തു. സീഫ് മരുഭൂമിയിലെ കുന്നിൻപ്രദേശത്തേക്കും ദാവീദ് പോയി. ഓരോ ദിവസവും ശൌൽ ദാവീദിനെ അന്വേഷിച്ചു. എന്നാൽ ദാവീദിനെ പിടിക്കാൻ യഹോവ ശൌലിനെ അനുവദിച്ചില്ല.

15സീഫ് മരുഭൂമിയിലെ ഹോരേശിലായിരുന്നു ദാവീദ്. ശൌൽ തന്നെ കൊല്ലാൻ വരുണെന്ന് അവൻ ഭയന്നു. 16പക്ഷേ ശൌലിന്റെ പുത്രനായ യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ കാണാൻ ഹോരേശിലേക്കു പോയി. യോനാഥാൻ ദാവീദിൽ ശക്തമായ ദൈവവിശ്വാസമുണ്ടാകാൻ സഹായിച്ചു. 17യോനാഥാൻ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “ഭയപ്പെടേണ്ട, എന്റെ പിതാവ് ശൌലിന് നിന്നെ മുറിവേല്പിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. നീ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിത്തീരും. ഞാൻ നിന്റെ രണ്ടാമനുമാകും. എന്റെ പിതാവിനുപോലും ഇതറിയാം.” 18യോനാഥാനും ദാവീദും യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ ഒരു കരാറുണ്ടാക്കി. അനന്തരം യോനാഥാൻ വീട്ടിലേക്കു പോയി. ദാവീദ് ഹോരേശിൽ തങ്ങി.

സീഫുകാർ ശൌലിനോടു ദാവീദിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു

19സീഫുകാർ ഗിബ്രെയിൽ ശൌലിന്റെയടുത്തു വന്നു. അവർ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “ദാവീദ് ഞങ്ങളുടെ ദേശത്ത് പാത്തിരിപ്പുണ്ട്. കോട്ടയ്ക്കുള്ളിലാണവൻ. യേശിമോന്റെ തെക്ക് ഹവീലാകുന്നിൽ ഹോരേശിലാണ് ആ കോട്ട. 20രാജാവേ, ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ അങ്ങ് ഇറങ്ങിവന്നാലും. ദാവീദിനെ അങ്ങേയ്ക്ക് പിടിച്ചു തരേണ്ടത് ഞങ്ങളുടെ കടമയാണ്.”

21ശൌൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “എന്നെ സഹായിക്കുന്നതിന് യഹോവ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. 22പോയി അവനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുക. ദാവീദ് എവിടെയാണ് തങ്ങുന്നതെന്ന് അറിയുക. ദാവീദ് അവിടെ ആരെയാക്കെ കാണുന്നു എന്നും അറിയുക. ശൌൽ കരുതി, ‘ദാവീദ് മിടുക്കനാണ്. അവൻ എന്നെ കൂടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.’ 23ദാവീദ് ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ഒളിസങ്കേതങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുക. അനന്തരം എന്റെ അടുത്തു മടങ്ങിവന്ന് എന്നോടെല്ലാം പറയുക. അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം വരാം. ദാവീദ് അവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ, സകല യെഹൂദാകുടുംബക്കാർക്കിടയിൽ തെരഞ്ഞാണെങ്കിലും ഞാൻ അവനെ പിടിക്കും.”

24അനന്തരം സീഫുകാർ സീഫിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. ശൌൽ പിന്നീട് അങ്ങോട്ടു പോയി.

ദാവീദും അവന്റെയാളുകളും ദാവേർ മരുഭൂമിയിലായിരുന്നു. യേശിമോന്റെ തെക്കുള്ള മരുപ്രദേശത്തായിരുന്നു അവർ. 25ശൌലും അവന്റെയാൾക്കാരും ദാവീദിനെ തിരക്കിയി

റങ്ങി. പക്ഷേ ജനങ്ങൾ ദാവീദിനു മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തു. ശൌൽ അവനെ തെരയുന്നുണ്ടെന്ന് അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദാവീദ് മാവോൻ മരുഭൂമിയിലുള്ള “പാറ”യിലേക്കു ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. ദാവീദ് മാവോൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് ശൌൽ അറിഞ്ഞു. അതിനാൽ ദാവീദിനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശൌൽ അങ്ങോട്ടു പോയി.

26ശൌൽ മലയുടെ ഒരു വശത്തായിരുന്നു. ദാവീദും ആൾക്കാരും അതേ മലയുടെ മറുവശത്തും. ദാവീദ് തിടുക്കത്തിൽ ശൌലിൽനിന്നും ഓടിപ്പോവുകയായിരുന്നു. ശൌലും അവന്റെ ഭക്താരും ദാവീദിനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും പിടിയ്ക്കാൻ മലയ്ക്കു ചുറ്റും പോയി.

27അപ്പോൾ ശൌലിന് ഒരു സന്ദേശം ലഭിച്ചു. ദുതൻ പറഞ്ഞു, “വേഗം വരിക! ഫെലിസ്ത്യർ നമ്മെ ആക്രമിക്കുന്നു!” 28അതിനാൽ ദാവീദിനെ പിടിക്കാനുള്ള ശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ച് ശൌൽ ഫെലിസ്ത്യരെ നേരിടാൻ പോയി. അതിനാലാണ് ആ സ്ഥലത്തെ ജനങ്ങൾ “തെന്നുന്ന പാറ” എന്നു വിളിക്കുന്നത്. 29ദാവീദ് മാവോൻ മരുഭൂമി വിട്ട് ഏൻഗെദിയിലെ കോട്ടയിലേക്കു പോയി.

ദാവീദ് ശൌലിനെ നാണം കെടുത്തുന്നു

24 ശൌൽ ഫെലിസ്ത്യരെ ഓടിക്കുകയായിരുന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “ഏൻഗെദിക്കടുത്തുള്ള ഒരു മരുഭൂമിയിൽ ദാവീദുണ്ട്.”

2അതിനാൽ ശൌൽ യിസ്രായേലിൽനിന്നും മുവായിരം പേരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അവരെയും കൂട്ടി ശൌൽ ദാവീദിനെയും സംഘത്തെയും തെരയാൻ തുടങ്ങി. അവർ കാട്ടാട്ടിൻ പാറയ്ക്കടുത്ത് അന്വേഷിച്ചു. 3പാതയോടു ചേർന്നുള്ള ആട്ടിൻകൂട്ടിലേക്കു ശൌൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടെ അടുത്ത് ഒരു ഗുഹ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശൌൽ വിസർജ്ജനത്തിനായി ആ ഗുഹയ്ക്കുള്ളിലേക്കു കയറി. ഗുഹയുടെ ഏറ്റവും പിന്നിലായി ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. 4കൂടെയുള്ളവർ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “യഹോവ പറഞ്ഞ ദിവസം ഇന്നാണ്! യഹോവ നിന്നോടു പറഞ്ഞു, ‘നിന്റെ ശത്രുക്കളെ ഞാൻ നിന്നെ ഏല്പിക്കും. അപ്പോൾ നിനക്കു നിന്റെ ശത്രുവിനോട് ഇഷ്ടമുള്ളതു ചെയ്യാം.’”

അനന്തരം ദാവീദ് ഇഴഞ്ഞ് ശൌലിനോടു കൂടുതൽ അടുത്തു. ശൌലിന്റെ കുപ്പായത്തിന്റെ മൂല ദാവീദ് മുറിച്ചു. ശൌൽ ദാവീദിനെ കണ്ടില്ല. 5പിന്നീട് ദാവീദിന് അങ്ങനെ ചെയ്തതിൽ ദുഃഖം തോന്നി. 6ദാവീദ് തന്റെ ആളുകളോടു പറഞ്ഞു, “ശൌലിനെതിരെ അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും യഹോവ എന്നെ തടഞ്ഞെങ്കിൽ! ശൌൽ യഹോവയുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവാണ്. ഞാൻ ശൌലിനെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അദ്ദേഹം യഹോവയുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവാണ്” 7തന്റെ ആളുകളെ തടയാനാണ് ദാവീദ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. ശൌലിനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ദാവീദ് അവരെ അനുവദിച്ചില്ല.

ശൌൽ ഗുഹയിൽനിന്നിറങ്ങി തന്റെ വഴിയേ പോയി. 8ദാവീദ് ഗുഹയിൽനിന്നും പുറത്തുവന്നു. ദാവീദ് ശൌലിനെ വിളിച്ചു, “എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ!” ശൌൽ പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ദാവീദ് തന്റെ മുഖം

കുനിച്ചു നമസ്കരിച്ചു. 9ദാവീദ്, സൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “ദാവീദ് അങ്ങയെ ഉപദ്രവിക്കാനാലോചിക്കുന്നു” എന്നു ആളുകൾ പറയുന്നതിന് അങ്ങ് എന്തിനാണ് കാതുകൊടുക്കുന്നത്? 10ഞാൻ അങ്ങയെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല! അങ്ങയ്ക്കത് അങ്ങയുടെ കണ്ണുകൊണ്ട് തന്നെ കാണാം! യഹോവ ഇന്ന് ഗുഹയിൽ അങ്ങയെ പിടിക്കാൻ എനിക്കവസരം തന്നു! പക്ഷേ അങ്ങയെ കൊല്ലാൻ ഞാൻ തയ്യാറായില്ല. ഞാൻ അങ്ങയോടു കാര്യവും കാട്ടി! ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘ഞാൻ എന്റെ യജമാനനെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല. സൌൽ യഹോവയുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവാണ്!’ 11എന്റെ കൈയിലുള്ള ഒരു തൂണി ക്ഷണത്തിലേക്കു നോക്കുക. അങ്ങയുടെ മേലങ്കിയുടെ ഒരു മുല ഞാൻ മുറിച്ചെടുത്തു. എനിക്ക് അങ്ങയെ കൊല്ലാമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഞാൻ അത് ചെയ്തില്ല! ഇപ്പോൾ അങ്ങയെ ഇതു മനസ്സിലാക്കിത്തരാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു! ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കെതിരായി ഒരു പാപവും ചെയ്തില്ല എന്നെനിക്കു തെളിയിക്കണമായിരുന്നു! ഞാൻ അങ്ങയോടു ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല! പക്ഷേ അങ്ങ് എന്നെ വേട്ടയാടി കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. 12യഹോവ ന്യായവിധി നടത്തട്ടെ! അങ്ങ് എന്നോടു ചെയ്ത തെറ്റിന് യഹോവ അങ്ങയെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ! പക്ഷേ ഞാൻ അങ്ങയോടു ഏറ്റുമുട്ടുകയില്ല. 13ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്: ‘ദുഷ്ടന്മാരിൽ നിന്നേ ദുഷ്ടതകൾ വരൂ!’ ഞാനൊരു തിന്മയും ചെയ്തിട്ടില്ല! ഞാനൊരു ചീത്തയാളല്ല! ഞാൻ അങ്ങയെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല. 14ആരെയാണ് അങ്ങ് പിന്തുടരുന്നത്? ആർക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാനാണ് യിസ്രായേൽരാജാവ് വരുന്നത്? അങ്ങയെ മുറിവേല്പിക്കുന്ന ഒരുവനെല്ല അങ്ങ് ഓടിക്കുന്നത്. ചത്ത ഒരു പട്ടിയേയോ ചെള്ളിനേയോ ഓടിക്കുമ്പോലെയാണത്. 15യഹോവ ന്യായവിധിയിൽ ശിക്ഷിക്കട്ടെ. അങ്ങയ്ക്കും എനിക്കുമിടയിൽ യഹോവ നിശ്ചയിക്കട്ടെ. യഹോവ എന്നെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും എന്റെ ഭാഗം ശരിയാണെന്ന് കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. യഹോവ എന്നെ അങ്ങയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കും.”

16ദാവീദ് സംസാരിക്കുന്നതു നിർത്തി. സൌൽ ചോദിച്ചു, “അതു നിന്റെ ശബ്ദമാണോ എന്റെ പുത്രനായ ദാവീദേ?” അനന്തരം സൌൽ വളരെയധികം കരയാൻ തുടങ്ങി. സൌൽ വളരെയധികം കരഞ്ഞു. 17സൌൽ പറഞ്ഞു, “നീയാണു ശരി; ഞാൻ തെറ്റും. നീ എന്നോടു നന്മ കാട്ടി. ഞാൻ നിന്നോടു തിന്മയാണ് കാട്ടിയത്. 18നിന്റെ സദ്പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി നീ എന്നോടു പറഞ്ഞു. യഹോവയാണ് എന്നെ നിന്റെ അടുത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നത്. പക്ഷേ നീ എന്നെ കൊന്നില്ല. 19ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുവല്ലെന്ന് ഇതു കാണിക്കുന്നു. ആരും തന്റെ ശത്രുവിനെ പിടിച്ചിട്ട് വെറുതെ വിടുകയില്ല! അവൻ തന്റെ ശത്രുവിനോടു നന്മ കാട്ടുകയില്ല. ഇന്ന് എന്നോടു നന്മ കാട്ടിയതിന് യഹോവ നിനക്കു പ്രതിഫലം തരുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 20നീ പുതിയ രാജാവായെന്ന് എന്നിരിക്കട്ടെ. യിസ്രായേലിനെ നീ ഭരിക്കും. 21ഇപ്പോൾ നീ എന്നോടു ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക. എന്റെ പിൻഗാമികളെ കൊല്ലുകയില്ലെന്ന് യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക. എന്റെ നാമം എന്റെ പിതൃഗോത്രത്തിൽനിന്നും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പു തരിക.”

22അതിനാൽ ദാവീദ് സൌലിനോടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. സൌലിന്റെ കുടുംബത്തെ വധിക്കുകയില്ലെന്ന് ദാവീദ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അനന്തരം സൌൽ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ദാവീദും ആൾക്കാരും കോട്ടയിലേക്കും മടങ്ങി.

ദാവീദും നാബാൽ എന്ന ദുഷ്ടനും

25 ശമുവേൽ മരിച്ചു. യിസ്രായേലുകാർ എല്ലാവരും ഒത്തുകൂടി ശമുവേലിന്റെ മരണത്തിൽ ദുഃഖം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അവർ ശമുവേലിനെ രാമയിൽ അവന്റെ ഭവനത്തിനടുത്ത് അടക്കി. അനന്തരം ദാവീദ് പാരാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി.

2 അവോനിൽ ധനികനായ ഒരാൾ ജീവിച്ചിരുന്നു. അയാൾക്ക് മുവാതിരം ചെമ്മരിയാടുകളും ആയിരം കോലാടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ കർമ്മേലിൽ ചില വ്യാപാരങ്ങൾ നടത്തുകയായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ ചെമ്മരിയാടുകളുടെ രോമം മുറിക്കാൻ കർമ്മേലിലേക്കു പോയി. 3നാബാൽ എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പേര്. കാലേബിന്റെ കുടുംബക്കാരനായിരുന്നു അയാൾ അബീഗയിൽ എന്നായിരുന്നു നാബാലിന്റെ ഭാര്യയുടെ പേര്. അവൾ വിവേകശാലിയും സുന്ദരിയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ നാബാൽ ഒരു മുശടനും ദുഷ്ടനുമായിരുന്നു.

4നാബാൽ തന്റെ ചെമ്മരിയാടുകളുടെ രോമം മുറിക്കുകയാണെന്ന് ദാവീദ് മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് കേട്ടു. 5നാബാലിനോടു സംസാരിക്കാൻ ദാവീദ് പത്തു യുവാക്കളെ അയച്ചു. ദാവീദ് അവരോടു പറഞ്ഞു, “കർമ്മേലിലേക്കു പോകുക. നാബാലിനെ കണ്ട് എന്നിക്കുവേണ്ടി അവനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുക.” 6ദാവീദ്, നാബാലിനുള്ള ഈ സന്ദേശം അവരുടെ വശം കൊടുത്തയച്ചു, “അങ്ങയ്ക്കും കുടുംബത്തിനും ക്ഷേമമെന്നു കരുതട്ടെ. അങ്ങയ്ക്കുള്ളതെല്ലാം നന്നായിരിക്കുമെന്നു കരുതട്ടെ. 7അങ്ങ് അങ്ങയുടെ ചെമ്മരിയാടുകളുടെ രോമം മുറിയ്ക്കുകയാണെന്ന് ഞാൻ കേട്ടു. അങ്ങയുടെ ഇടയന്മാർ കുറച്ചു നേരം ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവരോടു തെറ്റൊന്നും ചെയ്തുമില്ല. അവർ കർമ്മേലിലായിരുന്നപ്പോൾ അങ്ങയുടെ ഇടയന്മാരിൽനിന്നും ഞങ്ങൾ ഒന്നും എടുത്തതുമില്ല. 8അങ്ങയുടെ ഭൃത്യന്മാരോടു ചോദിച്ചാൽ ഇത് സത്യമാണെന്ന് അവർ പറയും. ദയവായി എന്റെ യുവാക്കളോടു ദയ കാട്ടിയാലും. ഞങ്ങൾ ഈ ആഹ്ലാദവേളയിൽ അങ്ങയുടെ അടുത്തേക്കു വരുന്നു. അങ്ങയ്ക്കു കഴിയുന്നത് ഈ ചെറുപ്പക്കാർക്കു നൽകിയാലും. അങ്ങയുടെ സ്നേഹിതനായ ദാവീദിനു വേണ്ടി ഇതു ചെയ്താലും.”

9ദാവീദിന്റെയാൾക്കാർ നാബാലിന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി. അവർ നാബാലിന് ദാവീദിന്റെ സന്ദേശം നൽകി. 10പക്ഷേ നാബാൽ അവരോടു മുരടത്തം കാട്ടി. നാബാൽ പറഞ്ഞു, “ആരാണ് ദാവീദ്? ആരാണ് യിശ്ശായിയുടെ ഈ പുത്രൻ? ഇക്കാലത്ത് തങ്ങളുടെ യജമാനന്റെയടുത്തുനിന്നും ഓടിപ്പോയ ധാരാളം അടിമകളുണ്ട്! 11എന്റെ കയ്യിൽ അപ്പവും വെള്ളവുമുണ്ട്. എന്റെ ചെമ്മരിയാടുകളുടെ രോമം മുറിയ്ക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാർക്കു നൽകാൻ ഞാൻ കൊന്ന ഉഗങ്ങളുടെ ഇറച്ചിയുമുണ്ട്. പക്ഷേ ആ മാംസം ഞാനിരിക്കുന്നവർക്ക് ഞാൻ നൽകുകയില്ല!”

12ദാവീദിന്റെ ആൾക്കാർ മടങ്ങി വന്ന് നാബാൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു. 13അപ്പോൾ ദാവീദ് അവരോടു പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളുടെ വാളുകൾ ധരിക്കുക!” അങ്ങനെ ദാവീദും അവന്റെയാളുകളും തങ്ങളുടെ വാളുകൾ ധരിച്ചു. നാനൂറോളം പേർ ദാവീദിനോടൊപ്പം പോയി. ഇരുനൂറു പേർ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെയടുത്തു നിന്നു.

അബീഗയിൽ കൃഷ്ണം തടയുന്നു

14നാബാലിന്റെ ഭൃത്യന്മാരിലൊരാൾ നാബാലിന്റെ ഭാര്യയായ അബീഗയിലിനോടു സംസാരിച്ചു. ഭൃത്യൻ പറഞ്ഞു, “ദാവീദ്, നമ്മുടെ യജമാനനായ നാബാലിന്റെയടുത്തേക്കു മരുഭൂമിയിൽനിന്നും ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ ദൂതന്മാരോടു നാബാൽ മുരടത്തരം കാട്ടി. 15അവർ ഞങ്ങളോടു വളരെ കാര്യവും കാട്ടിയവരാണ്. ഞങ്ങൾ പുറത്തു വയലിൽ ആടുകളോടൊപ്പമായിരുന്നു. മുഴുവൻ സമയവും ദാവീദിന്റെ യാളുകൾ ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഒരിക്കലും ഞങ്ങളോടു തെറ്റൊന്നും ചെയ്തതുമില്ല! അപ്പോഴൊന്നും അവർ ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ഒന്നും മോഷ്ടിച്ചില്ല! 16രാത്രിയിലും പകലും ദാവീദിന്റെയാൾക്കാർ ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു! അവർ ഞങ്ങൾക്കു ചുറ്റും ഒരു ഭിത്തി പോലെയായിരുന്നു. അവരോടൊപ്പം ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു. 17ഇനി നിനക്കതിൽ എന്തു ചെയ്യാനാകുമെന്ന് ആലോചിച്ച് തീരുമാനിക്കുക. അവന്റെ മനസ്സു മാറ്റാമെന്നു കരുതി സംസാരിക്കാൻ കൂടി കഴിയാത്തത്ര ദുഷ്ടനാണ് നാബാൽ. നമ്മുടെ യജമാനന്റെ കൂടുംബത്തിനും കൊടുംകൃഷ്ണങ്ങൾ സംഭവിക്കും.”

18അബീഗയിൽ ധൃതിയിൽ ഇരുനൂറ് അപ്പുങ്ങളും നിറഞ്ഞ രണ്ടു വീഞ്ഞുസഞ്ചികളും പാകം ചെയ്ത അഞ്ച് ആടുകളും അഞ്ചുപറമലയും നൂറ് ഉണക്കമുന്തിരിക്കുലകളും ഇരുനൂറ് അത്തിയടയും എടുത്തു. അവൾ അവ കഴുതപ്പുറത്തു കയറ്റി. 19അനന്തരം അബീഗയിൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “പുറപ്പെടു, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പിന്നാലെ വരാം.” പക്ഷേ അവൾ അതൊന്നും തന്റെ ഭർത്താവിനോടു പറഞ്ഞില്ല.

20അബീഗയിൽ കഴുതകളെ തെളിച്ച് മലയുടെ മറുവശത്തേക്കിറങ്ങി. എതിർദിശയിൽ വരുന്ന ദാവീദിനെയും അവന്റെയാളുകളെയും അവൾ കണ്ടുമുട്ടി.

21അബീഗയിലിനെ കാണുന്നതിനു മുമ്പ്, ദാവീദ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു, “മരുഭൂമിയിൽ ഞാൻ നാബാലിന്റെ സ്വന്തം സംരക്ഷിച്ചു. അവന്റെ ആടുകളിലൊന്നു പോലും നഷ്ടപ്പെടാതെ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു. ഒന്നിനും വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല ഇതൊക്കെ ചെയ്തത്! ഞാനവൻ നന്മകൾ ചെയ്തു. പക്ഷേ അവനെ നോക്കി മോശമായി പെരുമാറി. 22നാളെ രാവിലെ വരെ ജീവിക്കാൻ നാബാലിന്റെ കൂടുംബത്തിലെ ഒരുവനെയെങ്കിലും ഞാനനുവദിച്ചാൽ ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കും.”

23അപ്പോൾത്തന്നെ അബീഗയിൽ എത്തി. അബീഗയിൽ ദാവീദിനെ കണ്ടയടുക്കെ കഴുതകളെ വിട്ടു. അവൾ ദാവീദിനു മുമ്പിൽ നമസ്കരിച്ചു. 24അബീഗയിൽ ദാവീദിന്റെ പാദങ്ങളിൽ കിടന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “പ്രഭോ,

അങ്ങയോടു സംസാരിക്കാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചാലും. എന്നിക്കു പറയാനുള്ളതു കേൾക്കൂ. സംഭവിച്ചതിന്റെയൊക്കെ കുറ്റം എന്റെ മേലാകട്ടെ. 25അങ്ങ് അയച്ചവരെ ഞാൻ കണ്ടില്ല. പ്രഭോ നീചനായ നാബാലിനെ ശ്രദ്ധിക്കരുതേ. അവന്റെ പേര് അവനു ചേരുന്നതു തന്നെയാണ്. ‘ദുഷ്ടൻ’ എന്നാണ് ആ പേരിന്റെ അർത്ഥം. അവൻ ശരിക്കും ഒരു വിഡ്ഢി തന്നെ. 26നിഷ്കളങ്കരെ കൊല്ലുന്നതിൽനിന്ന് യഹോവ അങ്ങയെ തടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യഹോവ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ, അങ്ങ് ജീവിക്കുന്നതുപോലെ സത്യമായും അങ്ങയെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കളും മറ്റുള്ളവരും നാബാലിനെപ്പോലെയാകട്ടെ. 27ഇപ്പോൾ ഈ സമ്മാനം ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കായി കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈ സാധനങ്ങളെല്ലാം ദയവായി അങ്ങയുടെ ആളുകൾക്കു നൽകിയാലും. 28എന്റെ തെറ്റുകൾ പൊറുക്കുക. യഹോവ അങ്ങയുടെ കൂടുംബത്തെ ശക്തമാക്കുമെന്ന് എന്നിക്കറിയാം. അനേകം രാജാക്കന്മാർ അങ്ങയുടെ കൂടുംബത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകും! യഹോവയുടെ യുദ്ധങ്ങൾ നീ ചെയ്തതിനാലാണ് അവനിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത്ര കാലം ജനങ്ങൾ അങ്ങയിൽ ഒരു വീഴ്ചയും കണ്ടെത്തുകയോ ദുഷ്ടിച്ചുപറയുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കട്ടെ! 29ആരെങ്കിലും അങ്ങയെ പിന്തുടർന്നു കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അങ്ങയുടെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ അങ്ങയുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കും! പക്ഷേ ശത്രുക്കളുടെ ജീവിതത്തെ യഹോവ ദൂരെയാറിയുകയും ചെയ്യും. ഒരു കവണയിൽ നിന്നും കല്ലെന്നതു പോലെ. 30അങ്ങയ്ക്ക് അനേകം നന്മകൾ ചെയ്യാമെന്നു യഹോവ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യഹോവ തന്റെ വാക്കു പാലിക്കുകയും ചെയ്യും! ദൈവം അങ്ങയെ യിസ്രായേലിന്റെ നേതാവാക്കും. 31നിഷ്കളങ്കരെ കൊല്ലുന്ന കുറ്റം അങ്ങയ്ക്കുണ്ടാകുകയുമില്ല. ആ ചതിയിൽ അങ്ങ് വീഴുകയില്ല. യഹോവ അങ്ങയ്ക്കു വിജയം നൽകുമ്പോൾ എന്നെയും ഓർമ്മിക്കുക.”

32ദാവീദ് അബീഗയിലിനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. നിന്നെ എന്റെ യടുത്തേക്കയച്ച ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 33നിന്റെ വിവേചനബോധത്തിന് ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. നിഷ്കളങ്കരെ കൊല്ലുന്നതിൽനിന്നും നീയെന്നെ തടഞ്ഞു. 34യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമാകുന്ന യഹോവയാണെ സത്യം, നീ പെട്ടെന്ന് എന്നെ വന്നു കണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നാബാലിന്റെ കൂടുംബത്തിലെ ആരും നാളെ പ്രാഭാതം വരെ ജീവിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നില്ല.”

35അനന്തരം ദാവീദ് അബീഗയിലിന്റെ സമ്മാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. ദാവീദ് അവളോടു പറഞ്ഞു, “സമാധാനത്തോടെ വീട്ടിലേക്കു പോകുക. ഞാൻ നിന്റെ അഭ്യർത്ഥന കേട്ടു. നീ ആവശ്യപ്പെട്ടത് ഞാൻ ചെയ്യാം.”

നാബാലിന്റെ മരണം

36അബീഗയിൽ നാബാലിന്റെ അടുത്തേക്കു മടങ്ങി. നാബാൽ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെ ഭക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ കൂടിച്ചു മദിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ അബീഗയിൽ പ്രഭാതം വരെ നാബാലിനോടു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

37പിറ്റേന്ന് രാവിലെ നാബാൽ സുബോധത്തിലായി. അതിനാൽ ഭാര്യ അവനോടു എല്ലാം പറഞ്ഞു. നാബാലിന് ഒരു ഏദയാഘാതമുണ്ടാകുകയും അയാൾ ഒരു പാറപോലെ ഉറച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു! 38പത്തു ദിവസത്തോളം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യഹോവ നാബാലിനെ മരിക്കാനിടയാക്കി.

39നാബാൽ മരിച്ച വിവരം ദാവീദ് അറിഞ്ഞു. ദാവീദു പറഞ്ഞു, “യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ! നാബാൽ എന്നെ ദുഷിച്ചു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ യഹോവ എന്നെ പിന്തുണച്ചു. യഹോവ എന്നെ തെറ്റു ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും തടഞ്ഞു. നാബാലിനെ അവന്റെ തെറ്റു മൂലം യഹോവ മരിക്കാനിടയാക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ദാവീദ് അബീഗയിലിന് ഒരു സന്ദേശമയച്ചു. അയാൾ അബീഗയിലിനെ തന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. 40ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ കർമ്മേലിലെത്തി അബീഗയിലിനോടു പറഞ്ഞു, “നിന്നെ കാണാൻ ദാവീദുവെച്ചുവരാണു ഞങ്ങൾ. നിന്നെ അവന്റെ ഭാര്യയാക്കാൻ ദാവീദ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.”

41അബീഗയിൽ മൂലം നിലത്തമർത്തി നമസ്കരിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഭൃത്യയാണ്. അങ്ങയെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. എന്റെ യജമാനനായ ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെ പാദം കഴുകാനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്.” 42അബീഗയിൽ വേഗം ഒരു കഴുതപ്പുറത്തു കയറി ദാവീദിന്റെ ദൂതന്മാരോടൊപ്പം പോയി. അവൾ അഞ്ചു പരിചാരികമാരെയും കൂട്ടിയായിരുന്നു വന്നത്. അവൾ ദാവീദിന്റെ ഭാര്യയായി. 43യിസ്രായേലിലെ അഹീനോവമിനെയും ദാവീദ് വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു. അഹീനോവയും അബീഗയിലും ദാവീദിന്റെ ഭാര്യമാരായി. 44ദാവീദ് ശൌലിന്റെ പുത്രിയായ മീഖളിനെയും വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ ശൌൽ അവളെ അവനിൽനിന്നും വേർപെടുത്തി ലയീശിന്റെ പുത്രനായ ഫൽതിക്കു നൽകിയിരുന്നു. ഗല്ഗീകാരനായിരുന്നു ഫൽതി.

ദാവീദും അബീശായിലും ശൌലിന്റെ പാളയത്തിൽ

26 സീഹൂകാർ ശൌലിനെ കാണാൻ ഗിബയയിലേക്കു പോയി. അവർ ശൌലിനോടു പറഞ്ഞു, “ദാവീദ് ഹവീലാ പർവ്വത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മലയെ ശിമോന്റെ എതിർവശത്താണ്.”

2ശൌൽ സീഫ് മരുഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങി ചെന്നു. യിസ്രായേലിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത മുവാധിരും ഭക്തന്മാരും ശൌലിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ശൌലും അവരും സീഫ് മരുഭൂമിയിൽ ദാവീദിനെ തെരഞ്ഞു. 3ശൌൽ തന്റെ പാളയം ഹവീലാപർവ്വതത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു. പാതവക്കിലായിരുന്നു പാളയം.

ദാവീദ് മരുഭൂമിയിൽ തങ്ങിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ശൌൽ തന്നെ പിന്തുർന്ന് അവിടെയെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ദാവീദ് മനസ്സിലാക്കി. 4അതിനാൽ ദാവീദ് ചാരന്മാരെ അയച്ചു. ശൌൽ ഹവീലായിലെത്തിയെന്നു ദാവീദ് അറിഞ്ഞു. 5അനന്തരം ദാവീദ് ശൌൽ പാളയമടിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തേക്കു പോയി. ശൌലും അവന്റെ സൈന്യാധിപനായ നേരിന്റെ പുത്രൻ അബ്നേതും ഉറങ്ങുന്നിടം ദാവീദു കണ്ടു. പാളയത്തിന്റെ നടുക്കായിരുന്നു ശൌൽ ഉറങ്ങിയിരുന്നത.

സൈന്യം ശൌലിനു ചുറ്റിലുമായി കിടന്നിരുന്നു.

6ദാവീദ് ഹിത്യനായ അഹീമേലെക്കുമായും സെയുയയുടെ പുത്രനും യോവാബിന്റെ സഹോദരനുമായ അബീശായിയുമായും സംസാരിച്ചു. അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചു, “ആരാണു എനോടൊപ്പം ശൌലിന്റെ പാളയത്തിലേക്കിറങ്ങിവരുന്നത്?” അബീശായി മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അങ്ങയോടൊപ്പം വരാം.” 7രാത്രിയായപ്പോൾ ദാവീദും അബീശായിയും ശൌലിന്റെ പാളയത്തിലേക്കു പോയി. ശൌൽ പാളയത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അവന്റെ കൂന്തം അവന്റെ തലയ്ക്കടുത്ത് തറയിൽ കുത്തിയിരുന്നു. അബ്നേതും മറ്റു ഭക്തന്മാരും ശൌലിനു ചുറ്റും കിടന്നുറങ്ങുകയായിരുന്നു. 8അബീശായി ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “ഇന്ന് നിന്റെ ശത്രുവിനെ തോല്പിക്കാൻ ദൈവം നിന്നെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ശൌലിനെ ഞാൻ അവന്റെ കൂന്തം കൊണ്ട് തറയിൽ ചേർത്തു തറയ്ക്കട്ടെ. ഒന്നെ ഞാൻ കുത്തുകയുള്ളൂ!”

9എന്നാൽ ദാവീദ് അബീശായിയോടു പറഞ്ഞു, “ശൌലിനെ കൊല്ലേണ്ട! യഹോവയുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു! 10യഹോവ ജീവിക്കുന്നതു പോലെ സത്യമായും യഹോവ തന്നെ ശൌലിനെ ശിക്ഷിക്കും. ശൌൽ സ്വാഭാവികമായോ യുദ്ധത്തിലോ മരിക്കാം. 11എന്നാൽ യഹോവയുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവിനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ യഹോവ എന്നെ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇനി ശൌലിന്റെ തലയ്ക്കലുള്ള കുന്തവും ജലപാത്രവും നമുക്ക് എടുത്തു കൊണ്ടുപോകാം.”

12അതിനാൽ ദാവീദ് ശൌലിന്റെ തലയ്ക്കലിരുന്ന കുന്തവും ജലപാത്രവും എടുത്തു. അനന്തരം ദാവീദും അബീശായിയും ശൌലിന്റെ പാളയം വിട്ടു. സംഭവിച്ചതൊന്നും ആരും അറിഞ്ഞില്ല! ആരും അതു കണ്ടില്ല. ആരും ഉണരുകയുണ്ടായില്ല. യഹോവ അവരെ ഗാവ്വനിദ്രയിലാഴ്ത്തിയതിനാൽ ശൌലും അവന്റെ ഭക്തന്മാരും നന്നായി ഉറങ്ങി.

ദാവീദ് വീണ്ടും ശൌലിനെ അപമാനിക്കുന്നു

13ദാവീദ് താഴ്വരയുടെ മറുവശത്തേക്കു കടന്നു. ശൌലിന്റെ പാളയത്തിനെതിരെയുള്ള പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ ദാവീദ് കയറി നിന്നു. ദാവീദിന്റെ പാളയവും ശൌലിന്റെ പാളയവും പരസ്പരം വളരെയകലെയായിരുന്നു. 14ദാവീദ് സൈന്യത്തോടും നേരിന്റെ പുത്രനായ അബ്നേരിനോടും വിളിച്ചുപറഞ്ഞു, “അബ്നേർ, എനിക്കു മറുപടി തരിക!” അബ്നേർ മറുപടി നൽകി, “ആരാണു നീ? നീ എന്തിനാണ് രാജാവിനെ വിളിയ്ക്കുന്നത്?”

15ദാവീദു ചോദിച്ചു, “നീ ഒരു പുരുഷനല്ലേ? നീ മറ്റേതൊരു യിസ്രായേലുകാരനേയും കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണ്. അതു ശരിയല്ലേ? പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് നീ നിന്റെ രാജാവായ യജമാനന് കാവൽ നിൽക്കാത്തത്? നിന്റെ യജമാനനായ രാജാവിനെ കൊല്ലാൻ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ വന്നു. 16നീ മോശപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം ചെയ്തു! യഹോവ ജീവിക്കുമ്പോലെ സത്യമായും നീയും നിന്റെയാളു

കളും മരിക്കണം! കാരണം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ യഹോവയുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട രാജാവിനെ സംരക്ഷിച്ചില്ല. ശൌലിന്റെ തലയ്ക്കലിരുന്ന രാജാവിന്റെ കുന്തവും ജലപാത്രവും നോക്കുക. അവ എവിടെ?”

17 ശൌൽ ദാവീദിന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ശൌൽ ചോദിച്ചു, “മകനേ ദാവീദേ, ഇതു നിന്റെ ശബ്ദമാണോ?” ദാവീദ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “അതേ, അതെന്റെ ശബ്ദമാണ് എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനേ.”

18 ദാവീദ് തുടർന്നു, “പ്രഭോ, അങ്ങേതിനാണെന്നെ പിന്തുടരുന്നത്? ഞാനെന്നു തെറ്റാണു ചെയ്തത്? ഞാനെന്നു കുറ്റക്കാരനാണ്?”

19 എന്റെ യജമാനനും രാജാവുമായവനേ, എന്നെ ശ്രവിച്ചാലും! യഹോവ അങ്ങയ്ക്ക് എന്നോടു കോപമുണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ അവൻ ഒരു ബലി സ്വീകരിക്കട്ടെ. പക്ഷേ മനുഷ്യരാണ് അങ്ങയെ എനിക്കെതിരെ തിരിച്ചതെങ്കിൽ യഹോവ അവർക്കു ദുരിതങ്ങൾ നൽകട്ടെ. യഹോവ എന്നിക്കു നൽകിയ നാട്ടിൽനിന്നും മനുഷ്യരാണ് എന്നെ ഓടിച്ചത്. അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞു, ‘പോയി വിദേശികളോടൊപ്പം വസിക്കുക. പോയി അന്യദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുക.’ 20 ഇപ്പോഴെന്നെ യഹോവയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽനിന്നും വളരെയകലെ വെട്ടു മരിക്കാൻ ഇടയാക്കരുത്. യിസ്രായേൽരാജാവ് ഒരു കീടത്തെ വേട്ടയാടാനിറങ്ങി. പർവ്വതങ്ങളിലെ കാട്ടുകോഴിയെ വേട്ടയാടാൻ ഇറങ്ങിയവനെപ്പോലെയാണു അങ്ങ്!”

21 അപ്പോൾ ശൌൽ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മടങ്ങിവരു ദാവീദേ, എന്റെ കൂത്തേ. എന്റെ ജീവിതം നിനക്കു പ്രധാനമാണെന്നു നീ ഇന്നെന്നിക്കു കാട്ടിത്തന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ശ്രമിക്കയില്ല. ഞാൻ വകത്തം കാട്ടി. ഞാനൊരു വലിയ തെറ്റു ചെയ്തതും.”

22 ദാവീദ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “രാജാവിന്റെ കുന്തമിതാ, അങ്ങയുടെ യുവാക്കളിലൊരാളും വന്ന് ഇതു കൊണ്ട് പൊയ്ക്കോട്ടെ.

23 ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കുള്ളത് യഹോവ നൽകുന്നു. നന്മ ചെയ്താൽ സമ്മാനവും തിന്മ ചെയ്താൽ ശിക്ഷയും നൽകുന്നു. ഇന്ന് അങ്ങയെ തോല്പിക്കാൻ യഹോവ എന്നെ അനുവദിച്ചു. പക്ഷേ യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തൻ ഞാൻ ഒരു ഉപദ്രവവും ചെയ്യില്ല.

24 അങ്ങയുടെ ജീവിതം എന്നിക്കു പ്രധാനമാണെന്നു ഞാനിന്ന് അങ്ങയ്ക്കു കാട്ടിത്തന്നു! അതേപോലെ എന്റെ ജീവിതം അവനു പ്രധാനമാണെന്ന് യഹോവയും കാണിച്ചു തരട്ടെ! യഹോവ എന്നെ എല്ലാ കൃഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കും.”

25 അനന്തരം ശൌൽ, ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “എന്റെ മകനേ ദാവീദേ, ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ, നീ മഹാകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും വിജയിയാകുകയും ചെയ്യും.” ദാവീദ് തന്റെ വഴിക്കും ശൌൽ വീട്ടിലേക്കും പോയി.

ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരോടൊപ്പം താമസിക്കുന്നു

27 ദാവീദ് സ്വയം കരുതി, “ശൌൽ എന്നെ എന്നെങ്കിലും പിടിക്കും. ഫെലിസ്ത്യരുടെ നാട്ടിലേക്കു രക്ഷപ്പെടുകയാണ് എന്നിക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം.

അപ്പോൾ യിസ്രായേലിൽ എന്നെ തിരയുന്ന ശൌൽ അവസാനിപ്പിക്കും. അങ്ങനെ എന്നിക്കു ശൌലിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാം.”

2 അതിനാൽ ദാവീദും അവന്റെ കൂട്ടരായ അറുനൂറുപേരും യിസ്രായേൽ വിട്ടു. മാവോക്കിന്റെ പുത്രനായ ആഖീശിന്റെ അടുത്തേക്കാണ് പോയത്. ഗത്തിലെ രാജാവായിരുന്നു ആഖീശ്. ദാവീദും അവന്റെ കൂട്ടാളികളും അവരുടെ കുടുംബവും ഗത്തിൽ ആഖീശിനോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. അഹീനോവാ എന്ന യിസ്രായേലുകാരിയും അബീഗയിൽ എന്ന കർമ്മലുകാരിയുമായിരുന്നു അവർ. നാബാലിന്റെ വിധവയായിരുന്നു അബീഗയിൽ. ദാവീദ്, ഗത്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയകാര്യം ജനങ്ങൾ ശൌലിനെ അറിയിച്ചു. അതിനാൽ ശൌൽ അവനെ തിരയുന്നതവസാനിപ്പിച്ചു.

3 ദാവീദ് ആഖീശിനോടു പറഞ്ഞു, “അങ്ങയ്ക്ക് എന്നോടു ദയയുണ്ടെങ്കിൽ നാട്ടിൻപുറത്ത് എന്നിക്കൊരിടം തരിക. ഞാൻ അങ്ങയുടെ ദാസൻ മാത്രം. അങ്ങയുടെ ഈ രാജകീയ നഗരത്തിലല്ല; അവിടെ ഞാൻ ജീവിക്കട്ടെ.”

4 അന്ന് ആഖീശ്, ദാവീദിന് സിക്ലാഗ് നഗരം നൽകി. എക്കാലവും യെഹൂദാരാജാക്കന്മാരുടേതായിരുന്നു സിക്ലാഗ്. 7 ദാവീദ് അവിടെ ഫെലിസ്ത്യർക്കിടയിൽ ഒരു വർഷവും നാലു മാസവും വസിച്ചു.

ദാവീദ് ആഖീശ് രാജാവിനെ ചതിക്കുന്നു

8 ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ശുരീനടുത്തുള്ള തെലോം മുതലുള്ള പ്രദേശത്തു വസിച്ചിരുന്ന അമാലേക്യരോടും ഗെശൂര്യരോടും ഗിസ്രിയേരോടും ഏറ്റുമുട്ടാൻ പോയി. ദാവീദിന്റെയാൾക്കാർ അവരെ തോല്പിക്കുകയും അവരുടെ സ്വത്ത് ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. 9 ദാവീദ് ആ പ്രദേശത്തുള്ളവരെ തോല്പിച്ചു. ദാവീദ് അവരുടെ മുഴുവൻ ആടുകൾ, കാലികൾ, കഴുതകൾ, ഒട്ടകങ്ങൾ വസ്തുക്കൾ എന്നിവയെല്ലാം എടുത്ത് അവ ആഖീശിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. ദാവീദ് അവരെയൊന്നും കൊല്ലാതെ വിട്ടില്ല.

10 ഇത് ദാവീദ് പലവട്ടം ചെയ്തു. ഓരോ തവണയും എവിടെയാണു യുദ്ധത്തിനു പോയി ഈ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന് ആഖീശ് അവനോടു ചോദിച്ചിരുന്നു. “യെഹൂദയുടെ തെക്കൻപ്രദേശവുമായാണ് ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തത്” അല്ലെങ്കിൽ “യെരഹ്മേലിന്റെ തെക്കൻപ്രദേശങ്ങളുമായാണ് ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തത്” എന്നും “കെനിസ്യരുടെ തെക്കൻപ്രദേശങ്ങളുമാണ് ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തത്” എന്നും ദാവീദു പറഞ്ഞിരുന്നു. 11 ഗത്തിലേക്കു ഒരു സ്ത്രീയേയോ പുരുഷനേയോ ദാവീദ് ജീവനോടെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നില്ല. ദാവീദ് കരുതി, “നമ്മൾ ആരെങ്കിലും കൊല്ലാതെ വിട്ടാൽ ഞാനെന്താണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്തതെന്ന് അയാൾ ആഖീശിനോടു പറയും!”

ഫെലിസ്ത്യയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലമത്രയും ദാവീദ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നു. 12 ആഖീശ് ദാവീദിനെ വിശ്വസിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആഖീശ് സ്വയം പറഞ്ഞു, “ഇപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ സ്വന്തക്കാർ അവനെ വെറുക്കുന്നു. യിസ്രായേലുകാർ ദാവീദിനെ വളരെ വെറുക്കുന്നു. ഇനി ദാവീദ് എക്കാലവും എന്നെ സേവിക്കും.”

ഫെലിസ്ത്യർ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നു

28 പിന്നീട് ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലു കാർക്കെതിരെ സൈന്യത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു. ആഖീൽ ദാവീദിനോടു പറഞ്ഞു, “യിസ്രായേലിനെതിരെയുള്ള യുദ്ധത്തിൽ നീയും നിന്റെയാളുകളും എന്നോടൊപ്പം വരണം. മനസ്സിലായില്ലേ?”

ദാവീദിന്, മറുപടി പറഞ്ഞു, “തീർച്ചയായും! അപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു ചെറിയൊരു കൈയെടുത്തു അങ്ങയ്ക്കു നേരിട്ടു കാണാം!”

ആഖീശു പറഞ്ഞു, “കൊള്ളാം. ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ അംഗരക്ഷകനാക്കും. നീ എക്കാലവും എന്നെ സംരക്ഷിക്കണം.”

ശൗലും ഏൻദോരിലെ സ്ത്രീയും

3 ശമുവേൽ മരിച്ചു. ശമുവേലിന്റെ മരണത്തിൽ യിസ്രായേലുകാരെല്ലാം ദുഃഖിച്ചു. അവർ ശമുവേലിനെ അവന്റെ സ്വന്തം സ്ഥലമായ രാമയിൽ സംസ്കരിച്ചു. മുമ്പ് ശൗൽ വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും ഭാവി പറയുന്നവരെയും യിസ്രായേലിൽനിന്നും തുരത്തിയിരുന്നു.

4 ഫെലിസ്ത്യർ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. അവർ ശുമേരിലേത്തി അവിടെ പാളയമടിച്ചു. ശൗൽ യിസ്രായേലുകാരെ മുഴുവൻ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ഗിൽബോവയിൽ പാളയമടിക്കുകയും ചെയ്തു. 5 ഫെലിസ്ത്യസേനയെ കണ്ട ശൗൽ വല്ലാതെ ഭയന്നു. അവന്റെ ഹൃദയം പേടിക്കൊണ്ടു തുടിച്ചു. 6 ശൗൽ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുവെങ്കിലും അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ദൈവം മറുപടിയാണെന്നും നൽകിയില്ല. ദൈവം ശൗലിനോടു സ്വപ്നത്തിൽ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. അവനൊരു മറുപടി നൽകാൻ ഉറവുമില്ല. ഉപയോഗിച്ചില്ല. ശൗലിനോടു സംസാരിക്കാൻ ദൈവം പ്രവാചകന്മാരെയും ഉപയോഗിച്ചില്ല. 7 അവസാനം ശൗൽ തന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “എനിക്കു ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തിയെ കണ്ടു പിടിച്ചു തരിക. ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു അവളോടു ചോദിച്ചറിയാമല്ലോ.”

അവന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഏൻദോരിൽ ഒരു വെളിച്ചപ്പാടത്തിയുണ്ട്.”

8 തന്നെ ആരും തിരിച്ചറിയാതിരിക്കാൻ ശൗൽ വ്യത്യസ്ത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽ ശൗലും അവന്റെ രണ്ട് ആളുകളും ആ സ്ത്രീയെ കാണാൻ പോയി. ശൗൽ അവളോടു പറഞ്ഞു, “ഭാവിയിലെന്താണു സംഭവിക്കുക എന്നു പറയുന്നതിന് മരിച്ച ഒരാളുടെ ആത്മാവിനെ നീ കൊണ്ടുവരണം. ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നവന്റെ ആത്മാവിനെ നീ വരുത്തണം.” 9 എന്നാൽ അവൾ ശൗലിനോടു പറഞ്ഞു, “ശൗൽ ചെയ്തതെന്താണെന്നു നിനക്കറിയില്ലേ! യിസ്രായേലിൽനിന്നും അവനെല്ലാ വെളിച്ചപ്പാടന്മാരെയും ഭാവി പറയുന്നവരെയും പുറത്താക്കി. നീ എന്നെ ചതിച്ചു കൊല്ലാനാണു ശ്രമിക്കുന്നത്.”

10 ശൗൽ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ആ സ്ത്രീയ്ക്ക് ഒരു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അവൻ പറഞ്ഞു, “യഹോവ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ സത്യമായും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല.” 11 അവൾ ചോദിച്ചു, “ആരെയാണു ഞാൻ നിനക്കു

വേണ്ടി കൊണ്ടുവരേണ്ടത്? ”ശൗൽ പറഞ്ഞു, “ശമുവേലിനെ കൊണ്ടുവരിക.” 12 അങ്ങനെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു! ശമുവേലിനെ കണ്ട് അവൾ നിലവിളിച്ചു. അവൾ ശൗലിനോടു പറഞ്ഞു, “നീയെന്നെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നു! നീ ശൗലാണ്.” 13 രാജാവ് സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു, “യെപ്പെടരുത്! നീയെന്താണു കാണുന്നത്?”

അവൾ പറഞ്ഞു, “നിലത്തുനിന്ന് ഒരാത്മാവ് ഉയർന്നു വരുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു.” 14 ശൗൽ ചോദിച്ചു, “അവൻ എന്തുപോലെയാണിരിക്കുന്നത്?” അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഒരു വിശേഷ നീളൻകുപ്പായമണിഞ്ഞ വയസ്സനെപ്പോലെ.” അനന്തരം അത് ശമുവേലായിരുന്നുവെന്ന് ശൗലിനു മനസ്സിലായി. ശൗൽ നമസ്കരിച്ചു. അവന്റെ മുഖം നിലത്തു സ്പർശിച്ചു. 15 ശമുവേൽ ശൗലിനോടു ചോദിച്ചു, “നീയെന്തിനാണെന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയത്? നീയെന്തിനാണ് എന്നെ വിളിച്ചുവരുത്തിയത്?”

ശൗൽ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞാനാകെ കൃഷ്ണത്തിലാണ്! ഫെലിസ്ത്യർ എനിക്ക്കെതിരെ യുദ്ധത്തിനു വന്നിരിക്കുന്നു. ദൈവം എന്നെ കൈവെടിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദൈവം ഇനിയെന്നോടു മറുപടി പറയില്ല. എന്നോട് മറുപടി പറയാൻ അവൻ പ്രവാചകന്മാരെയോ സ്വപ്നങ്ങളെയോ ഉപയോഗിക്കുന്നുമില്ല. അതിനാലാണ് ഞാൻ അങ്ങയെ വിളിച്ചത്. എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അങ്ങ് എന്നെ ഉപദേശിക്കണം!”

16 ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “യഹോവ നിന്നെ കൈവിട്ടു. ദാവീദാകട്ടെ നിന്റെ അയൽക്കാരനോടൊപ്പവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് നീയെന്തിനാണെന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത്? 17 തന്റെ താല്പര്യങ്ങൾ നിന്നോടു പറയാൻ യഹോവ എന്നെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. യഹോവ ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞതു പോലെ ചെയ്യുകയാണിപ്പോൾ. യഹോവ നിന്നിൽനിന്നും രാജ്യം വലിക്കുകയാണ്. രാജ്യം നിന്റെ അയൽക്കാരിൽ ഒരുവന് യഹോവ നൽകാൻ പോവുകയാണ്. ദാവീദാണ് ആ അയൽക്കാരൻ. 18 നീ യഹോവയെ അനുസരിച്ചില്ല. നീ അമാലേക്യരെ നശിപ്പിക്കുകയോ അവരോടു യഹോവ എത്രമാത്രം കോപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് യഹോവയിന് നിന്നോടടുത്തുവന്നു ചെയ്യുന്നത്. 19 ഇന്ന് യിസ്രായേൽസേനയേയും നിന്നെയും തോല്പിക്കാൻ യഹോവ ഫെലിസ്ത്യരെ അനുവദിക്കും. നാളെ നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും ഇവിടെ എന്നോടൊപ്പമാകും!”

20 ശൗൽ വേഗത്തിൽ തറയിൽ വീഴുകയും അവിടെ കിടക്കുകയും ചെയ്തു. ശമുവേൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ശൗൽ വളരെ ഭയന്നിരുന്നു. ആ രാത്രിയും പകലും ഒന്നും കഴിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ശൗൽ വളരെ ക്ഷീണിതനായിരുന്നു.

21 ആ സ്ത്രീ ശൗലിന്റെയടുത്തു വന്നു. ശൗൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭയന്നിരുന്നുവെന്ന് അവൾ മനസ്സിലാക്കി. അവൾ പറഞ്ഞു, “നോക്കൂ, ഞാൻ അങ്ങയുടെ ഭൃത്യ. ഞാൻ അങ്ങയെ അനുസരിച്ചു. എന്റെ ജീവൻ പണയം വച്ചും അങ്ങ് ആവശ്യപ്പെട്ടതു ഞാൻ ചെയ്തു. 22 ഇനി ദയവായി ഞാൻ പറയുന്നതു കേട്ടാലും. ഞാൻ അങ്ങയ്ക്കു കുറച്ച് ആഹാരം നൽക

ട്ടെ. അങ്ങിനെ അതു തിന്നണം. അപ്പോൾ അങ്ങിനെയുടെ വഴിക്കു നീങ്ങാൻ അങ്ങയ്ക്ക് മതിയായ ശക്തി ലഭിക്കും.”

23 എന്നാൽ ശൌൽ അതു നിരസിച്ചു അവൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഭക്ഷിക്കില്ല.” ശൌലിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവളോടു ചേർന്ന് ആഹാരം കഴിക്കാൻ അവനെ നിർബന്ധിച്ചു. ഒടുവിൽ ശൌൽ അവൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു. അവൻ നിലത്തുനിന്നും എഴുന്നേറ്റ് കട്ടിലിലിരുന്നു. 24 ആ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു കൊഴുത്തകാളക്കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ വേഗം കാളക്കുട്ടിയെ കൊന്നു. അവൾ കുറച്ചു മാവെടുത്തു കൈയിൽ വെച്ച് പരത്തി. എന്നിട്ടവൾ പുളിമാവു ചേർക്കാത്ത അപ്പമുണ്ടാക്കി. 25 അവൾ ഭക്ഷണം ശൌലിന്റെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും മുമ്പിൽ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ശൌലും അവന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഭക്ഷിച്ചു. ആ രാത്രിയിൽത്തന്നെ അവരെഴുന്നേറ്റ് അവിടം വിടുകയും ചെയ്തു.

“ദാവീദ് ഞങ്ങളോടൊപ്പം വരരുത്!”

29 ഫെലിസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ ഭടന്മാരെ മുഴുവൻ അഫേക്കിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. യിസ്രായേലുകാർ യിസ്രേയേലിൽ ഉള്ള ജലധാരയ്ക്കടുത്തു പാളയമടിച്ചു. 30 ഫെലിസ്ത്യരേണാധികാരികൾ തങ്ങളുടെ ഭടശതങ്ങളോടും ഭടസഹസ്രങ്ങളോടുംമൊപ്പം നീങ്ങുകയായിരുന്നു. ദാവീദും അവന്റെയാളുകളും ഏറ്റവും പിന്നിൽ ആവീശിനോടൊപ്പമായിരുന്നു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

31 ഫെലിസ്ത്യനായകന്മാർ ചോദിച്ചു, “ഈ എബ്രായർ ഇവിടെ എന്താണു ചെയ്യുന്നത്?” ആവീശ് ആ നായകന്മാരോടു പറഞ്ഞു, “ഇതാ ശൌലിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലൊരുവനായിരുന്നു ദാവീദ്. വളരെക്കാലമായി ദാവീദ് എന്നോടൊപ്പമാണ്. ശൌലിനെ വിട്ട് എന്റെയടുത്തു വന്നതിനുശേഷം അവനെ കുറ്റം പറയത്തക്കതായി ഞാൻ ഒന്നും കണ്ടിട്ടില്ല.”

32 പക്ഷേ ഫെലിസ്ത്യനായകന്മാർക്ക് ആവീശിനോടു വളരെ ദേഷ്യമുണ്ടായി. അവർ പറഞ്ഞു, “ദാവീദിനെ തിരിച്ചയയ്ക്കുക! അങ്ങ് അവൻ കൊടുത്ത നഗരത്തിലേക്കു ദാവീദ് മടങ്ങിപ്പോകണം. അവൻ ഞങ്ങളോടൊപ്പം യുദ്ധത്തിനു വരുവാൻ പാടില്ല. അവൻ ഇവിടെയുണ്ടായാൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ പാളയത്തിൽത്തന്നെ ശത്രു എന്ന ഗതിയാകും. നമ്മുടെയാളുകളെ കൊന്ന് അവൻ അവന്റെ രാജാവായ ശൌലിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കും. 33 യിസ്രായേലുകാർ ഈ പാട്ടിലൂടെ, സ്തുതിക്കുന്ന അതേയാളു തന്നെയാണ് ദാവീദ്,

“ശൌൽ ആയിരം ശത്രുക്കളെ കൊന്നു. എന്നാൽ ദാവീദ് പതിനായിരം ശത്രുക്കളെ കൊന്നു!”

34 അതിനാൽ ആവീശ് ദാവീദിനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “യഹോവ ജീവിക്കുമ്പോലെ സത്യമായും നീ എന്നിക്കു വിശ്വസ്തനാണ്. നീ എന്റെ സേനയിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ എന്നിക്കു സന്തോഷമേറിയുള്ളൂ. നീ എന്റെയടുത്തു വന്നതിനുശേഷം നിന്നിൽ ഞാനൊരു കുറ്റവും കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഫെലിസ്ത്യരേണാധികന്മാർ നിന്നെ ഒരു നല്ലവനായി

അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. 35 സമാധാനത്തിൽ മടങ്ങിപ്പോവുക. ഫെലിസ്ത്യരേണാധികന്മാർക്കെതിരായി ഒന്നും ചെയ്യരുത്.”

36 ദാവീദു ചോദിച്ചു, “ഞാൻ എന്തു തെറ്റാണു ചെയ്തത്? ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുത്തു വന്നതു മുതൽ ഇപ്പോൾ വരെ ഞാൻ എന്തു തിന്മയാണു ചെയ്തത്? എന്റെ രാജാവായെന്നു യഹോവയ്ക്കുവേണ്ടി ശത്രുക്കളെ നേരിടാൻ അങ്ങ് എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നെ അനുവദിക്കാത്തത്.”

37 ആവീശ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “നീയൊരു നല്ല മനുഷ്യനാണെന്നറിയാം. നീ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ദൂതനെപ്പോലെയാണ്. പക്ഷേ ഫെലിസ്ത്യനായകന്മാർ ‘ദാവീദ് നമ്മോടൊപ്പം യുദ്ധത്തിനു വരേണ്ട’ എന്ന് ഇപ്പോഴും പറയുന്നു. 38 അതിരാവിലെ തന്നെ നീയും നിന്റെയാളുകളും മടങ്ങിപ്പോകണം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്ന നഗരത്തിലേക്കു മടങ്ങുക. നായകന്മാർ നിന്നെപ്പറ്റി പറയുന്ന തിന്മകളൊന്നും ചെയ്യാതെ നീ നല്ലവനാണ്. സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതോടെ സ്ഥലം വിടുക.” 39 അതിനാൽ ദാവീദും അവന്റെയാളുകളും അതിരാവിലെ തന്നെ എഴുന്നേറ്റ് ഫെലിസ്ത്യരുടെ രാജ്യത്തേക്കുപോയി. ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രേയേലിലേക്കു കയറിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

അമാലേക്യർ സിക്രാഗ് ആക്രമിക്കുന്നു

30 മൂന്നാം ദിവസം ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും സിക്രാഗിൽ എത്തി. അമാലേക്യർ സിക്രാഗ് ആക്രമിച്ചതായി അവർ കണ്ടു. നെഗെബ് പ്രദേശത്താണ് അമാലേക്യർ ആക്രമിക്കുകയും നഗരം ചുട്ടെരിയുകയും ചെയ്തു. 2 സിക്രാഗിലെ സ്ത്രീകളെ അവർ തടവുകാരാക്കി. ചെറുപ്പക്കാരെയും വൃദ്ധരെയും അവർ പിടികൂടി. ആരെയും അവർ കൊന്നില്ല. അവരെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോവുകമാത്രം ചെയ്തു.

3 ദാവീദും കുട്ടയും സിക്രാഗിലെത്തിയപ്പോൾ നഗരം കത്തിയെരിയുന്നതായാണവർ കണ്ടത്. അവരുടെ ഭാര്യമാരും പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ഒക്കെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അമാലേക്യർ അവരെല്ലാം പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. 4 ഇനിയും കരയാനാവാത്തത്ര ക്ഷീണിക്കുംവരെ ദാവീദും അവന്റെ സേനാംഗങ്ങളും ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. 5 ദാവീദിന്റെ ഭാര്യമാരായ യിസ്രേയേലുകാരി അഹിനോവ, കർമ്മേലിലെ നാബാലിന്റെ വിധവയായ അബീഗയിൽ എന്നിവരെയും നഷ്ടപ്പെട്ടു.

6 തങ്ങളുടെ മക്കളെ തടവുകാരായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയതിൽ സേനാംഗങ്ങൾ മുഴുവനും ദുഃഖിക്കുകയും കോപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ദാവീദിനെ കല്പിണു കൊല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അത് ദാവീദിനെ വളരെ ദുഃഖിതനാക്കി. എന്നാൽ ദാവീദ് തന്റെ ദൈവമാക്കുന്ന യഹോവയിൽ ശക്തി കണ്ടെത്തി. 7 ദാവീദ് പുരോഹിതനായ അബ്യാഥാരിനോടു പറഞ്ഞു, “ഏഫോദ് കൊണ്ടുവരു.”

8 അനന്തരം ദാവീദ് യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു, “ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയവരെ ഞാൻ പിന്തുടരണമോ? ഞാനവരെ പിടിക്കുമോ?” യഹോവ മറുപടി പറഞ്ഞു, “അവരെ പിന്തുടരുക, നീ അവരെ

പിടിക്കും. നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെ നീ രക്ഷിക്കും.”

ദാവീദും കൂട്ടരും ഈജിപ്തിൽനിന്നുള്ള അടിമകളെ കാണുന്നു

9-10 ദാവീദ് തന്നോടൊപ്പമുള്ള അറുനൂറു പേരെയും കൂട്ടി ബെസോർമലയിടുക്കിലേക്കു പോയി. അവന്റെ സംഘത്തിലെ ഇരുനൂറു പേർ ആ സ്ഥലത്തു തങ്ങി. യാത്ര തുടരാനാവാത്തത്ര ക്ഷീണിതരും ദുർബ്ബലരുമായതിനാലാണ് അവർ അവിടെ തങ്ങിയത്. അതിനാൽ ദാവീദും നാനൂറു പേരും അമാലേക്യരെ പിന്തുടർന്നു.

11 ദാവീദിന്റെയടയാളങ്ങൾ ഒരു വയലിൽ ഒരു ഈജിപ്തുകാരനെ കണ്ടു. അവർ അവനെ ദാവീദിന്റെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവർ അവൻ വെള്ളവും ഭക്ഷണവും കൊടുത്തു. 12 അവർ ഈജിപ്തുകാരന് ഒരു ക്ഷണം അത്തിയടയും ഉണക്കമുന്തിരിക്കുലയും നൽകി. ഭക്ഷണം കഴിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ക്ഷീണം മാറി. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു ദിനരാത്രങ്ങളിൽ അവൻ ഒന്നും കഴിച്ചിരുന്നില്ല.

13 ദാവീദ് ഈജിപ്തുകാരനോടു ചോദിച്ചു, “ആരാണു നിന്റെ യജമാനൻ? നീ എവിടെ നിന്നും വരുന്നു?”

ഈജിപ്തുകാരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഒരു ഈജിപ്തുകാരനാണ്. ഒരു അമാലേക്യന്റെ അടിമയാണ് ഞാൻ. മൂന്ന് ദിവസം മുമ്പ് എനിക്കു രോഗം വരികയും യജമാനൻ എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. 14 ക്രൈസ്തു ജീവിക്കുന്ന നെഗെബ് ഞങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു. യെഹൂദയും കാലേബുകാർ വസിക്കുന്ന നെഗെബും ഞങ്ങൾ ആക്രമിച്ചു. സിക്രാഗും ഞങ്ങൾ കത്തിച്ചു.”

15 ദാവീദ് ഈജിപ്തുകാരനോടു ചോദിച്ചു, “ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോയവരുടെ അടുത്തേക്കു നീ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകാമോ?” ഈജിപ്തുകാരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു, “ദൈവസമക്ഷത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു വിശേഷവാഗ്ദാനം ചെയ്താൽ അവരെ കണ്ടെത്താൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാം. എന്നാൽ എന്നെ കൊല്ലുകയോ യജമാനനെ തിരിച്ചേല്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ലെന്നു നിങ്ങൾ വാക്കു തരണം.”

ദാവീദ് അമാലേക്യരെ തോല്പിക്കുന്നു

16 ഈജിപ്തുകാരൻ ദാവീദിനെ അമാലേക്യരുടെയടുത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവർ തിന്നും കുടിച്ചും ഒരു മൈതാനത്തിനു ചുറ്റും കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നും യെഹൂദക്കാരിൽനിന്നും തങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്ത സാധനങ്ങളുടെ പേരിൽ അവർ അറ്റാദിക്കുകയായിരുന്നു. 17 ദാവീദ് അവരെ ആക്രമിക്കുകയും വധിക്കുകയും ചെയ്തു. സുര്യോദയം മുതൽ പിറ്റേന്ന് സായാഹ്നംവരെ അവർ ഏറ്റുമുട്ടി. ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറി ഓടിപ്പോയ നാനൂറു യുവാക്കളൊഴികെ അമാലേക്യരാരും അവശേഷിച്ചില്ല.

18 അമാലേക്യർ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ തന്റെ രണ്ടു ഭാര്യമാർ സഹിതം എല്ലാം ദാവീദ് തിരിച്ചുപിടിച്ചു. 19 ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മുഴുവൻ കൂട്ടികളെയും വൃദ്ധരെയും അവർ കണ്ടെത്തി. തങ്ങളുടെ മക്കളെ മുഴുവൻ അവർ കണ്ടെത്തി. അമാലേക്യർ കൊണ്ടുപോയതെല്ലാം അവർ കണ്ടെത്തി. ദാവീദ് അവയെല്ലാം

തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു. 20 ആടുകളെയും കന്നുകാലികളെയും മുഴുവൻ ദാവീദ് കൊണ്ടുവന്നു. ദാവീദിന്റെ ആൾക്കാർ ഈ ഉഗങ്ങളെ മുമ്പേ നടത്തി. അവർ പറഞ്ഞു, “അവ ദാവീദിന്റെ സമ്മാനമാണ്.”

എല്ലാവർക്കും തുല്യ പങ്ക്

21 ബെസോർ മലയിടുക്കിൽ തങ്ങിയിരുന്ന ഇരുനൂറു പേരുടെയടുത്ത് ദാവീദ് എത്തി. അവർ ദാവീദിനെ പിന്തുടരാൻ കഴിയാത്ത ദുർബ്ബലരും ക്ഷീണിതരുമായിരുന്നു. അവർ ദാവീദിനെയും അവനോടൊപ്പം പോയ ഭടന്മാരെയും കാണാൻ ഇറങ്ങിവന്നു. ദാവീദും സൈന്യവും അടുത്തുവന്നപ്പോൾ ബെസോർ മലയിടുക്കിലെ ജനങ്ങൾ അവരെ ആശംസിച്ചു. ദാവീദ് അവരോടു കൃഗ്രഹമന്വേഷിച്ചു. 22 ദാവീദിനോടൊപ്പം പോയവരിൽ കുഴപ്പക്കാരായ ഏതാനും ദുഷ്ടന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ആ കുഴപ്പക്കാർ പറഞ്ഞു, “ഈ ഇരുനൂറു പേർ നമ്മോടൊപ്പം വന്നില്ല. അതിനാൽ നമ്മൾ അവർക്ക് ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. അവർക്ക് അവരുടെ ഭാര്യമാരെയും മക്കളേയും മാത്രമേ ലഭിക്കൂ.”

23 ദാവീദ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “അരുത് സഹോദരന്മാരേ, അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്! യഹോവ നമ്മുക്കു നൽകിയതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക! നമ്മെ ആക്രമിച്ച ശത്രുവിനെ തോല്പിക്കാൻ യഹോവ നമ്മെ അനുവദിച്ചു. 24 നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ആരും ശ്രദ്ധിക്കില്ല! സാമാനങ്ങളോടൊപ്പം നിന്നവർക്കും യുദ്ധത്തിൽ പോയവർക്കും തുല്യ സാധനങ്ങൾ നൽകണം. എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ പങ്കുവയ്ക്കണം.” 25 ദാവീദ് ഇത് യിസ്രായേലിൽ ഒരു കല്പനയും നിയമവുമാക്കി. ഇന്നും ഈ നിയമം തുടരുന്നു.

26 ദാവീദ് സിക്രാഗിലെത്തി. അനന്തരം അമാലേക്യരിൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്ത സാധനങ്ങളിൽ കുറെ അവൻ യെഹൂദയിലെ നേതാക്കളായ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കയച്ചു കൊടുത്തു. ദാവീദു പറഞ്ഞു, “യഹോവയുടെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നും ഞാൻ എടുത്ത സാധനങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കുള്ള സമ്മാനമാണ് ഇവ.”

27 ദാവീദ്, ആ സാധനങ്ങളിൽനിന്നും കുറെ ബേഥേൽ, നെഗെബിലെ രാമോത്ത്, യാത്ഥീർ, 28 അരോവേർ, സിഫ്തോത്ത്, എസ്തെമോവാ, 29 രാഖാൽ. യെരഹ്മേല്യരുടെയും കേന്യരുടെയും നഗരങ്ങൾ, 30 ഹോർമ്മാ, ബോർ ആശാൻ, അഥാക്ക, 31 ഹെബ്രോൻ എന്നിവിടങ്ങളിലെ നേതാക്കൾക്കും കൊടുത്തു. ദാവീദും കൂട്ടരും താമസിച്ച എല്ലാ സംഘങ്ങളിലെ നേതാക്കൾക്കും അവൻ ആ സാധനങ്ങളിൽ കുറെ അയച്ചു കൊടുത്തു.

ശൌലിന്റെ മരണം

31 ഫെലിസ്ത്യർ യിസ്രായേലിനെതിരെ പടവെട്ടുകയും യിസ്രായേലുകാർ ഫെലിസ്ത്യരിൽനിന്നും ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. ഗിൽബോവാപർവ്വതത്തിൽവെച്ച് അനേകം യിസ്രായേലുകാർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 2 ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിനോടും പുത്രന്മാരോടും കടുത്ത യുദ്ധം നടത്തി. ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിന്റെ പുത്രന്മാരായ യോനാഥാൻ, അബീനാദാബ്, മെൽഷീശുവാ എന്നിവരെ വധിച്ചു.

3 അശൌലിനെതിരെയുള്ള യുദ്ധം കൂടുതൽ കൂടുതൽ വഷളായി. വില്ലാളികൾ എയ്ത

അമ്പുകളേറ്റ് ശൌലിന് വളരെ പരിക്കേറ്റു. 4തന്റെ ആയുധവാഹകനോടു ശൌൽ പറഞ്ഞു, “നിന്റെ വാളെടുത്ത് എന്നെ വധിക്കുക. അപ്പോൾ വിദേശികൾ എന്നെ മുറിയേല്പിച്ച് പരിഹസിക്കുകയില്ലേല്ലോ?” എന്നാൽ ശൌലിന്റെ ആയുധവാഹകൻ വിസമ്മതിച്ചു. അയാൾ വല്ലാതെ ഭയന്നിരുന്നു. അതിനാൽ ശൌൽ സ്വന്തം വാളെടുത്തു സ്വയം മരിച്ചു. 5ആയുധവാഹകൻ ശൌൽ മരിച്ചതുകണ്ടു. അതിനാൽ അവനും സ്വന്തം വാളുകൊണ്ട് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. ശൌലിനോടൊപ്പം അവൻ അവിടെ മരിച്ചുവീണു. 6അങ്ങനെ, ശൌലും അവന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരും ആയുധവാഹകനും ഒരുമിച്ച് അന്നു മരിച്ചു.

ശൌലിന്റെ മരണത്തിൽ ഫെലിസ്ത്യർക്കു സന്തോഷം

7താഴ്വരയുടെ മറുവശത്തുള്ള യിസ്രായേലുകാർ, തങ്ങളുടെയാളുകൾ യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും ഓടിപ്പോകുന്നതു കണ്ടു. ശൌലും പുത്രന്മാരും മരിച്ചത് അവർ കണ്ടു. അതിനാൽ ആ യിസ്രായേലുകാർ തങ്ങളുടെ നഗരങ്ങൾ വിട്ട് ഓടിപ്പോയി. അപ്പോൾ ഫെലിസ്ത്യർ അവരുടെ നഗരങ്ങളിൽ വന്നു താമസമാക്കി.

8പിറ്റേന്ന്, ഉതദേഹങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാധനങ്ങളെടുക്കാൻ ഫെലിസ്ത്യർ മടങ്ങിപ്പോയി.

ഗിൽബോവാപർച്ചതത്തിൽ ശൌലും മൂന്നു പുത്രന്മാരും മരിച്ചുകിടക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. 9ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിന്റെ തല വെട്ടിമാറ്റുകയും അവന്റെ ആയുധം എടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വാർത്ത അവർ ഫെലിസ്ത്യർക്കിടയിലും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആലയങ്ങളിലും എത്തിച്ചു. 10അവർ ശൌലിന്റെ ആയുധം അസ്തോരത്തിന്റെ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു. ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിന്റെ ശരീരം ബേത്ത്-ശാനിലെ ചുമരിൽ തൂക്കിയിടുകയും ചെയ്തു.

11ഫെലിസ്ത്യർ ശൌലിനോടു ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ഗിലെയാദിലെ യാബേശ്നിവാസികൾ കേട്ടു. 12അതിനാൽ യാബേശിലെ എല്ലാ ഭടന്മാരും ബേത്ത്-ശാനിലേക്കു പോയി. രാത്രി മുഴുവനും അവർ നടന്നു! അനന്തരം അവർ ശൌലിന്റെ ശരീരം ബേത്ത്-ശാനിലെ ഭിത്തിയിൽനിന്നും എടുത്തു. ശൌലിന്റെ പുത്രന്മാരുടെ ശരീരങ്ങളും അവർ ഇറക്കി. അനന്തരം അവർ ആ ശരീരങ്ങൾ യാബേശിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ യാബേശുകാർ ശൌലിന്റെയും മൂന്നു പുത്രന്മാരുടെയും ശരീരങ്ങൾ ദഹിപ്പിച്ചു. 13അനന്തരം അവർ ശൌലിന്റെയും പുത്രന്മാരുടെയും അസ്ഥികൾ പെറുക്കി യാബേശിലെ മരച്ചുവട്ടിൽ സംസ്കരിച്ചു. അനന്തരം ഏഴു ദിവസം ഉപവസിച്ച് യാബേശുകാർ തങ്ങളുടെ ദുഃഖം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>